VODÍKOVÁ STRATEGIE

České republiky

aktualizace 2024

Vodíková strategie České republiky aktualizace 2024

Připravilo Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky v roce 2024

Schváleno vládou České republiky dne 17. července 2024

Obsah

1	MA	MANAŽERSKÉ SHRNUTÍ6				
2	ÚV	DD A I	HLAVNÍ CÍLE	. 11		
2	.1	Vých	nozí rámec	. 11		
2	.2	Dlou	hodobá vize využití vodíku	. 14		
	2.2.	1	Náhrada fosilních paliv	. 14		
	2.2.	2	Nosič pro přepravu energie	. 17		
	2.2.	.3	Chemická surovina	. 17		
	2.2.	4	Akumulace energie a poskytování služeb výkonové rovnováhy	. 18		
	2.2.	.5	Rozvoj nových průmyslových odvětví	. 19		
2	.3	Etap	y implementace Vodíkové strategie	. 19		
	2.3.	1	Lokální ostrovy	. 20		
	2.3.	.2	Globální mosty	. 25		
	2.3.	.3	Nové technologie	. 28		
3	STR	ATEG	ICKÁ ČÁST	. 30		
3	.1	Strat	tegické cíle	. 30		
	3.1.	.1	Redukce emisí CO ₂	. 30		
	3.1.	2	Podpora hospodářského růstu a zvýšení konkurenceschopnosti ČR	. 30		
3	.2	Spec	ifické cíle	. 31		
	3.2.	.1	Lokální ostrovy	. 31		
	3.2.	.2	Globální mosty	. 31		
3	.3	Průř	ezové cíle	. 32		
	3.3.	1	Energetická bezpečnost	. 32		
	3.3.	.2	Vzdělávání a osvěta	. 33		
	3.3.	.3	Rozvoj vodíkových údolí	. 34		
	3.3.	.4	Zajištění vysoké bezpečnosti při práci s vodíkem	. 35		
	3.3.	.5	Zajištění legislativně-obchodní roviny	. 35		
	3.3.	6	Výzkum, vývoj vodíkových technologií v návaznosti na specifické cíle Vodíkové strategie	. 35		
	3.3.	.7	Výroba vodíkových technologií	. 36		
4	ANA	ALYTIC	CKÁ ČÁST	. 37		
4	.1	Poža	davky na spotřebu	. 37		
	4.1.	.1	Odhad spotřeby vodíku v roce 2030 průmyslu	. 37		
	4.1.	2	Odhad spotřeby vodíku v roce 2030 v dopravě	. 38		
	4.1.	.3	Odhad spotřeby vodíku do roku 2050	. 41		
4	.2	Mož	nosti pokrytí požadavků na vodík vnitrostátní výrobou a dovozem	. 42		

4.2	2.1	Výroba obnovítelného RFNBO vodíku v CR	12
4.2	2.2	Možnosti dovozu obnovitelného vodíku	14
4.3	Sou	časné bariéry rozvoje vodíkového hospodářství v ČR4	16
4.3	3.1	Legislativně-regulatorní faktory	16
4.3	3.2	Technicko-ekonomické faktory	17
4.3	3.3	Řešení současných bariér rozvoje vodíkového hospodářství v ČR	18
4.4	SW	OT analýza ČR pro oblast vodíku4	19
4.4	l.1	Silné stránky	19
4.4	1.2	Slabé stránky	50
4.4	1.3	Příležitosti	51
4.4	1.4	Hrozby	51
5 IM	PLEM	ENTAČNÍ ČÁST!	53
jedno proka sklad	ku s in oduššír azatelr ování,	Vytvořit efektivní podpůrné nástroje, které umožní dokončení výstavby elektrolyzérů k výrol stalovanou kapacitou alespoň 400 MWe do roku 2030 (prioritně do konce roku 2027 kvím pravidlům), v případech, kde je to nezbytné pro plnění závazných cílů EU nebo kde ný přínos k dekarbonizaci, a to včetně příslušných obnovitelných zdrojů, infrastruktury podistribuci a spotřebu vodíku co nejblíže k místu produkce (vytváření vodíkových údolí oordinovat výstavbu elektrolyzérů s rozvojem akceleračních zón	ůli je ro a
5.2	02:	Připravit plynárenskou soustavu na přimíchávání vodíku do zemního plynu (blending)	54
5.3 prům		Do roku 2030 nastartovat poptávku po obnovitelném a nízkouhlíkovém vodíku v dopravě ČR v minimálním objemu 40 000 t /rok (1 320 GWh)	
5.4 pozd		Analyzovat potenciál přechodu plynových kotlů v domácnostech na blend zemního plynu čistý vodík a posoudit možnosti financování přechodu	
5.5 certif		Příprava a vytvoření komplexního legislativního rámce vodíkového hospodářství v ČR, včeto vyráběného vodíku	
5.6 vodík		pořit vývoj, výzkum a výrobu vodíkových technologií sloužících k výrobě, distribuci a využ	iti
5.7 obno		Vytvořit podmínky pro internacionalizaci českých firem, export technologií a efektivní výrol ého vodíku v zahraničních regionech6	
	uhlíko	Zajištění dostatečných, předvídatelných a cenově stabilních dodávek obnovitelného vého vodíku v závislosti na poptávce v ČR, která se nyní pro rok 2040 odhaduje na 1 000 00 	00
5.9 zások		Repurposing vybrané části plynárenské přepravní soustavy na území ČR k importu vodíku p spotřebitelů v ČR od roku 2030 a k zajištění tranzitu čistého vodíku přes ČR	
5.10 na vo		Ekonomický efektivní repurposing plynárenských distribučních soustav a jejich napoje ou plynárenskou přepravní soustavu v horizontu 2028 a dále	
5.11	M5: 65	Vytvořit podmínky pro budování nebo nákup skladovacích kapacit pro sezónní uložení vodí	ku
6 FIN	IANČN	IÍ NÁSTROJE K PODPOŘE ROZVOJE VODÍKOVÝCH TECHNOLOGIÍ	57

6.1	Modernizační fond	67
6.1	1.1 RES+	67
6.1	1.2 ENERG ETS	67
6.1	1.3 TRANSCom	67
6.1	1.4 TRANSGov	68
6.1	1.5 GREENGAS	68
6.1	1.6 I+	68
6.2	Inovační fond (Innovation Fund)	68
6.3	Operační program Spravedlivé transformace (Just Transition	n Fund)69
6.4	Národní plán obnovy (Recovery and Resilience Facility, RRF)	69
6.5	Operační program Doprava (OPD)	69
6.6	Integrovaný regionální operační program (IROP)	69
6.7	Taxonomie EU	70
7 ŘÍI	DÍCÍ STRUKTURY A ORGANIZACE	71
7.1	Národní rada pro vodík	71
7.2	Vodíková koordinační skupina	72
7.3	Koordinační skupina vodíkových údolí	72
7.4	Česká vodíková technologická platforma HYTEP	74
8 PŘ	ŘEHLED POUŽITÝCH ZKRATEK	75
9 PŘ	ŘÍLOHA 1 – KARTY ÚKOLŮ	78

1 MANAŽERSKÉ SHRNUTÍ

Vodík a vodíkové technologie budou jedním z klíčových nástrojů pro dosažení cílů dekarbonizace a transformace českého průmyslu. Jsou příkladem inovativní výroby s vysokou přidanou hodnotou. Přechod na výrobu vodíkových technologií nutných pro produkci, skladování, přepravu a využití vodíku představuje velkou výzvu a příležitost pro český průmysl a celá řada českých firem již v této oblasti dosáhla konkrétních výsledků.

Celosvětově je průmyslový sektor tradičním spotřebitelem vodíku. V ČR se ročně vyrobí a spotřebuje přibližně 125 tisíc tun vodíku, primárně vyráběného parciální oxidací ropných zbytků. Přechod společností, které již desítky let využívají vodík, od šedého vodíku produkovaného z fosilních paliv, k vodíku z obnovitelných zdrojů, představuje náročný a nákladný proces. Sektor průmyslu musí projít postupnou dekarbonizací a ČR musí využít nástroje, které pomohou k ekonomicky i sociálně schůdné transformaci. Unijní legislativa požaduje po evropském průmyslu nahradit 42 % spotřebovávaného šedého vodíku vodíkem obnovitelným do roku 2030. V roce 2035 bude tento povinný cíl navýšen na 60 %. Kromě současné spotřeby šedého vodíku, především v sektorech rafinace a výroby chemických látek, se předpokládá využití vodíku k dekarbonizaci výroby železa.

V sektoru dopravy, jako jediném, narůstají emise skleníkových plynů kvůli rostoucím přepravním výkonům. Přesto je možné již nyní pozorovat zrychlení trendu přechodu od fosilních paliv k elektřině, a to především v silniční osobní a železniční nákladní dopravě. Trvale roste počet registrovaných bateriových elektromobilů napříč ČR. I vodík má potenciál do budoucna přispět k dekarbonizaci dopravy. Jeho využití je, podobně jako v sektoru průmyslu, podpořeno unijní legislativou. Ta k roku 2030 vyžaduje, aby více jak 1 % veškeré spotřebované energie v dopravě pocházelo z obnovitelného vodíku nebo syntetických paliv obnovitelného původu¹. Pro syntetická paliva obnovitelného původu je navíc nutné plnit povinný cíl v oblasti letectví.

Podle Nařízení o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva (AFIR) musí ČR do roku 2031 vytvořit síť vodíkových čerpacích stanic podél hlavních tras Transevropské dopravní sítě (TEN-T) v intervalu každých 200 kilometrů o kumulativní kapacitě 1 tuny výdeje denně. Čerpací stanice budou muset také stát ve všech městských uzlech. Na základě různých studií se ukazuje, že k rozšíření vodíku v sektoru dopravy dojde mimo osobní automobilovou dopravu především v dálkové nákladní silniční, autobusové a osobní železniční dopravě.

Energetický sektor prochází transformací od velkých, stabilních zdrojů s vysokou emisní náročností ke zdrojům obnovitelným ale složitěji řiditelným. Budoucí energetický mix ČR bude založen na kombinaci jaderné energetiky a obnovitelných zdrojů, přičemž vodík bude hrát klíčovou roli jako spojovací článek mezi těmito dvěma zdroji energie. Jeho nasazení umožní efektivněji využít přebytky energie generované jak jadernými, tak obnovitelnými zdroji. Vodík zároveň přispívá k posílení energetické bezpečnosti a odolnosti ČR díky možnosti diverzifikace zdrojů energie. Import vodíku potrubím ze zemí s nadbytkem obnovitelných zdrojů představuje efektivní metodu, jak kompenzovat nedostatek vlastních obnovitelných zdrojů. Vodík také doplňuje elektrifikaci a očekává se, že jeho využití pro sezónní skladování a akumulaci energie nabude na významu v následujícím desetiletí. Toto nasazení umožní efektivnější využití stávajících energetických zdrojů a podpoří přechod k nízkouhlíkové ekonomice.

¹ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:02018L2001-20231120 (článek 25 b)

Vodíková strategie se z důvodu legislativního vymezení podporovaných typů výroby a spotřeby vodíku ze strany Evropské unie zaměřuje především na podporu obnovitelného vodíku. Obnovitelný vodík je v unijní legislativě definován pojmem obnovitelné palivo nebiologického původu (RFNBO – Renewable Fuels of Non-biological Origin) a je možné jej vyrobit pouze prostřednictvím elektrolýzy za použití elektřiny z obnovitelných zdrojů energie s výjimkou biomasy. Mezi RFNBO patří kromě obnovitelného vodíku i obnovitelný amoniak, obnovitelný methanol nebo syntetická paliva.

Mimo obnovitelného vodíku je pro ČR důležitý i nízkouhlíkový vodík v kontextu budoucí výroby vodíku z jaderné energie a pomocí jiných nízkouhlíkových technologií, uznaných Evropskou komisí v aktuálně připravovaném Delegovaném aktu k nízkouhlíkovému vodíku/nízkouhlíkovým palivům. Ten upřesní způsob výpočtu uhlíkové stopy, možnosti podpory a emisní cíle, které bude možné plnit nízkouhlíkovým vodíkem. Pro ČR je proto do budoucna nezbytné zajištění dostatečné flexibility pravidel výroby vodíku, a to vzhledem k budoucímu směřování energetického mixu a využití nízkouhlíkového vodíku k snižování emisí skleníkových plynů v rámci systému EU ETS v sektorech průmyslu, dopravy a energetiky.

V oblasti výroby obnovitelného vodíku ČR nemůže v ceně elektrické energie z obnovitelných zdrojů konkurovat státům s lepšími klimatickými podmínkami. Ekonomická výroba obnovitelného vodíku je podmíněna především vhodnou kombinací levné větrné a solární energie. Právě ve výstavbě větrných zdrojů navíc ČR zaostává vlivem zdlouhavých stavebních řízení. Přesto je ve směřování české podpory na výrobu vodíku nutné brát v potaz nejen ekonomický rámec, ale i energetickou soběstačnost a budoucí propojování elektrizační a plynárenské vodíkové soustavy. Předpokládaná adaptace plynárenské přepravní soustavy na vodík, která se očekává kolem roku 2030, vytváří prostor pro rozdělení Vodíkové strategie ČR (dále jen: "Vodíková strategie") na tři etapy. První etapa je definována jako "Lokální ostrovy", druhá nese název "Globální mosty" a třetí předpokládá nasazení "Nových technologií". Jednotlivé etapy se vzájemně překrývají a nejsou přesně časově ohraničené. Rok 2030 se ukazuje jako optimální pro dokončení repurposingu plynárenské přepravní soustavy, protože je provázán s přestavbou navazujících úseků plynovodů v rámci European Hydrogen Backbone.

Lokální ostrovy (2023-2030) jsou etapou, v níž ČR podpoří výrobu obnovitelného vodíku na území ČR v souladu s platnou unijní legislativou a cíli směrnice na podporu využívání energie z obnovitelných zdrojů v sektoru průmyslu a dopravy (směrnice RED). Národní cíl vyplývající se směrnice vyžaduje na území ČR v roce 2030 spotřebovat přibližně 20 tisíc tun RFNBO v průmyslu a dopravě. Aby byl cíl naplněn, je nezbytné podpořit výstavbu elektrolyzérů o kapacitě alespoň 400 MWe s předpokládanou utilizací mezi 30 a 50 % v souladu s platnými pravidly na výrobu obnovitelného vodíku. Aby mohl být cíl naplněn a společnosti, na které podmínky unijní směrnice dopadají, mohly výrobu a spotřebu RFNBO realizovat, musí ČR výrazně zrychlit výstavbu solárních a zejména větrných zdrojů energie. Pravidla pro výrobu RFNBO navíc počítají se zpřísněním podmínek pro elektrolytickou výrobu vodíku po roce 2027, a tak je v zájmu plnění národních dekarbonizačních cílů, aby ČR poskytla dostatečnou investiční a případně provozní podporu, zrychlila výstavbu elektrolyzérů a zajistila umožnění realizace řady projektů před koncem roku 2027. V případě vhodného nastavení podpory, je možné dosáhnout nižší výrobní ceny vodíku na úrovni okolo nebo pod 8 € za kilogram. Přestože je výsledná cena stále relativně vysoká, v porovnání se šedým vodíkem, podpora zlepší konkurenceschopnost společností, na které dopadají unijní požadavky povinné záměny šedého vodíku za obnovitelný. Čím nižší bude výsledná cena vodíku, tím širší jsou možnosti průmyslu a dopravy k přechodu na vodík, a tedy i snižování emisí skleníkových plynů. V této etapě se nepředpokládá velké využití vodíkové přepravní a distribuční plynárenské sítě, a tak je vhodné elektrolyzéry podporovat co nejblíže místu spotřeby, aby se eliminovaly náklady na přepravu trailery. Počítá se s vytvářením vodíkových klastrů a

vodíkových údolí² zejména na území Ústeckého, Moravskoslezského a Karlovarského kraje. ČR se hlásí ke konceptu "vodíkových údolí.", a to v souladu s chápáním tohoto pojmu Evropskou unií³. Z hlediska využití vodíku v dopravě je důležité v této etapě začít budovat potřebnou infrastrukturu a vytvářet první přepravní huby, v oblasti autobusové, železniční a nákladní dopravy. Především v těch případech, kde vodíková doprava může ukázat své výhody, kterými jsou stabilní dlouhý dojezd, krátká doba tankování, schopnost jízdy v členitém terénu a nezávislost na kapacitě elektrické sítě. Vybudovaná infrastruktura pro tankování vodíkových vozidel také dále podpoří využití vodíkových osobních vozidel. Výhodou využití vodíku v dopravě, je, že je možné dosáhnout provozní parity s fosilními palivy při cenách vodíku kolem 4–6 €/kg.

Odhad investičních nákladů pro výrobu, distribuci a spotřebu obnovitelného vodíku je mezi 18 mld. až 115 mld. Kč. Velký rozsah odhadu je dán celou řadou faktorů, které nejsme nyní schopni určit. Jde například o možnost využití nízkouhlíkového vodíku k plnění cílů dekarbonizace, možnost dovozu obnovitelného amoniaku po železnici, dostupnost technologií, rychlost výstavby přepravní infrastruktury na vodík, rychlost budování solárních a větrných parků a rychlost připojování elektrolyzérů, protože po roce 2027 budou pro jejich použití jiné podmínky. Horní odhad nákladů vychází ze studie SPČR.⁴ Ta zahrnuje celou řadu faktorů a podrobně definuje jednotlivé oblasti investičních nákladů. Ukazuje se, že v první etapě je nutné se soustředit na plnění cílů RED a vytvoření základní vodíkové infrastruktury, která se bude moci dále rozvíjet po zajištění dovozu levného obnovitelného vodíku v další etapě.

Etapa Globální mosty (2027–2050) je zaměřena na podporu dovozu obnovitelného vodíku ze zahraničí ze zemí s levnějšími a vydatnějšími zdroji obnovitelné energie. Etapa předpokládá postupné vytvoření trhu s vodíkem, který bude podobný trhu se zemním plynem. Cena vodíku se okolo roku 2030 předpokládá na úrovni okolo 4 € za kilogram na výstupu z přepravní soustavy. Nižší cena vodíku povede k jeho rozšíření do aplikací mimo legislativní požadavky. Cena bude v souladu se zlepšováním účinnosti výroby vodíku a zefektivnění přepravy v dalších letech postupně klesat. Klíčovým předpokladem je repurposing stávající a případně výstavba nové infrastruktury přepravních koridorů a navazujících distribučních plynovodů směrem ke koncovým zákazníkům. Hlavní projekty, které jsou momentálně v různých fázích rozpracovanosti, jsou Czech German Hydrogen Interconnector (CGHI) vedoucí ze Saska přes ČR do Bavorska a Central European Hydrogen Corridor (CEHC), jehož cílem je umožnit přepravu vodíku ze západní Ukrajiny přes Slovensko a ČR do velkých oblastí poptávky, zejména Německa. Výhodou obou projektů je možnost využití stávajících plynovodů a jejich předělání na přepravu vodíku, což představuje nákladově optimální řešení. V současné chvíli se očekává realizace projektů ke konci roku 2030. V závislosti na rozvoji poptávky je plánován také repurposing jednoho plynovodu severní větve mezi hraničními body Lanžhot a Brandov nebo alespoň jeho části. Provozovatel plynárenské přepravní soustavy analyzuje možnost zásobování vodíkem regionu severní

-

² "Vodíkové údolí" obvykle odkazuje na regiony nebo oblasti, kde dochází k významnému rozvoji, nasazení a integraci vodíkových technologií, infrastruktury, aplikací, výzkumu a vzdělávání. Tyto oblasti zahrnují zařízení pro výrobu, skladování, dopravu a využití vodíku, stejně jako programy zaměřené na podporu provozu a rozvoje vodíkové ekonomiky. Vodíková údolí jsou centra, kde různé organizace spolupracují na vytvoření vodíkového ekosystému. Termín "vodíková údolí" je odvozen od konceptu "inovačních údolí" nebo "křemíkových údolí", které jsou známé svou koncentrací inovací a technologického pokroku. Vodíková údolí si podobně kladou za cíl koncentrovat odbornost, zdroje a infrastrukturu, aby urychlila přijetí vodíku jako čistého energetického nosiče a přispěla k úsilí o dekarbonizaci. https://h2v.eu/hydrogen-valleys

https://hydrogeneurope.eu/wp-content/uploads/2023/09/HE-Input-to-H2V-Roadmap_final-version-.pdf

⁴ https://www.spcr.cz/pro-media/tiskove-zpravy/16587-cr-se-musi-dukladneji-chystat-na-nastup-vodikove-ekonomiky

Moravy. ČR vnímá přestavbu plynovodní infrastruktury jako nezbytnou pro dovoz levného vodíku ze zahraničí a jako taková vyvine maximální úsilí k její realizaci zejména ve spolupráci se zahraničními partnery, především Německem, pro které česká plynovodní infrastruktury představuje zásadní možnost diverzifikace zdrojů vodíku. Pro ČR je možnost importu plynného vodíku, případně jeho sloučenin jednou z možností, jak snižovat emise skleníkových plynů a zvýšit konkurenceschopnost českých firem. V rámci této etapy se očekává rozšíření využití vodíku i do sektoru energetiky, a to v kontextu importu a skladování energie ve formě plynného vodíku nebo jeho sloučenin.

Odhad investičních nákladů na zajištění importu obnovitelného vodíku pomocí plynovodů je mezi 5 až 25 mld. Kč. Ukazuje se, že dovoz obnovitelného vodíku je ekonomicky výhodnější než jeho výroba v ČR.

Etapa **Nové technologie (2040–2060)** je spíše technologickou etapou, která očekává rozvoj nových technologií na výrobu vodíku, které povedou k vyšší míře energetické nezávislosti ČR. Příkladem takovýchto technologií je například využití technologií uplatňující geotermální energii, či nové generace jaderných reaktorů vhodná k výrobě levného vodíku pomocí vysokoteplotní elektrolýzy.

Vzhledem k složitě odhadnutelnému technologickému, politickému a legislativnímu vývoji jsou cíle Vodíkové strategie zaměřeny především na časový horizont do roku 2030.

Ke koordinaci činností souvisejících se zaváděním vodíkových technologií ustanovil ministr průmyslu a obchodu Národní radu pro vodík a Vodíkovou koordinační skupinu. Vodíková koordinační skupina byla zapojena do aktualizace Vodíkové strategie. Pro další podporu a koordinaci rozvoje konceptu vodíkových údolí bude vytvořena Koordinační skupina vodíkových údolí. Rozvoj vodíkových technologií dlouhodobě v ČR podporuje a koordinuje Česká vodíková technologická platforma HYTEP. Současným nositelem konceptu "vodíkových údolí" v ČR je Pracovní skupina pro mezikrajskou spolupráci transformujících se uhelných regionů v oblasti podpory aplikace vodíkových technologií a koordinovaného rozvoje konceptu "vodíkových údolí" (dále H3 tým), která reprezentuje společné zájmy transformujících se uhelných regionů pilotujících koncept "vodíkových údolí".

Mezi **hlavní cíle**, které jsou dále rozpracovány v textu Vodíkové strategie a konkretizovány v kartách úkolů patří:

- Vystavět alespoň 400 MWe kapacity elektrolyzérů s prioritou do roku 2027 a zajistit odpovídající programy podpory;
- V horizontu roku 2025 zajistit zjednodušení a urychlení souvisejících procesů: posuzování vlivů na životní prostředí, stavební právo a akcelerační zóny;
- Do konce roku 2024 analyzovat a upravit dotační tituly potřebné pro rozvoj vodíkové ekonomiky;
- Do konce roku 2024 vytvořit podmínky pro vznik vodíkových údolí zejména v transformujících se uhelných regionech;
- Do konce roku 2024 vyhlásit ve spolupráci se vznikajícími vodíkovými údolími, především v transformujících se uhelných regionech, konkrétní výzvy podpory rozvoje konceptu vodíkových údolí a podpory aplikace ucelených aplikačních řetězců vodíkových technologií;
- Do konce roku 2024 vytvořit podmínky a zabezpečit plnou součinnost všech složek ústřední státní správy s cílem akcelerovat dle potřeb vznikajících vodíkových údolí především v transformujících se uhelných regionech přípravu rozvojových projektů a aktivaci realizačních procesů konkretizovaných projektů;

- V horizontu let 2025-2026 vytvořit celistvý legislativní a regulační rámec pro vodíkovou ekonomiku, včetně rámce pro záruky původu, certifikáty, technické normy apod.;
- Do roku 2030 provést repurposing 2 větví plynárenské přepravní soustavy (Lanžhot Brandov, Brandov – Waidhaus) a posílit roli ČR v oblasti tranzitní přepravy vodíku;
- V horizontu roku 2025 analyzovat způsob a formu repurposingu plynárenské distribuční infrastruktury;
- V horizontu let 2024-2028 připravit plynárenskou infrastrukturu na blend vodíku a zemního plynu, v souladu s požadavky evropské legislativy a dle výsledků souvisejících analýz;
- V horizontu let 2026-2028 analyzovat možnosti a technickou způsobilost ukládání vodíku do stávajících zásobníků, případně další možnosti ukládání vodíku;
- Zajistit plnění cílů NAP CM v oblasti vodíkové mobility: podpora nákupu vodíkových silničních a železničních vozidel, rozvoje vodíkové veřejné dopravy, koordinovaným způsobem s výstavbou páteřní sítě vodíkových čerpacích stanic a rozvojem mobilních čerpacích stanic;
- Připravovat dle potřeby v kontextu Exportní strategie obchodní mise pro české firmy a spolupracovat se zahraničními partnery v oblasti vodíkových technologií a výroby vodíku. To provádět v součinnosti s agenturou CzechTrade a jejími zahraničními kancelářemi, se zastupitelskými úřady ČR a případně agenturou CzechInvest;
- o Připravit osvětovou kampaň pro firmy a spustit související informační weby;
- Podporovat vzdělávání a výzkumu v oblasti vodíkových technologií, zejména s důrazem na aplikovaný výzkum.

Vodíková strategie byla připravena v souladu s dalšími souvisejícími strategiemi, mezi které patří Aktualizace Vnitrostátního plánu České republiky v oblasti energetiky a klimatu (NKEP), Národní akční plán čisté mobility (NAP CM), Státní energetická koncepce (SEK) a další připravované strategické dokumenty v oblasti energetiky, životního prostředí a nízkoemisní dopravy.

Vodíkovou strategii připravilo Ministerstvo průmyslu a obchodu na základě rozhodnutí Národní rady pro vodík dne 15.11.2022 za vzájemné součinnosti Ministerstva životního prostředí, Ministerstva dopravy, Energetického regulačního úřadu, České vodíkové technologické platformy (HYTEP), Svazu průmyslu a dopravy ČR (SPČR), Českého plynárenského svazu (ČPS), firem NET4GAS, GasNet a dalších významných zainteresovaných stran (stakeholderů).

2 ÚVOD A HLAVNÍ CÍLE

2.1 Výchozí rámec

Aktualizace Vodíkové strategie navazuje na původní Vodíkovou strategii schválenou vládou v roce 2021⁵. O aktualizaci Vodíkové strategie bylo rozhodnuto na zasedání Národní vodíkové rady dne 15.11.2022, kde byla také přednesena zpráva o naplňování původní Vodíkové strategie a plnění karet úkolů. Na dalším zasedání dne 14.11.2023 Národní rada pro vodík odsouhlasila tehdejší verzi Vodíkové strategie a její projednání se širokým spektrem příslušných zainteresovaných stran (stakeholderů). Hlavním důvodem pro aktualizaci Vodíkové strategie bylo, že původní předpoklad o naplňování Vodíkové strategie postupným zvyšováním výroby obnovitelného vodíku se nenaplnil a bylo nutné Vodíkovou strategii rozdělit do etap, které mají rozdílné cíle a nástroje. Zatímco první etapa se soustředí na domácí výrobu obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku (protože ho nebudeme schopni odnikud dovézt) tak, aby byly splněny závazné ukazatele pro dekarbonizační cíle. Další etapa se soustředí na maximalizaci dovozu levného obnovitelného vodíku ze zemí s přebytky obnovitelných zdrojů a maximální diverzifikaci těchto dovozů, abychom si nevytvořili energetickou dovozní závislost. Poslední etapa se pak soustředí na posílení odolnosti (resilience) a zajištění levné domácí výroby vodíku pomocí v budoucnu vyvinutých technologií.

Aktualizace reaguje na nové podmínky, které vznikly schválením či projednáváním řady dokumentů a právních předpisů Evropské unie (EU). Dokumenty, ze kterých Vodíková strategie vychází, jsou Pařížská dohoda⁶, Vodíková strategie EU⁷, Strategie EU pro integraci energetického systému⁸, balíček Fit for 55⁹, Směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (RED)¹⁰, Akt v přenesené pravomoci vytvářející unijní metodologii k detailním pravidlům výroby obnovitelných paliv nebiologického původu¹¹, Nařízení o vnitřním trhu s plyny z obnovitelných zdrojů, se zemním plynem a s vodíkem¹², Nařízení o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva (AFIR)¹³, Nařízení o blokových výjimkách (GBER)¹⁴, Pokyny ke státní podpoře v oblasti klimatu, životního prostředí a energetiky (CEEAG)¹⁵, Nařízení, kterým se zřizuje rámec pro posílení evropského ekosystému výroby produktů technologií pro nulové emise¹⁶, plán REPowerEU¹⁷, Politika ochrany klimatu v ČR¹⁸, sdělení o Evropské vodíkové bance¹⁹.

⁵ https://www.mpo.cz/assets/cz/prumysl/strategicke-projekty/2021/8/Vodikova-strategie CZ G 2021-26-07.pdf

⁶ https://www.consilium.europa.eu/cs/policies/climate-change/paris-agreement/timeline-paris-agreement/

⁷ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0301

⁸ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX:52020DC0299

⁹ https://www.consilium.europa.eu/cs/policies/green-deal/fit-for-55-the-eu-plan-for-a-green-transition/

¹⁰ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02018L2001-20220607

¹¹ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:32023R1184

¹² https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52021SC0456

¹³ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/HIS/?uri=COM:2021:559:FIN

¹⁴ https://competition-policy.ec.europa.eu/state-aid/legislation/regulations_en

¹⁵ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/qanda 22 566?fbclid=IwAR0dudeNVxH-

⁷v1qoqR5h0U3o7AOtnVM-8l4-CwZN7jN27jKxW4Q8KGTvW8

¹⁶ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52023PC0161(01)

¹⁷ https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal/repowereu-affordable-secure-and-sustainable-energy-europe_en

¹⁸ https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/politika ochrany klimatu 2017/\$FILE/OEOK-POK-20170329.pdf

¹⁹ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52023DC0156

Hlavní snahou při tvorbě Vodíkové strategie je připravit podmínky pro rozvoj a uplatnění obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku v ČR, jako paliva, chemické suroviny a nosiče pro dovoz energie.

Základní evropský cíl, kterým je dosažení klimatické neutrality EU v roce 2050, zůstává nezměněn i přes významné změny na trhu s energiemi, jako je například zrušení dovozní závislosti na Ruské federaci a nárůst cen energií. Význam nástrojů k dosažení tohoto cíle se změnil. Vodík získává stále větší význam. Rychle se rozvíjí technologie, které umožňují jeho efektivní využití, jak v oblasti dopravy, tak v průmyslu. Vedle nezbytných průlomových inovací, které umožní využívání vodíku a zároveň přispějí ke konkurenceschopnosti firem, je výroba a využití vodíku zásadní pro zajištění odolnosti (resilience) ve čtyřech klíčových dimenzích²⁰: klimatické, socio-ekonomické, digitální a geopolitické.

Aktualizace Vodíkové strategie byla připravována ve stejném čase jako aktualizace Vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu (NKEP), Národního akčního plánu čisté mobility (NAP CM) a Státní energetické koncepce (SEK). Pracovní týmy na Ministerstvu průmyslu a obchodu, které připravují tyto dokumenty, úzce spolupracovaly, aby zajistily co největší provázanost těchto dokumentů.

Vodíková strategie hledá cesty k naplnění dekarbonizačních cílů za využití vodíku a nasazení vodíkových technologií v sektorech vhodných pro jeho využití. Aktualizace reaguje na vývoj technologií a nové vodíkové projekty v ČR a zahraničí. Tomu odpovídají hlavní strategické cíle Vodíkové strategie:

- redukce emisí CO₂ v ČR,
- podpora hospodářského růstu a zvýšení konkurenceschopnosti ČR.

Vodíková strategie stojí na čtyřech pilířích:

- výroba obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku,
- využití obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku,
- dovoz, doprava a skladování obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku,
- vodíkové technologie.

Každý z pilířů zahrnuje technickou, legislativní a obchodní rovinu. Tím se zajišťuje vytvoření právního rámce, který umožňuje efektivní transformaci a realizaci fyzických aktiv, a současně podporuje vznik obchodního prostředí, které bude podporovat výrobu a využití vodíku při přechodu na nízkoemisní ekonomiku.

Pilíře Vodíkové strategie jsou vzájemně provázány – spotřeba vodíku musí být v rovnováze s jeho výrobou, dovozem a skladováním. Aktualizace Vodíkové strategie pokrývá časový horizont do roku 2050. Specifické cíle se primárně zaměřují na časové období mezi roky 2024 až 2035, s důrazem na plnění cílů definovaných evropskou legislativou (směrnice RED) pomocí výroby vodíku z vnitrostátních obnovitelných zdrojů energie.

V dalším období Vodíková strategie klade důraz na podporu dovozu a využití obnovitelného vodíku, primárně pomocí úpravy (repurposingu) stávajících plynovodů pro přepravu a distribuci zemního plynu. Předpokládá se, že ve střednědobém horizontu kvůli lepším klimatickým podmínkám v zahraničí bude dovezený obnovitelný vodík levnější a dostupnější než obnovitelný vodík vyrobený v ČR.

²⁰ https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/strategic-planning/strategic-foresight/2020-strategic-foresight-report en

Obnovitelný vodík je dle platné legislativy možné definovat jako:

Obnovitelná paliva nebiologického původu (RFNBO = Renewable Fuels of Non-Biological Origin) jsou kapalná a plynná paliva vyráběná z obnovitelných zdrojů jiných, než je biomasa. V případě obnovitelného vodíku nebiologického původu se jedná o vodík, který je vyráběn elektrolýzou vody elektřinou z obnovitelných zdrojů. Podmínky pro výrobu a certifikaci tohoto vodíku jsou definovány v "Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/1184 ze dne 10. února 2023, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 stanovením unijní metodiky, v níž jsou vymezena podrobná pravidla pro výrobu kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy²¹". Pod RFNBO legislativně spadají i sloučeniny vodíku vyrobené z obnovitelného vodíku, tedy obnovitelný amoniak nebo methanol, či syntetická paliva.

RFNBO vodík je jediný legislativně uznávaný typ vodíku, který je možné použít jak k plnění sektorových cílů podle směrnice RED v průmyslu a dopravě, tak ho započítat do plnění cíle snižování emisí skleníkových plynů, ke kterému se ČR zavázala. Ve Vodíkové strategii je obnovitelný vodík vnímán jako synonymum ke zkratce RFNBO, pokud není explicitně uvedeno jinak.

Unijní legislativa zároveň umožňuje započítávat výrobu **obnovitelného vodíku z biomasy** jako obnovitelný vodík biologické původu, který slouží k snižování emisí v rámci celkových cílů definovaných směrnicí RED především v dopravě pomocí pokročilých biopaliv. Tento typ vodíku sice není legislativně napřímo definován, ale je potenciálním doplňkem k RFNBO, není ale podporován investiční či provozní podporou.

Kvůli omezením souvisejícím s geografickou polohou a klimatickými podmínkami pro využívání OZE musí ČR počítat s využitím **nízkouhlíkového vodíku**. Nízkouhlíkovým vodíkem se rozumí vodík, při jehož výrobě vznikne maximálně 28,2 g CO₂eqv/MJ (= 101,5 g CO₂eqv/kWh = 3,38 kg CO₂eqv/kg H₂)²² jak je definováno 70% snížením emisí v Nařízení komise v přenesené pravomoci 2023/1185²³ ke stanovení minimální hodnoty úspory emisí skleníkových plynů během životního cyklu RFNBO a recyklovaných uhlíkových paliv. Evropská komise nejpozději v roce 2025 určí novou metodiku výpočtu emisí skleníkových plynů při výrobě a spotřebě nízkouhlíkového vodíku. ČR podporuje jasnou a co nejméně omezující definici, která povede k efektivní výrobě a užití nízkouhlíkového vodíku napříč Evropou. Nízkouhlíkový vodík je vhodným nástrojem k snižování emisí v rámci systému EU ETS, nicméně jej není možné využít k plnění cílů definovaných směrnicí RED.

V současnosti se většina vodíku se v ČR vyrábí parciální oxidací ropných zbytků, což ČR odlišuje od okolních států, kde je primárním zdrojem fosilního vodíku parní reforming zemního plynu. Výroba parciální oxidací se bude postupně snižovat v závislosti na snižování výroby benzínu a nafty. Výroba vodíku parciální oxidací patrně nezanikne úplně, a to vzhledem k pokračující výrobě ropných produktů, například plastů. Je proto nezbytné pokračovat ve vývoji technologií, které eliminují nepříznivé dopady této výroby pomocí CCU/CCS a najít vhodné využití i pro takto vyrobený nízkouhlíkový vodík.

 $^{^{21}\,}https://op.europa.eu/cs/web/eu-law-in-force/bibliographic-details/-/elif-publication/212fcb15-0f04-11ee-b12e-01aa75ed71a1$

²² přepočet 101,5 g CO2eqv/kWh = 3,38 kg CO2eqv/kg H2 vychází z výhřevnosti 1 kg vodíku

²³ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32023R1185

2.2 Dlouhodobá vize využití vodíku

Hlavním důvodem, proč byla Vodíková strategie vytvořena, je příprava dlouhodobého plánu na snižování emisí CO₂, dekarbonizace dopravy, průmyslu, služeb, energetiky, domácností, zemědělství a dalších sektorů prostřednictvím využití vodíku. V tomto úsilí ČR koordinuje svůj postup nejen v rámci Evropské unie, ale i ve spolupráci s ostatními zeměmi ve světě, které již své vodíkové strategie naplňují.

Cílovým stavem, ke kterému tato strategie přispívá, je dosažení klimatické neutrality EU v roce 2050 a zamezení nedostatku energie v množství a čase, kdy bude tato energie potřeba. Toho musí ČR dosáhnout promyšlenou transformací průmyslu a změnou technologií, tak, aby neohrozila zaměstnanost, konkurenceschopnost, přiměřenou energetickou nezávislost a celkovou životní úroveň. Vodíkové technologie, jako výroba elektrolyzérů, palivových článků, vodíkových vozidel a dalších komponent, přinesou i celou řadu růstových stimulů a nových příležitostí k rozvoji průmyslu a podpoří tak celkový růst ekonomiky.

Vodíková strategie musí dlouhodobě odrážet přírodní podmínky a charakter ČR, která je jednou z nejprůmyslovějších zemí Evropy, je vnitrozemským státem bez přístupu k moři a zemí s omezenými obnovitelnými zdroji energie. Silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby pro ČR jsou podrobněji popsány v kapitole **SWOT analýza ČR pro oblast vodíku.**

Hlavní role vodíku při dekarbonizaci hospodářství je v následujících oblastech:

- náhrada fosilních paliv v dopravě, vodíková vozidla jako alternativa k bateriovým vozidlům,
- nosič pro přepravu energie,
- chemická surovina,
- akumulace energie, včetně sezónního uskladnění energie, využití přebytků elektrické energie z jádra a obnovitelných zdrojů,
- rozvoj nových průmyslových odvětví, jako je vývoj a výroba vodíkových technologií.

Význam a pořadí důležitosti těchto oblastí se bude postupně měnit v jednotlivých etapách v závislosti na dostupnosti a ceně obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku, jak je popsáno v dalším textu.

Elektrifikace a využití vodíkových technologií jsou hlavními nástroji pro dosažení dekarbonizačních cílů.

2.2.1 Náhrada fosilních paliv

Vodík nalezne uplatnění jako jedna z náhrad fosilních paliv, protože jeho využitím nevznikají emise CO₂, ale jen vodní pára. Vodík je proto bezuhlíkovou alternativou k fosilním palivům. V případě přímého spalování vodíku se vzduchem vznikají emise NOx, proto se dává předost energetickému využití vodíku v palivových článcích. Současnou nevýhodou vodíku je, že jako zdroj tepla bude minimálně do konce současné dekády v porovnání s fosilními palivy dražší.

Aby vodík mohl postupně nahradit zemní plyn, bude nutné, aby se jeho cena, při cenové úrovni roku 2023, blížila úrovni zhruba 2 €/kg, resp. ceně zemního plynu a povolenky, to očekáváme až v etapě "Nové technologie". Dá se očekávat, že ceny fosilních paliv budou postupně růst, takže v budoucnu bude možné dosáhnout nákladové parity na vyšší, pro vodík výhodnější, úrovni. Vodík by měl v budoucnu představovat cenově výhodnější zdroj energie než fosilní paliva. To Vodíková strategie očekává v době, kdy bude vytvořen funkční trh s vodíkem a dojde k růstu ceny zemního plynu a jiných fosilních paliv vlivem rostoucích cen emisních povolenek.

Současná vysoká cena vodíku, zabraňuje plnému ekonomickému využití ve všech segmentech průmyslu. S klesající cenou vodík dokáže nahrazovat postupně se zdražující fosilní paliva nejprve

od dopravy až po využití ve výrobě elektřiny (sezónní skladováni) a tepla. Z těchto důvodů budou podporovány takové způsoby výroby a spotřeby vodíku, které minimalizují spotřebitelskou cenu a umožní co nejrychlejší rozvoj vodíkové ekonomiky a energetiky v ČR.

Vodík je nutné využívat tam, kde to je ekonomicky nejvhodnější a kde je nejlepší poměr celkových nákladů k úspoře emisí CO₂. Vodíková strategie v první etapě, v souladu s požadavky směrnice RED, upřednostňuje využití obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku v dopravě a chemickém průmyslu. Vodíková strategie vychází ze současných znalostí dostupných technologií a modelů realizace vodíkové ekonomiky v ČR. Zároveň je zřejmé, že "vodíkový boom", který celoevropsky a celosvětově nastává, přinese řadu zásadních inovací, které v současnosti lze stěží předjímat, proto je nezbytné podporovat vedle realizace vodíkového hospodářství rovněž základní a aplikovaný výzkum a vývoj nových materiálů, technologií a obchodních modelů.

2.2.1.1 Doprava

Oblastí, kde je možné dosáhnout nejdříve provozní nákladové parity se stávajícími fosilními palivy, naftou a benzínem, je doprava. Současně je nutné vodík srovnávat s jinými bezemisními a nízkoemisní alternativami jako je elektrická bateriová mobilita a biometan ve formě bioCNG a bioLNG. Doména, kde vodík přináší konkurenční výhody, je autobusová doprava, zejména meziměstská a městská, dálková nákladní doprava, osobní železniční doprava na specifických tratích, doprava v okolí přepravních uzlů, skladová manipulační technika a lehká užitková vozidla s požadovaným delším dojezdem a krátkým tankováním.

Výhodou vodíku v dopravě je schopnost uložit energii v čase a prostoru, a to zejména v kontextu postupně se zvyšujících nároků na elektrickou distribuční soustavu vlivem rychlé elektrizace dopravy. Díky tomu a nedostatečným energetickým kapacitám baterií lze předpokládat výhodnost využití vodíkových vozidel v určitých segmentech.

Další výhodou je rychlost plnění vodíku do nádrží vozidel, která dosahuje podobných parametrů jako u tradičních kapalných paliv, což umožňuje takřka trvalou utilizaci vozidel a vyšší dojezd při minimálním navýšení hmotnosti samotných vozidel (platí zejména u nákladních vozidel a železničních souprav pro osobní přepravu). Značnou nevýhodou jsou náklady spojené s nutností vybudovat celý řetězec od výroby, až po výdej vodíku. Vodíková vozidla jsou dražší než současná standardní benzínová nebo naftová vozidla. K snížení investiční ceny dojde postupně vlivem nastupující masové výroby nových vozidel, zatímco provozní náklady budou snižovány s postupným rozšiřováním a vyšší utilizací čerpacích stanic na vodík.

V počáteční fázi počítá Vodíková strategie se zásobováním vodíkových čerpacích stanic pomocí trailerů s tlakovými lahvemi nebo lokální výrobou vodíku. V delším časovém horizontu v případě přepravních uzlů a čerpacích stanic s očekávanou velkou spotřebou vodíku, kdy nebude frekvence zásobování trailery již dostatečná, bude ve vhodných případech žádoucí vybudovat přípojku k vodíkové distribuční nebo přepravní soustavě, která umožní dodávku velkého množství plynu.

V silniční dopravě bude konkurenceschopnost vodíkových vozidel záviset na celkových nákladech spojených s vlastnictvím (TCO – Total Cost of Ownership) a dostupnosti infrastruktury pro tankování. Krátké časy tankování, nižší přidaná hmotnost pro uloženou energii a nulové emise z výfukových potrubí jsou klíčovými výhodami. Další výhodou oproti bateriovým vozidlům může být využití tepla k vytápění vozidel, to se může uplatnit hlavně v autobusové a železniční dopravě, kdy nutnost topení nebude snižovat dojezd vozidel. Pro zvýšení využití vodíkových čerpacích stanic bude důležité budování

firemních vodíkových flotil, kdy například u autobusů bude možné vodíkové čerpací stanice optimálně dimenzovat s ohledem na dlouhodobou spotřebu.

V ČR je v současné době asi 2/3, tj. 6000 km, tratí bez elektrické trakce. Některé trati, kde je silná nákladní doprava budou pravděpodobně v budoucnu elektrizovány. Stále zbývá velká část tratí, kde je elektrizace neekonomická. Na těchto tratích bude nutné nahradit stávající dieselové soupravy vodíkovými, bateriovými nebo vodíko-elektrickými vlaky. Vodíkové vlaky jsou konkurenceschopné na regionálních tratích, kde dlouhé vzdálenosti a nízké využití sítě neospravedlňují vysoké náklady spojené s elektrizací tratí a komplikované jízdní profily neumožňují nasazení bateriových železničních souprav. V současnosti probíhají studie, kde se srovnává efektivita nasazení různých typů železničních vozidel v podmínkách české železniční sítě. Pro vodíkové vlaky je velmi důležité zahájit provoz na tratích, kde jsou jejich výhody nezpochybnitelné a postupně prokázat svoji výhodu nad jinými typy pohonů. Pro úspěšné nasazení vodíkového pohonu na železnici je zásadní spolupráce dotčených aktérů ve vytipovaném území a v rámci vytipovaných tratích, zahrnující jak ministerstvo dopravy, Správu železnic a příslušné dopravce, tak odpovídající krajskou a místní samosprávu.

V letecké dopravě bude docházet k postupnému přechodu na e-paliva, a to v souladu s nařízením ReFuelEU Aviation²⁴. Ačkoliv se přímým využitím vodíku v letecké dopravě ve Vodíkové strategii nezabýváme, je rozvoj vodíkového hospodářství v oblasti letectví zajímavou příležitostí.

Vodíkové dopravě a rozvoji příslušné infrastruktury se podrobněji věnuje NAP CM, kde jsou podrobně specifikovány programy na podporu výstavby infrastruktury vodíkových čerpacích stanic a nákup nízkoemisních vozidel.

Využití vodíku v dopravě je jednou z priorit Vodíkové strategie, protože umožňuje dosáhnout provozní nákladové parity s fosilními palivy již při ceně vodíku kolem 4–6 €/kg vodíku. Pro dopravu jsou také stanoveny závazné cíle pro využití obnovitelného vodíku, podobně jako pro chemický průmysl. Bude proto nezbytné do oblasti dopravy směřovat finanční podporu a zajistit tak výrobu vodíku, výstavbu potřebné infrastruktury a nákup vodíkových vozidel.

2.2.1.2 Výroba tepla v průmyslu a vytápění budov

V roce 2022 bylo z celkové spotřeby zemního plynu ve výši 81,5 TWh dodáno pro domácnosti 22 TWh a dalších 20 TWh pro maloodběr a střední odběr podnikatelů, což činí cca 50 % z celkové spotřeby zemního plynu určené pro výrobu tepla a teplé užitkové vody. Vodík, jako náhrada zemního plynu, ve středně a dlouhodobém horizontu může významně přispět k dekarbonizaci vytápění budov a snížit celkovou uhlíkovou emisní stopu. K výrobě tepla se bude vodík používat v závislosti na tom, jak které aplikace budou cenově konkurenceschopné vůči dalším čistým technologiím. Vzhledem k tomu, že sezónnost výroby tepla a sezónnost výroby OZE (zejména z fotovoltaiky) jdou proti sobě, nebude možné využití vodíku k výrobě tepla, dokud nebudou dostupné kontinuální dodávky vodíku během všech měsíců v roce a nebudou připraveny nákladově přijatelné možnosti sezónního skladování vodíku. Kvůli očekávané ceně přikládá nyní Vodíková strategie roli vodíku v teplárenství pouze ve špičkových výtopnách, případně omezeně v kogeneraci v zimních měsících. Využití vodíku v lokální výrobě tepla pro domácnosti a pro vytápění budov bude ve větším rozsahu nastupovat později v závislosti na konkurenceschopnosti s dalšími technologiemi. Vodík jako akumulátor energie může přispět k překlenutí sezónních špiček ve spotřebě energie a k vyváženému mixu všech alternativ zdroje tepla.

²⁴ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:32023R2405

Prvotní rozvoj využití vodíku pro výrobu tepla lze očekávat v těžko elektrifikovatelných odvětvích průmyslu, kde najde uplatnění především ve vysokoteplotních průmyslových procesech, které vyžadují teploty vyšší než 1000°C. Bude využíván pro výrobu tepla v procesech, kde výroba tepla pomocí elektřiny a tepelných čerpadel nebudou efektivní nebo nebudou moci být použity kvůli jiným technologickým omezením.

2.2.2 Nosič pro přepravu energie

Na základě různých scénářů spotřeby energie se ukazuje, že bude nutné určité množství energie, které nahradí současně využívaná fosilní paliva, nahradit dovozem nízkoemisní energie. V mnoha ohledech by bylo výhodné chybějící energii zajistit přímo dovozem elektrické energie. Dovoz elektrické energie má svůj limit pro bezpečný a spolehlivý provoz české přenosové soustavy, který stanovuje ČEPS. V Hodnocení zdrojové přiměřenosti elektrizační soustavy ČR do roku 2040²⁵ (MAF CZ 2022) je tento dovozní limit stanoven na 20 TWh. Možnost vyššího importu by znamenala masivní investice do české přenosové soustavy. Dalším, a ještě podstatnějším omezením importu elektrické energie je skutečnost, že podle stejného zdroje, bude řada evropských zemí také deficitní ve výrobě elektřiny, a tedy importně závislá. Možnosti dovozu elektrické energie proto budou velmi omezené a s vysokou pravděpodobností také nákladné. Tato problematika je podrobněji řešena v NKEP a SEK.

Cesta nahrazení části chybějícího množství energie v budoucím energetickém mixu ČR dovozem vodíku se jeví jako vhodný a přijatelný způsob. K dovozu je možné s výhodou využít existující plynovody na zemní plyn, které se upraví pro přepravu vodíku (repurposing). V ČR plánuje NET4GAS, provozovatel plynárenské přepravní soustavy, upravit do roku 2030 dva plynovody. Jeden mezi hraničními body Lanžhot a Brandov²⁶, který by sloužil k dovozu vodíku z oblastí v Severní Africe, na Ukrajině a v jihovýchodní Evropě. Druhý mezi hraničními body Brandov a Waidhaus²⁷, který bude sloužit k dovozu vodíku ze Skandinávie, z oblastí v Baltském a Severním moři nebo ze zemí mimo EU. Každý z těchto plynovodů bude mít počáteční importní kapacitu kolem 1,5 mil. t vodíku/rok (50 TWh/rok). Tuto kapacitu lze využít pro dovoz vodíku do ČR a pro jeho tranzit do Německa. V budoucnu bude importní a přepravní kapacita navyšována podle tržní poptávky po přepravě vodíku. V závislosti na rozvoji poptávky (pravděpodobně v období 2030-2035) je plánován také repurposing jednoho plynovodu severní větve mezi hraničními body Lanžhot a Brandov nebo alespoň jeho části. Provozovatel plynárenské přepravní soustavy také analyzuje možnosti zásobování vodíkem v regionu severní Moravy. Plánování repurposingu distribuční soustavy je již také v přípravě v návaznosti na repurposing přepravní soustavy.

Vodík využívající pro dopravu přestavěnou síť plynovodů tak představuje velmi perspektivní formu dovozu energií, protože vodík je díky své energetické hustotě a nízké viskositě velmi účinným nosičem pro přepravu energie.

2.2.3 Chemická surovina

Vodík je nejen zdroj energie, ale i chemická surovina používaná v chemickém průmyslu hlavně k výrobě paliv, plastických hmot, amoniaku nebo jako redukční činidlo. Vodík může nahradit uhlík (koks) v hutnictví při výrobě surového železa.

https://www.mpo.cz/assets/cz/energetika/elektroenergetika/2023/5/Hodnoceni-zdrojove-primerenostielektrizacni-soustavy-CR-2022.pdf

²⁶ Central European Hydrogen Corridor <u>www.cehc.eu</u>

²⁷ Czech German Hydrogen Interconnector www.cghi.eu

2.2.3.1 Chemický průmysl

V celé řadě procesů se vodík již dnes používá jako vstupní surovina. V roce 2023 se v ČR spotřebovalo cca 125 tis. tun "šedého" vodíku, jeho role bude postupně klesat a bude nahrazován obnovitelným a nízkouhlíkovým vodíkem. Rychlost přechodu na obnovitelný vodík je významně dána evropskou legislativou, viz analytická část. Další rozšíření pak bude záviset na naší schopnosti vyrábět nebo dovážet obnovitelný nebo nízkouhlíkový vodík za takovou cenu, která bude pro chemický průmysl akceptovatelná.

2.2.3.2 Hutnictví

Pokud ČR chce v evropských podmínkách vyrábět surové železo bez použití koksu, který je zdrojem velkého množství emisí CO₂, je nezbytné přejít na přímou redukci železné rudy vodíkem. Tento technologický postup byl zatím otestován v jediném pilotním projektu v Evropě, na průmyslové nasazení se čeká. Zachování stávajícího objemu výroby surového železa v ČR pomocí vodíku by znamenalo výstavbu nízkouhlíkových zdrojů elektřiny v řádu jednotek GW, které by byly schopny dodávat stálý výkon elektrolyzérům k výrobě přibližně 250 tis. tun vodíku ročně, nebo potřebu dovézt toto množství vodíku ze zahraničí.

Pro hutnictví je do budoucna stěžejním předpokladem pro přechod na nízkouhlíkové vodíkové technologie dostupnost dostatečného množství obnovitelného nebo nízkouhlíkového vodíku za konkurenceschopné ceny a dostupnost souvisejících konkurenceschopných technologií.

2.2.4 Akumulace energie a poskytování služeb výkonové rovnováhy

Vodík je vhodné médium pro využití přebytků elektrické energie. Umožňuje konverzi elektrické energie na plyn, který se může vtláčet do existující plynárenské soustavy se zemním plynem (blending), vtláčet do dedikované vodíkové plynárenské soustavy, využívat napřímo v dopravě, chemickém průmyslu, hutnictví, při kombinované výrobě elektřiny a tepla nebo skladovat za podmínky, že bude vyřešena otázka jeho dlouhodobého a ekonomického ukládaní.

Vodík, díky škálovatelným možnostem skladování, může být spojovacím článkem mezi obnovitelnými a jadernými zdroji, protože výhodně využívá energetické přebytky, které vznikají ze solárních a jaderných elektráren v souvislosti s kolísáním spotřeby elektrické energie a výroby z obnovitelných zdrojů. Takto vyrobený vodík je možné přímo využívat v dopravě a chemickém průmyslu nebo ho skladovat v kapacitách stovek GWh. Vodík umožní provoz obou typů zdrojů v jejich optimálním režimu a umožní postupné zvyšování instalovaného výkonu jak obnovitelných zdrojů, tak jaderných zdrojů bez toho, aby část jejich výroby zůstala nevyužita. Podobně jako v případě zemního plynu se očekává možnost skladování vodíku napříč Evropou v zásobnících, které budou propojené plynárenskou přepravní soustavou.

Akumulace přebytečné energie do vodíku, bývá také využita k poskytování služeb výkonové rovnováhy k zajištění stability elektrizační soustavy. Takto vyrobený vodík pak může být využit k výrobě elektrické energie v období špiček spotřeby.

Pokud je možné efektivně využívat vznikající teplo v elektrolyzérech a palivových článcích, může být vodík použit i pro akumulaci energie vyrobené v rámci komunitní energetiky. Ekonomičnost takového řešení hodně závisí na typu využívaných obnovitelných zdrojů a celkovém množství ukládaného vodíku, protože toto řešení vyžaduje nákladnou infrastrukturu.

2.2.5 Rozvoj nových průmyslových odvětví

Výzkum v oblasti vodíkových technologií hraje klíčovou roli v rozvoji průmyslu tím, že poskytuje nové poznatky a inovace, které umožňují vylepšovat současné technologie a vytvářet úplně nové vysoce inovativní aplikace. Investice do výzkumu umožňuje objevovat efektivnější způsoby výroby vodíku, vývoj pokročilých vodíkových palivových článků a vylepšení infrastruktury pro skladování a distribuci vodíku. Tento výzkum zvyšuje konkurenceschopnost průmyslu tím, že umožňuje výrobcům vyvíjet inovativní produkty a služby, které jsou energeticky efektivní a šetrné k životnímu prostředí.

Výroba vodíkových technologií pak přináší konkrétní prospěch průmyslovým odvětvím tím, že vytváří nové pracovní příležitosti a podněcuje ekonomický růst. Výrobní zařízení pro vodíkové technologie vyžadují specializované vybavení a know-how, což podněcuje inovace a investice do průmyslových kapacit. Výroba vodíkových technologií má vysokou přidanou hodnotu a také přispívá k diverzifikaci průmyslového portfolia a snižuje závislost na tradičních odvětvích, jako je těžký průmysl nebo chemický průmysl, čímž zvyšuje odolnost průmyslu vůči ekonomickým turbulencím a podporuje dlouhodobou udržitelnost.

Nová pracovní místa s vysokou přidanou hodnotou při vývoji, výrobě a provozování vodíkových technologií budou postupně nahrazovat místa v odvětvích, která budou pro svoji velkou emisní náročnost a malou konkurenceschopnost postupně utlumována.

Vodíkové technologie jsou součástí oběhového hospodářství²⁸ (cirkulární ekonomiky) při využívání odpadů a posilování nezávislosti na fosilních palivech. Některé technologie zpracování odpadu vyrábějí nízkouhlíkový vodík z organického odpadu, který jinak není možné dále recyklovat. Obnovitelný vodík, v závislosti na jeho ceně, je přímou náhradou za fosilní paliva.

2.3 Etapy implementace Vodíkové strategie

Využití vodíku bude záviset na ceně pro koncové zákazníky, která je odvozena od výrobní ceny. Vodíková strategie počítá s postupným poklesem ceny obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku v následujících letech. V závislosti na snižování ceny obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku a růstu cen fosilních paliv a emisních povolenek, se budou postupně rozšiřovat možnosti ekonomického využití vodíku. Nejprve se počítá s nasazením vodíku v dopravě, chemickém průmyslu a dalších průmyslových odvětvích, kde evropská legislativa (směrnice RED) již stanovila závazné cíle do roku 2030.

Další vývoj bude probíhat ve třech etapách, které jsou charakterizovány odlišnými způsoby výroby vodíku, jeho distribucí, užitím a předpokládanou výrobní cenou²⁹ vodíku. Ceny jsou vztaženy k cenové hladině roku 2023:

- Lokální ostrovy (odhadovaná výrobní cena 8 €/kg)
- Globální mosty (odhadovaná cena na výstupu z plynovodu 2,7-4 €/kg)³⁰
- Nové technologie (odhadovaná výrobní cena 2 €/kg)³¹

-

²⁸ https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/cirkularni cesko/\$FILE/OODP-Cirkularni Cesko 2040 web-20220201.pdf

²⁹ Při posuzování parity s dalšími zdroji energie se vychází z cen obvyklých pro rok 2023.

³⁰ ehb-report-220428-17h00-interactive-1.pdf

³¹ Hydrogen Shot | Department of Energy

Je nutné zdůraznit, že přechody mezi jednotlivými etapami nebudou náhlé, protože etapy se budou časově překrývat. Etapy jsou charakterizované mimo jiné i indikativní výrobní cenou vodíku. Nelze předpokládat, že vodík bude dostupný za uvedenou cenu hned od prvního dne příslušné etapy. Tato indikativní cena je důležitý faktor pro plánování očekávání na straně výrobců a uživatelů vodíku. Odhady ceny vodíku a vytvoření podmínek pro její minimalizaci budou součástí studií a analýz, a z nich vycházejících programů podpor, jejichž cílem bude dodat spotřebitelům v ČR co nejvíce obnovitelného nebo nízkouhlíkového vodíku za co nejnižší cenu. Studie použité při odhadu budoucích cen vodíku vždy vycházely z nějakého rámce, který se může v budoucnu změnit (ceny obnovitelných zdrojů, ceny zemního plynu, ceny povolenek, ceny technologií, ...). Uvedené ceny vodíku jsou proto jen současným nejlepším odhadem, který je k disposici.

2.3.1 Lokální ostrovy

V období do roku 2030 neočekává Vodíková strategie masivní dovoz vodíku ze zahraničí, mimo směsí o nižších jednotkách % vodíku se zemním plynem (blending). Proto hlavním zdrojem obnovitelného vodíku, který ČR předpokládá pro plnění cílů definovaných ve směrnici RED, bude vodík, který bude vyroben z OZE v ČR. Pro rozvoj této výroby vodíku je nutné využívat ke zvýšení utilizace elektrolyzérů nejen solární energii, ale i větrnou a popřípadě vodní. Další rozvoj výstavby OZE, včetně solárních a větrných elektráren, je nutným předpokladem pro efektivní provoz elektrolyzérů. Mimo využití obnovitelné energie určené pouze k výrobě vodíku, se počítá i s využitím přebytků elektřiny jak z obnovitelných zdrojů, tak z jádra. Výroba vodíku by také mohla pomoci ke stabilizaci elektrické soustavy tím, že efektivně využije vznikající přebytky.

Jedním z hlavních cílů v první etapě bude zajištění splnění cílů definovaných ve směrnici RED v dopravě a průmyslu. Splnění těchto cílů vyžaduje výrobu zhruba 20 000 t obnovitelného RFNBO vodíku do roku 2030. Dlouhodobým cílem je provést repurposing plynárenské přepravní soustavy, aby ČR byla schopna alespoň část množství obnovitelného vodíku dovézt před koncem roku 2030. Urychlení repurposingu bude možné pouze v případě, že i obnovitelný vodík na vstupu do potrubí bude dostupný před rokem 2023. Převážnou část požadovaného množství RFNBO vodíku bude nutné vyrobit pomocí OZE a elektrolyzérů vybudovaných v ČR. Vzhledem k striktním podmínkám aktu v přenesené pravomoci vytvářející unijní metodiku k detailním pravidlům výroby obnovitelných paliv nebiologického původu, který zpřísňuje podmínku adicionality po roce 2027, je nezbytné, aby projekty na výrobu RFNBO byly spuštěny do konce roku 2027.

Z hlediska plnění cílů definovaných ve směrnici RED v dopravě je důležité, aby se RFNBO vodík používal přímo k pohonu vozidel, to vyžaduje vybudování čerpací infrastruktury a využívání vodíkových vozidel jako jsou autobusy, osobní vlaky a nákladní automobily, které mohou výrazně zvýšit spotřebu vodíku. Výhodou využití RFNBO vodíku v dopravě je paralelní plnění sektorového cíle podle směrnice RED s celkovým cílem snižování emisí skleníkových plynů v dopravě. Takto využitý vodík se započítává do plnění dvou cílů. Kromě cílů definovaných ve směrnici RED musí ČR do konce roku 2030 vybudovat páteřní síť infrastruktury čerpacích stanic na hlavní síti TEN-T a v každém městském uzlu podle podmínek nařízení AFIR.

Ke snížení ceny pro koncového spotřebitele je nutné, aby výroba a spotřeba vodíku byla propojena v jednom místě tak, aby se minimalizovaly náklady na přepravu vodíku. V této etapě se počítá s prioritním využitím vodíku v dopravě, kde lze dosáhnout cenové parity s fosilními palivy a bateriovou elektromobilitou navzdory vyšší počáteční ceně vodíku a chemickém průmyslu, kde je nutné plnit sektorové cíle náhrady šedého vodíku obnovitelným k plnění dekarbonizačních cílů. V obou oblastech minimální rozsah využití obnovitelného vodíku definuje evropská legislativa (směrnici RED). V souladu

s NAP CM počítá Vodíková strategie v roce 2030 s možným nasazením 3 000 osobních automobilů na vodík, 800 lehkých užitkových automobilů, 200 autobusů, 380 nákladních vozidel a 6 regionálních vlaků s vodíkovým pohonem. V oblasti železniční dopravy předpokládáme nasazení vodíkových vlaků na tratích, kde se neplánuje elektrizace a kde vodíkové vlaky mohou prokázat své výhody oproti bateriovým vlakům, to je především na tratích s velkým převýšením a tam, kde není možné kvůli jízdnímu řádu strávit dlouhý čas dobíjením akumulátorů.

Pro podporu spolupráce a vytváření možných synergií v rámci lokálních ostrovů vznikla interaktivní <u>Vodíková mapa ČR³²</u>, která obsahuje místa existující a plánované výroby vodíku, vodíkových čerpacích stanic, krajské strategické projekty a další.

Významnou možností pro podporu vodíkové ekonomiky je vytváření regionálních "vodíkových údolí", což se v současnosti realizuje spoluprací transformujících se uhelných regionů, tj. na území Karlovarského, Moravskoslezského a Ústeckého kraje na základě "Memoranda o mezikrajské spolupráci transformujících se uhelných regionů v oblasti podpory aplikace vodíkových technologií a koordinovaného rozvoje konceptu Vodíkových údolí" a s podporou mj. Operačního programu Spravedlivá transformace³³ a Modernizačního fondu³⁴.

Pro první etapu je také důležité vytvořit vodíkové technologické know-how, získat provozní zkušenosti s vodíkovými technologiemi a posílit vzdělávání v oblasti vodíkových technologií. Vytváření vhodného prostředí pro lokální výrobu a spotřebu je zásadní pro podporu růstu konkurenceschopnosti firem působících v ČR a pro růst jejich exportního potenciálu. Zkušenosti s výstavbou a provozováním vodíkových technologií v ČR pomohou firmám s budoucím exportem těchto vysoce inovativních technologií do zahraničí.

V této etapě je potřebné podpořit výrobu, distribuci a spotřebu vodíku z různých dotačních programů (investiční a provozní podpora), aby se zajistila cenová konkurenceschopnost vůči fosilním palivům, a to v odpovídající a relevantní finanční míře v uvažovaných alokacích.

Na startu rozvoje vodíkové ekonomiky je nutné vyřešit několik problémů, které mohou zpomalit využívání vodíku:

- Mohou vznikat situace, kdy není pro výrobce zajištěn dostatečný odběr anebo naopak pro poptávku neexistuje dostatečná výrobní kapacita. Toto riziko může významně snížit vytvoření tzv. vodíkových údolí.
- Pro zajištění podpory repurposingu (transformace stávající plynárenské přepravní soustavy ze zemního plynu na vodík) ze strany evropských fondů (typicky CEF), je nutné mít předběžně zajištěnu výrobu a spotřebu obnovitelného vodíku, který se bude přepravovat plynárenskou přepravní soustavou.
- S ohledem na topologii distribučních sítí nebude ekonomicky výhodné budovat paralelní vodíkovou distribuční sít. Přechod na čistý vodík bude možné učinit pouze tehdy, když budou všichni koncoví zákazníci v rámci dané oblasti na přechod na čistý vodík plně připraveni.

Pokud nebude možné vhodně propojit výrobu a spotřebu čistého vodíku, může být vhodným přechodným nástrojem pro řešení odbytu vyrobeného vodíku tzv. blending neboli přimíchávání vodíku

_

³² https://www.cistadoprava.cz/mapy/h2/

³³ https://www.mzp.cz/cz/news_20230404-Hejtmani-uhelnych-regionu-podepsali-na-Ministerstvu-zivotniho-prostredi-vodikove-memorandum-Cilem-je-vetsi-mezikrajska-spoluprace-pro-rozvoj-vodikovych-technologii

³⁴ https://www.sfzp.cz/dotace-a-pujcky/modernizacni-fond/

do stávající plynárenské soustavy se zemním plynem. Bez možnosti využití blendingu by do distribuční sítě se zemním plynem nemohl být připojen žádný lokální elektrolyzér na výrobu obnovitelného vodíku. Výrobcům vodíku je tak možné zajistit dostatečný odběr vodíku, než jej bude možné přepravovat dedikovaným potrubím. Poptávku mohou tvořit stávající odběratelé na zemní plyn (za předpokladu, že jejich koncové zařízení je na blend technicky připraveno). Distribuční soustava je již v současné době připravena na blend až do výše 20 %. Plynové kotle na zemní plyn vyrobené po roce 2003 jsou vhodné pro 20 % blend. Zákazník tak nemusí provádět žádné další investice s ohledem na využití směsi vodíku a zemního plynu. Blending umožní částečné "ozelenění" energetiky ČR a plnění závazku snižování emisí skleníkových plynů.

Blend může také zajistit dovoz obnovitelného vodíku do ČR v době, kdy nebudou ještě vybudovány plynovody na přepravu čistého vodíku. Evropská legislativa stanovuje 2 % vodíku v zemním plynu jako maximální množství vodíku, které se do ČR může při splnění dalších procesních podmínek, dostat ze zahraničí ve směsi se zemním plynem. Provozovatelé plynárenské přepravní soustavy musí zajistit, aby byli schopni tuto směs zemního plynu a vodíku přijmout na svých hraničních předávacích bodech.

Dovozu vodíku ve směsi se zemním plynem mohou využít podniky a organizace ke snížení své emisní stopy. Podnik nebo organizace by si nakoupily certifikát na obnovitelný vodík vyrobený v zahraničí a daný výrobce, který vystavil certifikát obnovitelného vodíku, by vstříknul příslušné množství obnovitelného vodíku do plynárenské soustavy. Na straně spotřeby pak příslušný podnik nebo organizace budou využívat zemní plyn, který přiteče plynárenskou distribuční soustavou, a na základě certifikátů by si mohly snížit svoji emisní stopu bez toho, aby musely měnit své používané technologie. Jde o obdobný postup jako nákup certifikátů na obnovitelnou elektrickou energii, která také přiteče přes elektrickou rozvodnou síť a není možné fyzicky učit, zda daný odběratel odebral obnovitelnou nebo z fosilních paliv vyrobenou elektrickou energii. Příslušnou analýzu a vytvoření potřebného rámce pro certifikáty a záruky původu v ČR řeší karta úkolů č. O5.

Při dosažení 5% objemového limitu vodíku v zemním plynu by česká plynárenská soustava byla schopna absorbovat až 1,5 TWh roční výroby vodíku. Kromě akcelerace rozvoje vodíkové ekonomiky tak využití příměsi vodíku významně přispěje i ke snižování emisí CO₂.

Investiční náklady

Náklady na výstavbu požadovaného množství elektrolyzérů, obnovitelných zdrojů a infrastruktury pro skladování a výdej a dopravu vodíku se předběžně pohybují mezi **18 mld. až 115 mld. Kč.** Velké rozpětí nákladů je dáno mnoha faktory, které se budou postupně upřesňovat. Jde především o to, jaký vodík bude potřeba produkovat. Produkce zaměřená jen na výrobu RFNBO vodíku je v ČR velmi nákladná, kvůli velice striktním požadavkům a z toho vyplývající nízké utilizace elektrolyzérů.

Horní odhad 115 mld. vychází ze studie³⁵, připravené SPČR. Cílové množství obnovitelného vodíku vyrobeného v roce 2030 je 40 000 t ročně, což je téměř dvojnásobek oproti cílové hodnotě uvedené ve Vodíkové strategii, která počítá s využitím všech výjimek dle směrnice o OZE. Studie SPČR je v odhadu uplatnění možných výjimek z článku 22a směrnice o OZE konzervativnější, a proto počítá s vyšším potřebným množstvím vodíku. K výrobě, distribuci a využití 40 000 t RFNBO vodíku ročně a pro plnění cílů NAP CM a nařízení AFIR v oblasti dopravy se celkové náklady ve výši 115 mld. Kč dělí do následujících položek:

³⁵ https://www.spcr.cz/images/media/2024 vodik v CR studie long.pdf

elektrolyzéry: 27 mld. Kč

výstavba nových OZE: 57 mld. Kč

infrastruktura pro skladování vodíku: 2 mld. Kč

vodíkové dopravní prostředky a příslušná infrastruktura: 22 mld. Kč

výroba e-fuels (kerosin): 1 mld. Kč

repurposing přepravní a distribuční infrastruktury: 5,2 mld. Kč

Faktory, které ovlivňují celkové náklady spojené s výrobou, distribucí a spotřebou obnovitelného vodíku jsou především:

- Jak rychle se nám podaří vybudovat elektrolyzéry a příslušné OZE: Do konce roku 2027 platí
 jednodušší podmínky pro výrobu RFNBO vodíku, které mohou výrazně zlepšit utilizaci
 elektrolyzérů a snížit tak množství OZE potřebných k výrobě vodíku.
- **Ambice využití vodíku:** Pokud budeme v první etapě "lokální ostrovy" vyrábět RFNBO vodík pouze k pokrytí potřeb definovaných ve směrnici RED, budou celkové náklady nižší.
- **Způsob využití vodíku:** Využití obnovitelného vodíku v chemickém průmyslu znamená náhradu jednoho vodíku jiným, proto nejsou nutné změny v technologiích na straně spotřeby. To v případě, že obnovitelný vodík budeme vyrábět v místě spotřeby, snižuje celkové náklady.
- Delegovaný akt k nízkouhlíkovému vodíku: Náklady budou záviset také na tom, jaké podmínky se podaří schválit v delegovaném aktu pro nízkouhlíkový vodík, a k plnění jakých cílů bude možné nízkouhlíkový vodík použít.

Ve srovnání s náklady na dovoz vodíku ze zahraničí se ukazuje, že výroba obnovitelného vodíku v ČR je nákladná záležitost. Nemůžeme ale jen čekat na dovoz obnovitelného vodíku ze zahraničí, protože musíme budovat i infrastrukturu pro jeho spotřebu. Ani po roce 2030 nebude možné dovézt vodík do všech míst spotřeby. Je proto nezbytné zahájit paralelně práce na výstavbě lokální výroby vodíku a současně připravovat dovozní koridory.

Pro financování projektů a infrastruktury pro výrobu, distribuci a využití vodíku plánujeme využít zdroje z Modernizačního fondu, Fondu spravedlivé transformace, státního rozpočtu a komerčních úvěrů.

Časové pokrytí

Tato etapa již začala a bude trvat až do doby, než dojde k rozšíření importu obnovitelného vodíku ze zahraničí, což je na základě plánů přepravců plynů předpokládáno okolo roku 2030. K plnění cílů směrnice RED do roku 2030 je nezbytné podpořit především národní výrobu obnovitelného vodíku poblíž míst spotřeby.

Vzhledem k ambiciózním plánům na výstavbu infrastruktury na čistý vodík v Německu (viz Vodíková strategie SRN z července 2023³⁶), kde se uvádí zprovoznění 1 800 km vodíkovodů v roce 2028, je pravděpodobné, že ČR může mít napojení na německou vodíkovou síť na přeshraničních bodech

³⁶ https://www.bmwk.de/Redaktion/DE/Publikationen/Energie/fortschreibung-nationale-wasserstoffstrategie.pdf? blob=publicationFile&v=3

Waidhaus a Brandov již před rokem 2030. V závislosti na dokončení německé vodíkové infrastruktury do roku 2030 proto nelze vyloučit i dovoz vodíku dedikovanými plynovody.

Pro výstavbu lokálních výroben obnovitelného vodíku (elektrolyzérů) je nutné využít výjimek, které umožňuje akt v přenesené pravomoci vytvářející unijní metodiku k detailním pravidlům výroby obnovitelných paliv nebiologického původu. Ty umožňují do konce roku 2027 po dobu 10 let využít uzavření PPA kontraktů s obnovitelnými zdroji energie staršími více jak 36 měsíců, které navíc čerpají provozní či investiční podporu. Po roce 2027 nepůjde uzavřít PPA kontrakty se žádným zdrojem, který čerpá provozní a investiční podporu. Další podstatnou výjimkou platnou pouze do roku 2030 je princip časové korelace, tedy navázání výroby elektřiny z OZE se spotřebou v elektrolyzéru, a to v rámci jednoho měsíce. Po roce 2030 se očekává zpřísnění pravidel časové korelace na interval jedné hodiny. Je proto nutné do roku 2027 vybudovat maximální množství lokálních elektrolyzérů kvůli budoucím omezením unijními pravidly a z nich vyplývajících omezení pro financování výstavby elektrolyzérů.

Omezené kapacity obnovitelných zdrojů v ČR (počet hodin slunečního svitu, nedostatek vodních zdrojů k výstavbě elektráren a pomalá výstavba větrných elektráren) znamená, že obnovitelný vodík vyrobený v ČR bude dražší ve srovnání se zeměmi, kde mají výrazně vyšší počet hodin slunečního svitu a lepší využití energie větru.

Jakmile dojde k vytvoření podmínek pro levnější dovoz obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku ze zahraničí, očekává Vodíková strategie omezení výstavby elektrolytických výroben vodíku na území ČR, a to z důvodu horší konkurenceschopnosti vůči zahraničním zdrojům. Elektrolyzéry nicméně mají i do budoucna potenciál využitelnosti především v rámci služeb výkonové rovnováhy elektrizační soustavy.

Cílová výrobní cena

Na základě řady studií se ukazuje, že výroba obnovitelného vodíku je v ČR nákladná. Ke snížení ceny takto vyrobeného vodíku může dojít jen v případě, že se rozšíří kapacity výroby solární a větrné elektřiny (vyšší utilizace elektrolyzéru), a nastaví se vhodná podpora (investiční, provozní nebo kombinovaná). První analýzy indikují v případě dostatečné investiční podpory cenu obnovitelného vodíku okolo 8 € za 1 kg. Tato cena nicméně není konkurenceschopná a dostatečné motivující pro přechod na vodík i mimo sektory, které nemusí plnit požadavky směrnice RED (například pro vyšší penetraci nákladních vozidel na vodík), proto ČR musí hledat způsoby, jak účastníky trhu dostatečně motivovat, a to prostřednictvím investiční, případně provozní podpory, a docílit snížení ceny pod úroveň 8 € již během etapy lokálních ostrovů. Nižší cena vodíku povede k jeho rozšíření do dalších sektorů, ty na druhou stranu mohou vytvářet vyšší poptávku do další etapy.

Způsob výroby

Elektrolýza elektřinou vyrobenou z obnovitelných zdrojů³⁷ energie (slunce, vítr, voda atd.) s výjimkou biomasy, která může být v určitém množství doplněna o nízkoemisní elektřinu ze sítě. Výroba nízkouhlíkového vodíku v závislosti na přijatých regulacích EK (Delegovaný akt k nízkouhlíkovému vodíku).

³⁷ Elektřina z obnovitelných zdrojů je definována v článku 2, bodu 1, revidované směrnice na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie. Jedná se o energii z nefosilních zdrojů, jmenovitě větrnou, solární (termální i fotovoltaickou), geotermální, osmotickou, ambientní, přílivovou a další oceánskou energii, vodní, skládkové plyny, plyny z čistíren odpadních vod a bioplyn, s výjimkou biomasy, která není pro výrobu obnovitelného vodíku podporována. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02018L2001-20240606

Doprava mezi výrobou a spotřebou

Minimalizace přepravy znamená výrobu přímo v areálech, kde se bude obnovitelný vodík dále využívat a bude transportován v tlakových zásobnících k vodíkovým čerpacím stanicím, které jsou poblíž místa výroby. K minimalizaci přepravních nákladů by maximální vzdálenost takové přepravy po silnici měla být do 100 km (ekonomický limit při přepravě na standardních silničních trailerech s ocelovými tlakovými nádobami s kapacitou 300 kg vodíku).

Užití

Užití se plánuje hlavně přímo v místě spotřeby a v těch aplikacích, které mohou pracovat s vodíkem v ceně kolem 8 €/kg, případně absorbovat dodatečné distribuční náklady. Jde tedy o využití v dopravě, manipulační technice a v průmyslu, kde to vyžaduje revidovaná směrnice RED.

Pokud nebude v daném místě výroby specifický odbyt na vyrobený vodík, bude možné vodík přidávat do plynárenské soustavy se zemním plynem (blending), kde bude částečně pomáhat ke snížení celkové emisní stopy ČR.

Celkově půjde o cíl vyrobit a případně dovézt do roku 2030 minimálně 20 000 t obnovitelného vodíku jako náhradu za fosilní vodík v průmyslu a dopravě. Tento cíl vyplývá:

- ze závazných požadavků evropské legislativy (směrnice RED),
- z dodatečných dobrovolných požadavků na snížení emisí CO2 v chemickém průmyslu a dopravě,
- z požadavků vyvolaných finančními stimuly (ETS2 a taxonomie EU).

2.3.2 Globální mosty

Podmínky pro rozvoj obnovitelných zdrojů jsou v řadě zemí Evropské unie i mimo ni lepší než v ČR. Výroba obnovitelného vodíku elektrolýzou z OZE v těchto zemích je proto levnější a může nabídnout nižší cenu obnovitelného vodíku. Je nutné tento vodík dopravit ze zemí výroby do místa spotřeby. K tomu se plánuje vytvoření soustavy vodíkovodů. Možnou podobou budoucí evropské páteřní soustavy na přepravu vodíku navrhuje například iniciativa European Hydrogen Backbone³⁸. ČR má výhodu, že může ve srovnání s jinými zeměmi relativně rychle, zahájit repurposing vybraných linií stávající plynárenské přepravní soustavy a umožnit tak již od roku 2030 dovoz velkého množství obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku.

ČR může být celkově napojena na 4 potenciální importní cesty:

- východní (Ukrajina),
- jihovýchodní (Balkán a Turecko),
- jižní (Severní Afrika) a
- severní (Baltské moře a Skandinávie).

Kromě toho ČR bude napojena na přístavy, kam se může dostat dovezený vodík ve formě chemických sloučenin z jiných potenciálně vhodných lokalit (Asie, vč. Blízkého východu, Kanada, USA a Jižní Amerika) pro výrobu vodíku. Napojení ČR na tyto koridory lze realizovat na dvou hraničních bodech: Lanžhot a Brandov, přičemž každý z bodů může mít v počáteční fázi přepravní kapacitu až 1,5 mil t vodíku za rok. Přepravní náklady se odhadují na 0,11 – 0,21 € na 1 kg vodíku na 1 000 km.

³⁸ The European Hydrogen Backbone (EHB)

Provozování vodíkové přepravní soustavy není důležité jen pro dovoz vodíku do ČR, ale i pro tranzit vodíku přes ČR, např. do Německa, který může být významným zdrojem příjmů pro českou ekonomiku.

Vodíkovody jsou nákladově výhodnou možností, jak importovat do ČR velké množství energie, které několikrát překračuje energetickou kapacitu elektrických přeshraničních spojení. V počáteční fázi budou dovozy závislé na zemi, kde se bude obnovitelný vodík vyrábět. Postupně s dokončováním evropské vodíkové páteřní sítě se závislost na jedné zemi bude snižovat a bude možné dodávky vodíku diverzifikovat a využít cenové konkurence mezi jednotlivými výrobci. Vodíkové plynovody budou koncipované tak, aby byly obousměrné.

V této etapě očekává Vodíková strategie propojování vybraných segmentů vodíkové plynárenské soustavy, které vznikaly v první etapě, jejich připojování k vodíkové přepravní soustavě a jejich postupné rozšiřování.

S dovozem vodíku do ČR se počítá také při modelování SEEPIA, které je podkladem pro NKEP. Parametry modelování jsou nastaveny v souladu s Vodíkovou strategií, kdy se předpokládá postupný náběh dovozu obnovitelného vodíku po roce 2030, později od roku 2035 se předpokládají nárůsty přepravní kapacity ve všech třech vstupních bodech: Waidhaus (6 GW, 1 200 000 t/rok), Brandov (6 GW, 1 200 000 t/rok) a Lanžhot (3 GW, 600 000 t/rok), s postupným náběhem dostupného vodíku v celkovém úhrnu od 24 PJ (200 000 t/rok) v roce 2035 až po 132 PJ (1 100 000 t/rok) v roce 2050. Na základě konzultace MPO se předpokládá, že cena dováženého vodíku bude klesat z 85 €/MWh (3 €/kg) v roce 2030 na 58 €/MWh (2 €/kg) v roce 2050.

Konverze stávajících distribučních soustav na 100% vodík může být dokončena během 10-15 let v závislosti na plánu konverze a jejím rozsahu. Plány konverze plynárenské soustavy budou připraveny na základě ekonomických analýz a v souladu s budováním zdrojů obnovitelného vodíku a postupné konverze plynárenské přepravní soustavy.

V této etapě bude také nutné vybudovat vnitrostátní, nebo zajistit zahraniční skladovací kapacitu na vodík, která bude dostatečná k vyvážení výrobní a spotřební disproporce energií mezi létem a zimou. Vhodnými oblastmi pro skladování vodíku v řádu GWh až TWh se jeví zejména Německo a Polsko, kvůli rozsáhlému podzemnímu systému solných kaveren.

Mimo importu obnovitelného vodíku plynovody předpokládáme i dovoz vodíku v podobě amoniaku pro přímou spotřebu v chemickém průmyslu, jeho množství je omezeno současnou spotřebou vodíku v chemickém průmyslu.

Investiční náklady

Investiční náklady na vytvoření páteřní soustavy na přepravu vodíku se odhadují v rozsahu **5 mld. až 25 mld. Kč.** Výsledné náklady budou záviset na tom, které plynovody stávající přepravní soustavy plynu bude nutné přestavět (repurposing), respektive které bude nutné dobudovat jako nové.

V nejlevnější variantě se počítá s přestavbou dvou plynovodů, jeden propojující hraniční body Brandov a Waidhaus a druhý plynovod propojující hraniční body Lanžhot a Brandov a/nebo Waidhaus. V nejdražší variantě se počítá s přestavbou jednoho stávajícího plynovodu v každé větvi (viz Obrázek 2 v 4.2.2), čímž se mezi sebou propojí všechny hraniční body do trojúhelníkové topologie. V této variantě se dále počítá s výstavbou vodíkového propojení Moravskoslezského kraje na Ostravsku, případně až na polské hranice v zavilosti na tom, kde budou hlavní požadavky na spotřebu vodíku a na kterém vstupním bodě do ČR bude dostatečné množství levného obnovitelného vodíku.

V návaznosti na repurposing přepravní soustavy dojde k repurposing potřebných částí distribuční soustavy pro zajištění potřebných a konkurenceschopných dodávek vodíku odběratelům rozmístěným po území ČR. Náklady na repurposing distribuční soustavy lze očekávat na úrovni maximálně 1 mld. Kč ročně v závislosti na rozsahu.

Investiční náklady se budou postupně upřesňovat s přípravou studií proveditelnosti a kontrolou stavu jednotlivých potrubí. Pro financování repurposingu a výstavby přepravní sítě se počítá hlavně s využitím zdrojů Modernizačního fondu, státního rozpočtu a komerčních úvěrů.

Ukazuje se, že investice do přestavby stávajících plynovodů, která umožní dovoz velkého množství konkurenceschopného obnovitelného vodíku, je výrazně levnější způsob jeho zajištění než výroba obnovitelnými zdroji přímo v ČR.

Časové pokrytí

Vzhledem k tomu, že je nutné stávající plynárenskou přepravní soustavu upravit na přepravu vodíku (repurposing) a vybudovat adekvátní výrobní kapacity, očekává se, že dovoz vodíku může začít ve velkém měřítku kolem roku 2030.³⁹ Příprava repurposingu plynárenské přepravní soustavy musí začít co nejrychleji, aby přestavba dvou větví mohla být dokončena do roku 2030.

Současně je nutné co nejdříve začít jednat o výstavbě výrobních kapacit obnovitelného vodíku v zahraničí. Kritickým bodem této etapy je zajištění toho, že výroba, přeprava a spotřeba velkého množství obnovitelného vodíku bude plánována se stejným časovým horizontem.

Cílová výrobní cena

Vodíková strategie předpokládá cenu obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku v rozmezí 2,7 až 4 € za kg⁴⁰. Jde o cenu vodíku na výstupu z vodíkové plynárenské přepravní soustavy, vyčištěného na čistotu potřebnou pro využití v palivových článcích. Pro některé aplikace bude možné použít i vodík s nižší čistotou, než je potřebná pro palivové články. Vynechání dočišťování, pokud to typ užití dovolí, cenu částečně sníží.

Způsob výroby

Elektrolýza pomocí elektřiny vyrobené v z obnovitelných zdrojů⁴¹ energie (slunce, vítr, voda atd.) s výjimkou biomasy, která může být v určitém množství doplněna o nízkoemisní elektřinu ze sítě. Dále se může rozvíjet výroba nízkouhlíkového vodíku pomocí technologií CCUS a výroba nízkouhlíkového vodíku elektrolýzou vody prostřednictvím jaderné elektřiny.

Doprava mezi výrobou a spotřebou

Upravená plynárenská přepravní soustava pro dopravu mezi zeměmi výroby a spotřeby. V rámci jedné země postupné využívání upravených přepravních a distribučních soustav, silniční dopravy v tlakových zásobnících v okruhu do 100 km od místa připojení a železniční přepravy v tlakových přepravnících pro větší vzdálenosti.

-

https://ehb.eu/files/downloads/EHB-initiative-to-provide-insights-on-infrastructure-development-by-2030.pdf ehb-report-220428-17h00-interactive-1.pdf

⁴¹ Elektřina z obnovitelných zdrojů je definována v článku 2, bodu 1, revidované směrnice na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie. Jedná se o energii z nefosilních zdrojů, jmenovitě větrnou, solární (termální i fotovoltaickou), geotermální, osmotickou, ambientní, přílivovou a další oceánskou energii, vodní, skládkové plyny, plyny z čistíren odpadních vod a bioplyn, s výjimkou biomasy, která není pro výrobu obnovitelného vodíku podporována. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02018L2001-20240606

Postupný rozvoj vnitrostátní vodíkové plynárenské soustavy cestou připojování a spojování ostrovních sítí vzniklých v první etapě do distribučních soustav a jejich připojování k vodíkové přepravní soustavě.

Užití

Předpokládá se využití v dopravě, v průmyslu jako surovina, ve výrobě tepla v průmyslu a budovách a využití v hutnictví v závislosti na postupně klesající ceně obnovitelného vodíku.

2.3.3 Nové technologie

Etapa "Nové technologie" má za cíl podpořit rozvoj inovativních typů výroby vodíku, které budou schopné cenově konkurovat vodíku dováženému ze zahraničí a zároveň navyšovat energetickou nezávislost ČR.

S nižší cenou vodíku bude možné jeho využití ve všech aplikačních oblastech. Dá se také očekávat, že s rozvojem masové výroby se sníží cena vodíkových technologií, jako jsou elektrolyzéry, palivové články, vodíková vozidla atd. To dále rozšíří využívání vodíku v nových oblastech.

K efektivnímu nahrazení zemního plynu a dalších fosilních paliv je nutné se v budoucnu dostat s cenou vodíku, při cenách roku 2023, na úroveň okolo 2 €/kg. Cílem Vodíkové strategie je proto v této fázi dokončit vývoj a zahájit komerční nasazování technologií výroby vodíku, které:

- využívají obnovitelné nebo nízkoemisní zdroje,
- vyrobí vodík v ceně kolem 2 €/kg, nebo v ceně, která je konkurenceschopná oproti fosilním palivům,
- dají se nasadit lokálně k posílení energetické bezpečnosti ČR a Evropy,
- nejsou závislé na změnách počasí a ročního období,
- vytvářejí stálý zdroj energie.

Vývoj těchto technologií bude trvat ještě několik let. Například v rámci výzkumného projektu Hydrogen Energy Earthshot⁴² plánují ve Spojených státech do roku 2030 vytvořit technologii pro výrobu vodíku v ceně kolem 1 USD/kg. Tento výzkum je součástí Americké národní vodíkové strategie (U.S. National Clean Hydrogen Strategy and Roadmap⁴³).

Je nutné zdůraznit, že jde o etapu jejíž nástup se pravděpodobně očekává po roce 2040 nebo 2045. Je proto velmi obtížné stanovit, které technologie budou v té době ekonomicky využitelné. V současnosti je nezbytné pokračovat ve výzkumu v různých oblastech výroby vodíku a vývoj postupně směřovat k těm technologiím, které se ukáží jako perspektivní. Je dokonce možné, že se vhodné technologie ani do roku 2045 nepodaří vyvinout a ČR bude společně s ostatními státy Evropy nadále závislá na dovozu obnovitelného vodíku a vlastních obnovitelných zdrojích.

Současně s hledáním nových technologií musí pokračovat i vývoj existujících technologií, s cílem zvýšit výkon elektrolyzérů, snížit jeho cenu, zvýšit efektivitu solárních panelů a větrných elektráren atd.

Časové pokrytí

_

Technologie, na které tato etapa spoléhá, jsou v různém stavu vývoje. Žádná z nich není v ČR ani ve světě v komerčním nasazení. Na trhu by se mohly objevit ve větším měřítku až po roce 2040.

⁴² Hydrogen Shot | Department of Energy

⁴³ U.S. National Clean Hydrogen Strategy and Roadmap: DOE Hydrogen Program (energy.gov)

Tyto technologie budou zřejmě schopny produkovat levný vodík (2 €/kg), ale budou pravděpodobně vyžadovat velké počáteční investice. Proto i nárůst výroby vodíku z těchto technologií bude postupný a bude muset být po určitou dobu doplňován dovozem obnovitelného vodíku pomocí plynárenské přepravní soustavy.

Tyto nové technologie mohou hrát významnou roli, kolem roku 2050, v závěrečné fázi dekarbonizace průmyslu, dopravy a domácností, kdy bude nutné dosáhnout celkové uhlíkové neutrality a vodík bude jednou z hlavních možností, jak tohoto stavu dosáhnout.

Vyžití těchto technologií se dá očekávat v dlouhém časovém horizontu, přesto je nutné na jejich výzkumu začít pracovat co nejdříve a zapojit se do mezinárodních výzkumných a vývojových projektů na evropské a světové úrovni.

Cílová výrobní cena

Očekáváná cena bude kolem 2 € /kg vodíku v kvalitě pro použití v palivových článcích, v místě výroby při tlaku vodíkové přepravní nebo distribuční soustavy.

Způsob výroby

Nově vyvinuté technologie, které budou nezávislé na počasí, roční době a lokalitě, budou schopny průběžně dodávat potřebnou energii k výrobě obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku.

Doprava mezi výrobou a spotřebou

Dominantně využití upravených plynárenských distribučních soustav, částečně silniční a železniční doprava v tlakových zásobnících na blízkou vzdálenost. Paralelně bude probíhat import vodíku ze zahraničí pro zajištění pokrytí celkové poptávky po vodíku v ČR.

Užití

S cenou obnovitelného nebo nízkouhlíkového vodíku 2€ a níže bude možné vodík využívat ve všech oblastech, jakými jsou doprava, průmysl, hutnictví, výroba tepla, kombinovaná výroba tepla a elektřiny.

3 STRATEGICKÁ ČÁST

3.1 Strategické cíle

Hlavními strategickými cíli a důvody pro přípravu Vodíkové strategie jsou:

- redukce emisí CO₂,
- podpora hospodářského růstu a zvýšení konkurenceschopnosti ČR.

Při naplňování těchto strategických cílů se přihlíží i k posílení celkové energetické, surovinové a klimatické odolnosti EU a ekonomicky udržitelné míry soběstačnosti ČR.

3.1.1 Redukce emisí CO₂

V oblasti snižování emisí skleníkových plynů se ČR zavázala připojit se ke společnému úsilí EU snížit emise do roku 2030 o 55 % oproti stavu v roce 1990 a dosáhnout uhlíkové neutrality v roce 2050. Tento proces je podpořen nástroji Evropské unie na snižování emisí uhlíku (ETS1 a ETS2), vytvořením udržitelných řešení vylučujících použití fosilních paliv (taxonomie EU) nebo podporou a mandatorními minimy využití obnovitelných zdrojů (směrnice RED). Prostá záměna uhlí a případně i dalších fosilních zdrojů za OZE nestačí, nebo dokonce není možná.

Vzhledem k omezenému potenciálu využití tuzemských obnovitelných zdrojů a potřebě pokrýt energetické potřeby průmyslu, dopravy, zemědělství a domácností bude třeba využít maximum lokálních obnovitelných a nízkouhlíkových zdrojů a současně velký objem obnovitelné energie dovézt. Vodík v této souvislosti bude plnit jak roli energetického nosiče, zajišťujícího import chybějící energie ze zahraničí, tak suroviny pro využití v průmyslu. Kromě obnovitelných zdrojů poskytuje značný potenciál pro snížení emisí také nízkouhlíkový vodík vyráběný z jaderné energie, nebo pomocí technologií CCS/U.

3.1.2 Podpora hospodářského růstu a zvýšení konkurenceschopnosti ČR

Vzhledem k rychlé změně struktury energetiky lze očekávat silné dopady na všechny spotřebitele, zejména pak na průmysl a dopravu. Energeticky náročná odvětví, zejména pak těžko dekarbonizovatelná odvětví, budou čelit tlaku na přesun směrem k teritoriím s dostupnou levnou obnovitelnou energií. EU se zároveň snaží o reindustrializaci a zamezení přesunu průmyslové výroby mimo své území do emisně "špinavějších" zemí zejména Mechanismem uhlíkového vyrovnání na hranicích (CBAM). ČR bude čelit i tlaku na přesun průmyslové výroby v rámci EU. Pro udržení ohrožených segmentů v ČR je třeba buď zajistit vlastní levné zdroje obnovitelné nebo nízkouhlíkové energie nebo využít co nejlevnějšího způsobu dopravy obnovitelné energie z míst jejich efektivní výroby. Zde může hrát podstatnou roli vodík a jeho doprava plynovody.

Vedle ochrany existujícího průmyslu a jeho přizpůsobení novým trendům, poskytuje rozvoj vodíkových technologií značný potenciál pro využití průmyslového a technologického potenciálu ČR. S nástupem vodíkových technologií v ČR budou inovativní firmy rozšiřovat své know-how, které pak mohou uplatnit pro expanzi do zahraničí.

Na tyto dva strategické cíle pak navazují následující specifické a průřezové cíle.

3.2 Specifické cíle

Specifické cíle jsou definovány do větších detailů pro období do roku 2030, protože v této etapě je menší rozsah nejistoty v možných přístupech a technologiích, než v následujícím období a některé cíle pro rok 2030 a 2035 jsou stanoveny evropskou legislativou, např. RED, nařízení AFIR atd.

Pro další etapy je nutné zahájit přípravné a vývojové práce co nejdříve. To zajistí úspěšné naplnění všech specifických cílů v budoucnosti.

Specifické cíle jsou vždy stanoveny pro příslušnou etapu a čtyři základní pilíře Vodíkové strategie: výroba, doprava, spotřeba a technologie. Jednotlivé specifické cíle jsou podrobně popsány v Implementační části a jsou k nim přiřazeny Karty úkolů uvedené v příloze.

Pro etapu "Nové technologie" není stanoven žádný specifický cíl, protože v současné době je možné pouze pracovat na vývoji příslušných technologií, což je uvedeno v průřezových cílech.

3.2.1 Lokální ostrovy

Pilíř výroba:

• O1: Vytvořit efektivní podpůrné nástroje, které umožní dokončení výstavby elektrolyzérů k výrobě vodíku s instalovanou kapacitou alespoň 400 MWe do roku 2030 (prioritně do konce roku 2027 kvůli jednodušším pravidlům), v případech, kde je to nezbytné pro plnění závazných cílů EU nebo kde je prokazatelný přínos k dekarbonizaci, a to včetně příslušných obnovitelných zdrojů, infrastruktury pro skladování, distribuci a spotřebu vodíku co nejblíže k místu produkce (vytváření vodíkových údolí a clusterů). Koordinovat výstavbu elektrolyzérů s rozvojem akceleračních zón.

Pilíř doprava vodíku:

O2: Připravit plynárenskou soustavu na přimíchávání vodíku do zemního plynu (blending).

Pilíř spotřeba vodíku:

- O3: Do roku 2030 nastartovat poptávku po obnovitelném a nízkouhlíkovém vodíku v dopravě a průmyslu v ČR v minimálním objemu 40 000 t /rok (1 320 GWh).
- O4: Analyzovat potenciál přechodu plynových kotlů v domácnostech na blend zemního plynu a později na čistý vodík a posoudit možnosti financování přechodu.

Pilíř technologie a ostatní průřezové pilíře

 O5: Příprava a vytvoření komplexního legislativního rámce vodíkového hospodářství v ČR, včetně certifikace vyráběného vodíku

3.2.2 Globální mosty

Pilíř výroba/import:

- M1: Vytvořit podmínky pro internacionalizaci českých firem, export technologií a efektivní výrobu obnovitelného vodíku v zahraničních regionech.
- M2: Zajištění dostatečných, předvídatelných a cenově stabilních dodávek obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku v závislosti na poptávce v ČR, která se nyní pro rok 2040 odhaduje na 1 000 000 t (33 TWh).

Pilíř doprava vodíku:

- M3: Repurposing vybrané části plynárenské přepravní soustavy na území ČR k importu vodíku pro zásobování spotřebitelů v ČR od roku 2030 a k zajištění tranzitu čistého vodíku přes ČR.
- M4: Ekonomický efektivní repurposing plynárenských distribučních soustav a jejich napojení na vodíkovou plynárenskou přepravní soustavu v horizontu 2028 a dále.
- M5: Vytvořit podmínky pro budování nebo nákup skladovacích kapacit pro sezónní uložení vodíku.

3.3 Průřezové cíle

Průřezové cíle jsou důležité pro efektivní a úspěšné naplnění Vodíkové strategie a jdou napříč všemi etapami a přes všechny pilíře.

3.3.1 Energetická bezpečnost

Jedním z hlavních cílů EU je snížit energetickou závislost na zdrojích mimo EU, zajistit stanovenou míru soběstačnosti ČR a využít potenciál vodíku pro stabilitu a rozvoj energetické sítě ČR, zejména elektrizační soustavy. Vodík bude také významnou součástí zajištění energetické bezpečnosti a stability elektrizační soustavy ČR. Využití vodíku dává několik možností:

3.3.1.1 Zvýšení výroby obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku v ČR

Každá země má možnosti využívat své vlastní obnovitelné zdroje. ČR má ještě prostor k dalšímu rozvoji obnovitelných zdrojů. Cílem je nalézt nákladově optimální množství obnovitelného vodíku, které je možné v ČR vyrábět.

Naplňování toho průřezového cíle je podpořeno celou řadou specifických cílů hlavně v etapě "Lokální ostrovy".

3.3.1.2 Zvýšení výroby obnovitelného vodíku v EU a podpora jeho přepravy v rámci EU

Celá řada zemí jižní Evropy má velmi vysoký počet hodin slunečního svitu a pobřežní země, zejména na severu Evropy, mohou s výhodou využívat off-shore větrných parků. Energie z těchto zdrojů je využitelná k výrobě obnovitelného vodíku. Ten je nutné přepravit do příslušné země spotřeby. Příkladem rozvoje infrastruktury jsou projekty výstavby evropské vodíkové páteřní soustavy sdružené pod iniciativou European Hydrogen Backbone. Využití této přepravní infrastruktury bude pro ČR velmi důležité, protože umožní diverzifikaci zdrojů vodíku, zajistí uplatnění tržních mechanismů a vytvoří cenovou konkurenci mezi jednotlivými výrobci obnovitelného vodíku.

Naplňování toho průřezového cíle je podpořeno celou řadou specifických cílů hlavně v etapě "Globální mosty".

3.3.1.3 Zvýšení dovozu obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku ze zemí mimo EU

Celá řada zemí mimo EU, jako je Turecko, Ukrajina, USA, Kanada, Asie včetně Blízkého východu, severní Ariky, Chile, Uruguay a Austrálie, má zájem vyrábět obnovitelný vodík a dovážet ho do EU. Dovozy z třetích zemí nezvýší energetickou soběstačnost EU, ale umožní diverzifikaci zdrojů a pokrytí poptávky evropského průmyslu. Velkou výzvou pro ČR i pro EU je vyhnout se záměně jedné energetické závislosti za jinou. Dokud nebude vybudována komplexní evropská vodíková páteřní síť, propojující většinu evropských zemí, bude ČR vždy do určité míry závislí na malém počtu výrobců vodíku. Zde je imperativem geografická vyváženost využívaných zdrojů, vzhledem k potřebě zachovat odpovídající míru odolnosti.

Naplňování toho průřezového cíle je podpořeno celou řadou specifických cílů hlavně v etapě "Globální mosty".

3.3.1.4 Zvýšení výroby vodíku pomocí nových technologií

Výrazně zvýšit energetickou nezávislost EU mohou technologie, jako je využití geotermální energie a kombinovaná výroba elektřiny, tepla a vodíku v jaderných reaktorech nové generace. Tyto technologie jsou stále ve fázi výzkumu a jejich vývoj potrvá nějakou dobu. Dnes není jasné, zda dané technologie nakonec budou fungovat tak, jak se předpokládá. Pokud vývoj nových technologií splní počáteční požadavky, tyto technologie zajistí v budoucnu efektivní zdroj elektřiny, tepla a vodíku a vhodně doplní stávající intermitentní obnovitelné zdroje. Vodík připravený pomocí těchto technologií by díky své nízké ceně pomohl postupně nahrazovat fosilní paliva ve všech oblastech.

Tomuto přístupu se podrobněji věnuje etapa "Nové technologie".

3.3.1.5 Zvýšení stability elektrizační soustavy pomocí akumulace energie do vodíku

S rozvojem decentrální výroby energie, která je v současnosti široce podporována (viz Nová zelená úsporám, Modernizační fond), roste význam vodíku při vyrovnávání výkyvů v elektrizační soustavě. Rozvoj komunitní energetiky a rostoucí podíl malých lokálních zdrojů elektřiny bude již v dohledné době vytvářet příležitost pro ukládání přebytků elektřiny z OZE do vodíkových zásob, uplatnitelných v době nedostatku energie. Nejprve musí být efektivně vyřešena možnost ukládání velkého množství vodíku do vhodných zásobníků.

Naplňování tohoto průřezového cíle je podpořeno celou řadou specifických cílů hlavně v etapě "Globální mosty".

3.3.2 Vzdělávání a osvěta

3.3.2.1 Zvýšení počtu odborníků na vodíkové technologie

Vodíkové technologie jsou moderní a rychle se vyvíjející oblastí, která vyžaduje mnoho odborníků a pracovníků se zcela novými dovednostmi kombinujícími například elektrotechniku s plynárenstvím. Je nutné zahájit vzdělávání a přípravu těchto odborníků a specialistů prostřednictvím úpravy dedikovaných studijních oborů zejména na středních školách a odborných učilištích. Nová vodíková zařízení je nutné nejen navrhnout a vyrobit, ale také zajistit jejich servis a údržbu. Je proto nezbytné mít odborníky pro každou etapu životního cyklu vodíkových technologií a vodíkových ekosystémů, jinak může dojít k situaci, že sice budou nasazeny moderní inovativní vodíkové technologie, ale nebudou dostupní specialisté na jejich provozovaní a údržbu. ČR by zároveň měla podpořit vznik studijních programů orientovaných na vodík na vysokých školách.

Do roku 2030 je nezbytné upravit rámcové vzdělávací programy pro existující obory a zavést předměty věnující se vodíkovým technologiím a certifikační zkoušky pro vodíkové techniky. Ať už se jedná o plynárenské, elektrotechnické, požární či další obory. Vodíkové technologie se musí dostat do výuky i v jiných oborech, které s vodíkem souvisí jen okrajově, především z důvodu provozní bezpečnosti vodíkových zařízení.

3.3.2.2 Zlepšení informovanosti veřejnosti o vodíkových technologiích

Informovanost široké veřejnosti o výhodách i nevýhodách vodíku hraje významnou roli z hlediska akceptace nových technologií při přechodu ke klimatické neutralitě. Podle dotazníkového šetření instituce Clean Hydrogen Partnership, které bylo na jaře 2023 provedeno ve všech zemích Evropské

unie na přibližně 1 000 respondentech starších 15 let, si je více jak 82 % respondentů vědomo toho, co v praxi znamená vodík jako energetické médium. Většina respondentů vnímá vodík pozitivně ve vztahu k dopadu na životní prostředí, a to dokonce lépe jak jadernou energetiku. Přibližně 11 % respondentů například zmiňuje, že by zvažovalo přechod k vozidlu s vodíkovým pohonem jako náhrady za jejich dosavadní auto spalující fosilní paliva (přibližně 33 % zvažuje baterie). Hlavním faktorem nicméně je jak samotná cena technologií, tak provozní náklady. Podle dotazníkového šetření Centra dopravního výzkumu, které bylo v létě 2023 provedeno u správců vozových parků klíčových podniků v oblasti dopravců, spedičních firem, dopravních podniků, komunálních služeb, logistických parků, údržbu a odpadového hospodářství o počtu 1320 respondentů, má 19,6 % respondentů dostatečné informace a 50,1 % alespoň základní informace o vodíkové mobilitě. 67,3 % respondentů reagují na požadavky bezemisní dopravy vyčkáváním: na připravenost trhu (21,9 %), na více informací (30,4 %) a na celkové zlevnění (15,0 %). 32,7 % podniků na požadavky bezemisní dopravy zatím nereaguje. Celkem 15 respondentů zvažuje výstavbu vlastního elektrolyzéru pro výrobu vodíku a 17 respondentů zvažuje výstavbu vlastní vodíkové čerpací stanice. Přechod na vodík předpokládá 44,1 % oslovených podniků. Obměnu vozového parku na vodíková vozidla k roku 2030 plánují oslovené firmy ve výši 7 %, k roku 2035 11 % a k roku 2024 15 % vozidel. Za přijatelné navýšení provozních nákladů pokládá 46,5 % nulové navýšení a 87,8 % navýšení nula až 20 % provozních nákladů. O vodíkové technologie jeví větší zájem firmy, které pracují pro veřejnou správu a samosprávu, a to bez ohledu na to, zda je jejich zřizovatel soukromý (90,2 %), město, kraj nebo stát. Rovněž firmy, jejichž vozidla operují v zastavěném území, mají větší zájem o vodík. To jsou jak firmy starající se o údržbu veřejného prostoru nebo provozující lokální spedici.

Vodík je vnímán pozitivně v kontextu snižování závislosti na fosilní energii. Nejčastěji lidé v kontextu vodíku zmiňovali vodík jako palivo (76 %), vodík jako surovinu pro průmysl (56 %) a přibližně 42 % se vyjádřilo tím způsobem, že chápou vodík jako potenciální zdroj tepla pro domácnosti.⁴⁴

V kontextu rozvoje vodíku primárně v sektorech průmyslu a dopravy je nezbytné širokou veřejnost informovat o reálném potenciálu využití vodíku, přičemž komunikace by měla být nastavena tak, aby nevytvářela nerealizovatelná očekávání zejména v kontextu náhrady zemního plynu za vodík.

Je nutné otevřeně informovat o všech aspektech využití vodíku a vodíkových technologií a vysvětlit, proč je vodík vhodnou alternativou pro náhradu fosilních paliv a jaké výhody přináší.

3.3.3 Rozvoj vodíkových údolí

Vodíková údolí jsou důležitým nástrojem pro budovní vodíkových ekosystémů. Hlavně v etapě "Lokální ostrovy" mají prioritní roli, spočívající v tom, že umožňují efektivně propojit výrobu a spotřebu vodíku, v době, kdy ještě není vybudována vodíková přepravní a distribuční infrastruktura.

V kartách úkolů, hlavně v první etapě, je celá řadu úkolů, které se vztahují právě k rozvoji vodíkových údolí. Důraz na význam vodíkových údolí je také dán vytvořením "Koordinační skupiny vodíkových údolí", která bude zajišťovat vzájemnou koordinaci vodíkových projektů, strategické plánování a zapojení příslušných zainteresovaných stran (stakeholderů), aby se optimalizoval rozvoj nasazování vodíkových technologií v daných lokalitách.

https://www.clean-hydrogen.europa.eu/system/files/2023-07/5359%20PublicOpinionSurvey executive%20summary en%20%281%29.pdf

3.3.4 Zajištění vysoké bezpečnosti při práci s vodíkem

Pro oblast integrovaného záchranného systému je nutné do roku 2030 rozšířit znalost a zavést postupy pro likvidaci havárií, chování v okolí vodíkových technologií a zajistit řádné proškolení zaměstnanců v otázce bezpečnosti. Jedná se především o policii, hasiče a zdravotnický personál. Lze předpokládat vznik nových předpisů i pro soukromé společnosti v rámci BOZP.

3.3.5 Zajištění legislativně-obchodní roviny

Ačkoli každý ze specifických cílů má definovány své potřeby v oblasti legislativy, je třeba vytvořit i funkční obchodní model zastřešující všechny segmenty spotřeby vodíku a navazující na modely obchodování a vykazování ostatních energií. Po obchodní stránce jde nejen o obchodování s čistým vodíkem, ale i obchodování s vodíkem v blendu a jeho správné vykazování ve spotřebě, a to jak pro obnovitelný vodík, tak pro nízkouhlíkový vodík. Pro tyto účely je třeba využít všech možností certifikačních schémat, které jsou a budou k dispozici tak, aby ČR dokázala využít veškerý disponibilní potenciál směřující k uhlíkové neutralitě a aby dokázala správně vykázat spotřebovaný vodík vůči všem povinnostem (RED, ETS1,2, taxonomie EU atp.).

3.3.6 Výzkum, vývoj vodíkových technologií v návaznosti na specifické cíle Vodíkové strategie

Rozvoj vodíkového hospodářství vyžaduje trvalý výzkum a vývoj vedoucí ke zlepšování současných i budoucích technologií k výrobě, skladování, distribuci a koncovému využívání vodíku, jejich aplikovatelnosti na území ČR, vytváření obchodních modelů a scénářů vývoje. Obecné směry výzkumu a vývoje jsou uvedeny ve Strategické výzkumné agendě vodíkových technologií v ČR České vodíkové technologické platformy⁴⁵, či v Národní výzkumné a inovační strategii pro inteligentní specializaci ČR (tzv. RIS3) 2021-2027⁴⁶. Konkrétní výzkumné a vývojové aktivity v oblasti vodíku v návaznosti na legislativní podporu ze strany Evropské unie a cíle Vodíkové strategie lze souhrnně rozdělit na výrobu vodíku, skladování, distribuci a přepravu a na koncové využití vodíku – vytváření vodíkových ekosystému.

- 1) Mezi jednoznačně preferované technologické způsoby **výroby obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku** spadají technologie elektrolýzy vody, technologie vyrábějící vodík z odpadů a technologie zachytávání CO₂, které je možné uplatnit u současných výroben vodíku v ČR. Výzkum a vývoj by se měl zaměřit primárně na zvyšování energetické účinnosti procesů výroby, zvyšování životnosti jednotlivých technologií a snižování jejich ceny. Mimo to je nutné zpracovat technickoekonomické analýzy vhodnosti využití konkrétních výrobních technologií na území ČR s přihlédnutím k legislativním podmínkám EU a potenciálu dekarbonizace.
- 2) Otázku **skladování, přepravy a distribuce** je nutné vnímat v kontextu rychlého rozvoje nejprve na úrovni lokálního skladování, přepravy v trailerech a distribuci na vodíkové čerpací stanice o menších objemech, až k přepravě, skladování a distribuci velkého množství vodíku prostřednictvím plynárenské soustavy. Výzkum a vývoj v této oblasti je nutné zaměřit kromě samotných technologií, jakými jsou například kompresory, skladovací zařízení, či kompozitní materiály, zejména na výzkumné aktivity

-

⁴⁵ HYTEP, Strategická výzkumná agenda rozvoje vodíkového hospodářství v ČR https://www.hytep.cz/images/dokumenty-ke-stazeni/SVA HYTEP.pdf

⁴⁶ Ministerstvo průmyslu a obchodu, RIS3 strategie, https://www.mpo.cz/cz/podnikani/ris3-strategie

mapujících možnosti a předpoklady velkoobjemového skladování (podzemní zásobníky, zvodně (akvifery) apod.), zjišťování efektů působení vodíku na materiály a zařízení plynárenské přepravní a distribuční soustavy pro čistý vodík i blend, či studie zabývající se možnostmi využití sloučenin vodíku k jeho přepravě, například ve formě amoniaku. Dále na tvorbu technických norem, která umožní skladování, přepravu a distribuci vodíku.

- 3) **Koncové využití vodíku** je spojeno především se sektorem mobility, sektory průmyslového využití vodíku jako suroviny (výroba amoniaku a metanolu, hutnictví a další) a sektory výroby elektrické energie a tepla. Důležitou technologií do budoucna s potenciálem na celkové zlepšení účinnosti, životnosti a snižování ceny jsou palivové články, jejichž zlepšování je klíčovým předpokladem pro rozvoj vodíkové mobility. Kromě palivových článků je vhodné zaměřit výzkum a vývoj i na kogenerační jednotky (zejména turbíny, kotle, či spalovací motory). I zde je prostor pro řadu analýz a studií, a to zejména s ohledem na rozvoj distribuce vodíku do čerpacích stanic a plnění cílů Vodíkové strategie v oblasti průmyslu a dopravy.
- 4) **Tvorba vodíkových ekosystémů** zahrnuje především modelování, umožňující technickou, technologickou, infrastrukturní a cenovou optimalizaci vodíkových ekosystémů, stanovování kritických míst, odolnost (resilienci) systémů a další. Významnou částí je výzkum v oblasti vzdělávání a společenských změn z důvodu změny energetického mixu a zavádění vodíku do energetického sektoru, rovněž adaptace společnosti na využití vodíku. K tomu je nezbytné zajistit efektivní přenos znalostí mezi různými obory a společenskými skupinami.

3.3.7 Výroba vodíkových technologií

Cílem je kontinuální podpora nejen výzkumu a vývoje, ale i výroby vodíkových technologií, či jednotlivých komponent na českém území. Vhodnými nástroji pro přilákání zahraničních společností, které by v ČR mohly vyrábět vodíkové technologie, se jeví přímé investiční pobídky ze strany státu a dostatek kvalifikované pracovní síly. Výroba navazujících technologií má potenciál, kromě zvyšování HDP, vytvářet i nová pracovní místa a budovat know-how na území ČR. Na výrobu koncových vodíkových technologií navazuje celý hodnotový řetězec, kdy například řada firem ze sektoru dopravy bude v následujících letech hledat nové způsoby uplatnění po plánovaném ukončení prodejů nových automobilů se spalovacím motorem po roce 2035, kde by bylo možné využít know-how získané z výroby komponent používaných v automobilech se spalovacím motorem. S velkými společnostmi vyrábějícími klíčové vodíkové technologie v ČR přijde i know-how a vyšší tlak na otevírání nových oborů vytvářejících vysokou přidanou hodnotu.

Podporu výstavby klíčových technologií nově představuje i návrh evropského nařízení, tzv. unijního Aktu o průmyslu pro nulové čisté emise (NZIA). Ten navrhuje mimo jiné zlepšit podmínky pro investice zjednodušením procesu udělování povolení (zpracování EIA, povolovací postupy, jediné kontaktní místo) vybraným strategickým projektům pro výrobu technologií pro nulové čisté emise (palivové články, elektrolyzéry)⁴⁷.

36

⁴⁷ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:6448c360-c4dd-11ed-a05c-01aa75ed71a1.0017.02/DOC 1&format=PDF

4 ANALYTICKÁ ČÁST

Analytická část se věnuje spotřebě a výrobě vodíku pouze do roku 2030. Analýzy vývoje pro další období až do roku 2050 jsou připraveny a probíhá jejich konsolidace a porovnávání s výsledky širších simulací vývoje energetiky. Ty se provádějí v souvislosti s přípravou Vnitrostátního plánu ČR v oblasti energetiky a klimatu a Státní energetické koncepce.

Pro naplňování cílů Vodíkové strategie v počátečním období, v průběhu etapy Lokální ostrovy hrají vodíková údolí nesmírně důležitou roli. Umožňují v počátečních fázích sladit výrobu vodíku s jeho spotřebou a minimalizovat náklady na přepravu vodíku, tím, že místa výroby jsou velmi blízko k místům spotřeby. Vodíková údolí budou důležitá i v dalších etapách, protože vytvoří vodíkové ostrovy, které se budou postupně propojovat s výstavbou příslušné vodíkové přepravní a distribuční soustavy. Počítá se s vytvářením vodíkových klastrů a vodíkových údolí zejména na území Ústeckého, Moravskoslezského a Karlovarského kraje. ČR se hlásí ke konceptu "vodíkových údolí.", a to v souladu s chápáním tohoto pojmu Evropskou unií⁴⁸.

4.1 Požadavky na spotřebu

Požadavky na spotřebu obnovitelného vodíku do roku 2030 budou dány hlavně cíli specifikovanými Směrnicí o obnovitelných zdrojích energie (RED) v průmyslu a dopravě, dodatečnými dobrovolnými požadavky na snížení emisí CO₂ v chemickém průmyslu a dopravě a požadavky vyvolanými finančními stimuly (ETS2 a taxonomie EU).

Rozvoj vodíkové mobility přinese ještě další požadavky na vodík využívaný jako palivo. Jejich část bude kvůli nedostatku a ceně obnovitelného vodíku pokryta vodíkem nízkouhlíkovým a po přechodnou dobu i fosilním vodíkem.

Neočekává se, že z jiných sektorů než z průmyslu a dopravy by v roce 2030 vznikl významný požadavek na obnovitelný, nízkouhlíkový nebo fosilní vodík.

Odhad celkového požadavku na výrobu obnovitelného (RFNBO) vodíku v roce 2030 je 20 000 t RFNBO vodíku/rok. S tímto cílem počítáme dále při odhadu nákladů potřebných k jeho výrobě. Vychází jako součet RFNBO vodíku potřebného v chemickém průmyslu (8 000 t/rok) a dopravě (13 600 t/rok). Součet je zaokrouhlen na 20 000 t/rok.

4.1.1 Odhad spotřeby vodíku v roce 2030 průmyslu

Členské státy musí zajistit dle článku 22a směrnice o obnovitelných zdrojích energie (RED), aby průmysl využíval v roce 2030 pro finální energetické i neenergetické účely minimálně 42 % obnovitelného vodíku podle specifikace RFNBO (obnovitelná paliva nebiologického původu). Čitatelem pro výpočet procenta plnění je energetická hodnota obnovitelného vodíku (RFNBO) spotřebovaného v průmyslovém sektoru pro finální energetické i neenergetické účely, mínus obnovitelný vodík (RFNBO) používaný pro výrobu konvenčních paliv a další specifikované výjimky. Jmenovatelem je energetická hodnota vodíku spotřebovaného v průmyslovém sektoru pro finální energetické i neenergetické účely s výjimkou fosilního vodíku používaného pro výrobu konvenčních paliv (jako meziprodukt), vodíku používaného pro výrobu biopaliv a vodíku definovaného dvěma dalšími výjimkami.

⁴⁸ https://hydrogeneurope.eu/wp-content/uploads/2023/09/HE-Input-to-H2V-Roadmap final-version-.pdf

Směrnice míří hlavně na dekarbonizaci výroby amoniaku, metanolu nebo chemických látek, při které se nyní používá fosilní vodík,

V ČR jde především o vodík používaný k výrobě anilínu (BorsodChem MCHZ, s. r. o.). Na základě současných výpočtů jde o **nutnost zajistit v roce 2030 využití 8 000 t obnovitelného vodíku ročně.** Ostatní výroby vodíku spadají podle našeho názoru pod výjimky uvedené ve směrnici RED, protože jde o vodík v rafinériích nebo o vedlejší produkt. Toto rozdělení bude muset být ještě upřesněno jednáním s EK.

V roce 2035 půjde o pokrytí 60 % výroby vodíku ve stejných oblastech, což pro ČR bude představovat asi 12 000⁴⁹ t obnovitelného vodíku ročně.

Stejné evropské cíle pro zajištění procentuálního podílu obnovitelného vodíku (RFNBO) platí pro průmysl obecně, tj. včetně hutnictví. V ČR je současná spotřeba vodíku mimo chemický průmysl minimální.

Povinnosti nahradit fosilní vodík v průmyslu vodíkem obnovitelným RFNBO bude do českého právního řádu transponována nejspíše aktualizací zákona 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie obdobným způsobem, jako jsou uvedena pravidla pro bioplyn.

4.1.2 Odhad spotřeby vodíku v roce 2030 v dopravě

Podle směrnice RED musí členské státy zajistily v roce 2030 povinnost dodavatelů paliv dosáhnout alespoň podílu 29 % obnovitelné energie v dopravě nebo snížení emisí skleníkových plynů v dopravě o 13 %. Stejný článek také stanovuje závazný kombinovaný cíl pro obnovitelná paliva nebiologického původu (RFNBO) a pokročilá biopaliva vyrobená ze specifikovaných vstupních surovin. Tento podíl musí tvořit minimálně 5,5 % z veškerých paliv v dopravě. Minimální podíl obnovitelného vodíku RFNBO musí být alespoň 1 % veškerých paliv v dopravě.

Do celkového množství veškerých paliv v dopravě je nutné započítat i letecká paliva, což při plánovaném množství pro rok 2030 představuje 441 000⁵⁰ t leteckého paliva (kerosinu) za rok představuje požadavek na výrobu zhruba 200 t syntetického paliva za rok.

Minimální množství obnovitelného vodíku RFNBO pro splnění 1% cíle podílu RFNBO v dopravě představuje **13 600**⁵¹ **t za rok v roce 2030.**

Existuje však reálné riziko, spojené s nedostatkem pokročilých biopaliv na evropském trhu, které by neumožnilo efektivně plnit společný cíl pomocí pokročilých biopaliv, což je levnější varianta. Pak by bylo nutné zvýšit příspěvek vodíku (RFNBO) nad současně plánované 1% minimu.

Výše uvedený cíl pro dopravu je možné plnit třemi způsoby:

1. Uvádění obnovitelného vodíku RFNBO přímo na trh vodíkové mobility (prodej na vodíkových čerpacích stanicích). Tento způsob je optimální, protože je možné současně plnit dva závazné cíle

⁴⁹ Toto číslo vychází z nejlepšího současného odhadu, může být revidováno po jednání s EK.

⁵⁰ Odhad spotřeby leteckého paliva v roce 2050 vychází ze scénářů forecastových agentur (IHS Market, Nexant), podle kterých se se trh s leteckými palivy dostane na předkovidové objemy kolem roku 2030 a následně bude stabilně růst. Předpokládaná trajektorie poptávky byla konzultována se společností ORLEN Unipetrol, jakožto největším hráčem na trhu s leteckými palivy v ČR.

⁵¹ Toto číslo vychází z nejlepšího současného odhadu, může být revidováno po jednání s EK a předpokládá, že velká část závazků na snížení emisí v dopravě bude dosažena přes pokročilá biopaliva.

současně. Tímto způsobem plní ČR cíle podílu RFNBO v dopravě a k tomu i snižuje emise v dopravě. Toto plnění je omezeno počtem provozovaných vozidel, která budou tankovat obnovený vodík. Je proto nutné maximálně urychlit zavádění vodíkových vozidel.

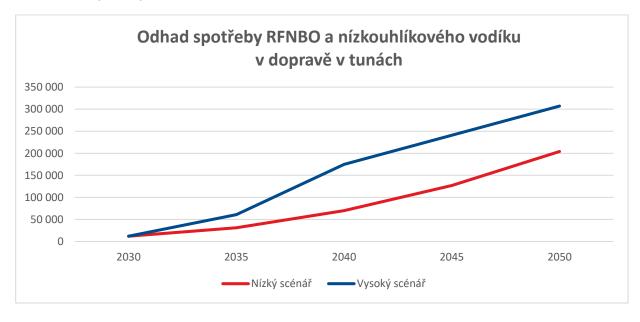
- 2. Použití RFNBO vodíku jako meziproduktu pro výrobu fosilních paliv. Jde tedy v zásadě o nahrazení šedého vodíku, který je v současnosti používán. V tomto případě je jediným omezením dostupnost obnovitelného vodíku RFNBO v rafinérské výrobě. Z pohledu investičních nákladů jde o nejlevnější přístup, protože není nutné budovat infrastrukturu pro provoz vodíkových vozidel. Toto řešení je také vhodné pro dodavatele paliv, kteří nebudou mít v ČR vodíkové čerpací stanice. Takto použitý obnovitelný vodík se podle současných pravidel nezapočítává doplnění cíle snižování emisí v dopravě.
- 3. Výroba e-fuels a jejich uvádění na trh. Tato paliva je možné použít v běžných spalovacích motorech. Cena těchto paliv je nyní velmi vysoká, takže se dá očekávat, že do roku 2030 se e-fuels budou používat asi jen v letectví. V tomto případě se plní jak cíl podílu RFNBO, tak cíl snižování emisí.

Z pohledu ČR je optimální cesta prodeje obnovitelného vodíku na vodíkových čerpacích stanicích kombinovaná s využitím obnovitelného vodíku RFNBO k ozelenění výroby fosilních paliv v rafinériích. Do roku 2030 se nepočítá s masovou výrobou e-fuels a jejich prodejem v síti čerpacích stanic.

V souladu s NAP CM se předpokládá, že v letech 2025–2035 budou v provozu následující počty vodíkových vozidel (střední scénář):

Kategorie vozidel	2025	2030	2035
Osobní vozidla	200	3 000	8 000
Městské i dálkové autobusy	10	200	350
Lehká užitková vozidla	50	800	3 500
Nákladní automobily typu N2 a N3	10	380	1 500

Odhad spotřeby vodíku do roku 2025 pro oblast mobility byl proveden ve dvou scénářích a vychází z celkového odhadu množství různých typů vodíku v různých sektorech národního hospodářství, viz 4.1.3 Odhad spotřeby vodíku do roku 2050.

Část spotřeby vodíkových vozidel bude pokryta obnovitelným vodíkem (RFNBO) a zbytek pak nízkouhlíkovým a fosilním vodíkem. S tím, že využití fosilního vodíku v dopravě se předpokládá pouze v počátečních fázích k nastartování nízkoemisní mobility a v okamžiku, kdy bude dostupný levný obnovitelný vodík z dovozu, bude vodíková mobilita plně využívat obnovitelný vodík.

Nařízení AFIR, ukládá členským státům cíle v oblasti budování infrastruktury pro vodíkovou mobilitu. Členské státy budou muset do konce roku 2030 zajistit, aby veřejně přístupné vodíkové čerpací stanice byly rozmístěny podél hlavní sítě TEN – T v maximální vzdálenosti 200 km mezi sebou. To znamená, že se vodíkové čerpací stanice nacházejí přímo na (hlavní) síti TEN-T nebo ve vzdálenosti do 10 km od nejbližšího sjezdu. Vodíkové čerpací stanice budou muset být o minimální kumulativní kapacitě 1 t vodíku denně a vybavené výdejním zařízením o tlaku alespoň 700 barů.

V souladu s NAP CM se do roku 2035 plánuje vybudovat následující počty vodíkových čerpacích stanic v různých kategoriích:

Kategorie vodíkové čerpací stanice	2025	2030	2035
Veřejné čerpací stanice podél hlavní sítě TEN-T podle podmínek AFIR každých 200 km	1	10	20
Veřejné stanice v městských uzlech i mimo ně o menších kapacitách výdeje (do 300 kg denně)	4	30	50
Neveřejné čerpací stanice pro potřeby podnikatelů a hromadné dopravy	5	10	30

Tyto vodíkové čerpací stanice umožní dostatečné možnosti tankování pro plánovaná vodíková vozidla a zajistí splnění podmínek nařízení AFIR. V souladu s podmínkami podpory v rámci GBER budou tyto stanice nejpozději od roku 2035 zásobovány obnovitelným vodíkem, pokud to bude ekonomicky výhodné dovezeným pomocí plynárenské přepravní soustavy, nebo nízkouhlíkovým vodíkem, pokud bude do té doby schválena příslušná legislativa.

Výstavbou veřejných a neveřejných vodíkových čerpacích stanic se podrobně zabývá NAP CM v kartách úkolů:

- Plán veřejné čerpací infrastruktury na vodík;
- Podpora veřejných čerpacích stanic na vodík na hlavní síti TEN-T;
- Podpora neveřejných čerpacích stanic na vodík pro podnikatelské subjekty;
- Podpora neveřejných čerpacích stanic na vodík pro veřejné subjekty;
- Podpora veřejných čerpacích stanic na vodík v městských uzlech a mimo ně.

Metodika výstavby vodíkových čerpacích stanic včetně plánu rozmístění čerpacích stanic na vodík zpracovává projekt v rámci Technologické agentury České republiky "Progresivní rozvoj vodíkového hospodářství ČR". Výsledky budou dostupné v průběhu roku 2024. Na dalším projektu "Modelování poptávky po nízkouhlíkovém a obnovitelném vodíku v dopravě v ČR do roku 2030" pracuje Národní centrum vodíkové mobility. Výsledky tohoto projektu budou přístupné také v roce 2024. V návaznosti na výsledky těchto projektů budou zahájena jednání na Ministerstvu dopravy o vhodném nastavení dotačních pobídek a výzev pro výstavbu velkokapacitních i menších čerpacích stanic (do 300 kg denní kapacity) na vodík s přihlédnutím k lokalitám umístěným na síti TEN-T a menším čerpacím stanicím, které budou rozmístěny v městských uzlech či mimo ně.

Rozvoj flotily vodíkových automobilů je důležitým předpokladem pro realizaci cílů v oblasti vodíkové infrastruktury a její udržitelný provoz. Bez dostatečného počtu vodíkových vozidel (osobní automobily,

autobusy, užitková vozidla a nákladní automobily) a bez výrazné dodatečné podpory pro provozovatele infrastruktury nebude možné zajistit fungování vodíkových čerpacích stanic v počtu nutném pro naplnění cílů nařízení AFIR.

Vodík bude hrát roli nejen v oblasti silniční dopravy, ale i železniční. V ČR je v současné době asi 2/3, tj. 6000 km, tratí bez elektrické trakce. Některé trati, kde je silná nákladní doprava budou pravděpodobně v budoucnu elektrizovány. Stále zbývá velká část tratí, kde je elektrizace neekonomická. Na těchto tratích bude nutné nahradit stávající dieselové soupravy vodíkovými, bateriovými nebo vodíko-elektrickými vlaky. Vodíkové vlaky jsou konkurenceschopné na regionálních tratích, kde dlouhé vzdálenosti a nízké využití trati neospravedlňují vysoké náklady spojené s elektrizací a komplikované jízdní profily neumožňují nasazení bateriových železničních souprav. V současnosti probíhají studie, kde se srovnává efektivita nasazení různých typů železničních vozidel v podmínkách české železniční sítě.

"Metodika pro pasportizaci železničních tratí určených pro vlaky s alternativními pohony"⁵² byla připravena s cílem stanovit obecné postupy, které jsou nutné pro základní rozhodování o nasazení vhodného alternativního pohonu na vybrané železniční trati. Metodika byla připravena VŠB Technickou universitou Ostrava ve spolupráci se Správou železnic a vytváří návod, jak v prvním kroku posoudit vhodnost různých způsobů pohonu na železnici.

Posouzení konkrétních vybraných tratí se také provádí v rámci dalšího projektu, jehož výsledky budou dostupné v polovině roku 2024. Tato studie velmi podrobně analyzuje různé typu pohonu na příslušné trati, s jejím výškovým profilem a konkrétním jízdním řádem, který definuje časové možnosti tankování vodíku nebo nabíjení akumulátorů u vozových soustav.

Pro vodíkové vlaky je velmi důležité zahájit provoz na tratích, kde jsou jejich výhody nezpochybnitelné a postupně prokázat svoji výhodu nad jinými typy pohonů. Pro úspěšné nasazení vodíkového pohonu na železnici je zásadní spolupráce dotčených aktérů ve vytipovaném území a v rámci vytipovaných tratích, zahrnující jak ministerstvo dopravy, Správu železnic a příslušné dopravce, tak odpovídající krajskou a místní samosprávu.

Aktuální i plánovaný stav vodíkové infrastruktury pro dopravu obsahuje interaktivní <u>Vodíková mapa</u> <u>ČR</u>. Údaje v mapě jsou rozděleny podle stupně realizace. Mapa obsahuje místa reálné i plánované výroby vodíku, vodíkových čerpacích stanic, krajské strategické projekty a další.

4.1.3 Odhad spotřeby vodíku do roku 2050

Na období až do roku 2050 byl připraven odhad vývoje spotřeby vodíku (RFNBO, nízkouhlíkový a šedý) ve spolupráci ČPS a SPČR. Byly připraveny dva scénáře: nízký a vysoký.

⁵² https://ceet.vsb.cz/export/sites/ceet/cenet/.content/galerie-souboru/Metodika-pro-pasportizaci-zeleznicnich-trati vc.-titulky.pdf

Odhad spotřeby v tis. t vodíku

	*		← LOW case →		→	*		 HIGH case 		\longrightarrow		
Položka		2030	2035	2040	2045	2050		2030	2035	2040	2045	2050
Celkový odhad spotřeby H2	kt	129	165	385	716	1160		129	435	1322	1579	1835
Z toho H2 v blendu ZP1	kt	17	13	8	4	0		17	13	8	4	0
Z toho čistý H2	kt	112	152	376	712	1160		112	422	1314	1574	1835
Z toho RFNBO a nízkouhlíkový	kt	40	152	376	712	1160		40	422	1314	1574	1835
Z toho šedý	kt	72	0	0	0	0		72	0	0	0	0
Celkový odhad spotřeby RFNBO a nízkouhlíkového H2	kt	40	152	376	712	1160		40	422	1314	1574	1835
Z toho průmysl	kt	28	80	186	344	554		28	150	436	516	595
Z toho doprava	kt	12	31	70	127	204		12	61	175	241	307
Z toho elektřina a teplo	kt	0	40	121	241	402		0	211	702	818	933

^{1.} Blend importovaný ze zahraničí

Odhad spotřeby vodíku v TWh

	←		← LOW case		─		~	— HIG	HIGH case		\longrightarrow	
Položka		2030	2035	2040	2045	2050	2030	2035	2040	2045	2050	
Celkový odhad spotřeby H2	TWh	4.3	5.5	12.8	23.9	38.7	4.3	14.5	44.1	52.6	61.2	
Z toho H2 v blendu ZP1	TWh	0.6	0.4	0.3	0.1	0.0	0.6	0.4	0.3	0.1	0.0	
Z toho čistý H2	TWh	3.7	5.1	12.5	23.7	38.7	3.7	14.1	43.8	52.5	61.2	
Z toho RFNBO a nízkouhlíkový	TWh	1.3	5.1	12.5	23.7	38.7	1.3	14.1	43.8	52.5	61.2	
Z toho šedý²	TWh	2.4	0.0	0.0	0.0	0.0	2.4	0.0	0.0	0.0	0.0	
Celkový odhad spotřeby čistého RFNBO a nízkouhlíkového H2	TWh	1.3	5.1	12.5	23.7	38.7	1.3	14.1	43.8	52.5	61.2	
Z toho průmysl	TWh	0.9	2.7	6.2	11.5	18.5	0.9	5.0	14.5	17.2	19.8	
Z toho doprava	TWh	0.4	1.0	2.3	4.2	6.8	0.4	2.0	5.8	8.0	10.2	
Z toho elektřina a teplo	TWh	0.0	1.3	4.0	8.0	13.4	0.0	7.0	23.4	27.3	31.1	

Blend importovaný ze zahraničí

4.2 Možnosti pokrytí požadavků na vodík vnitrostátní výrobou a dovozem

4.2.1 Výroba obnovitelného RFNBO vodíku v ČR

Vzhledem k tomu, že cíle dle revidované směrnice o obnovitelných zdrojích energie musejí být naplněny do roku 2030 a zjednodušené podmínky pro adicionalitu platí do konce roku 2027, je vhodné zaměřit se na plnění části výrobních cílů prostřednictvím vnitrostátní výroby vodíku. To by zároveň mělo vést ke zvýšení energetické nezávislosti. Vzhledem k vysokým jednotkovým nákladům na přepravu vodíku po železnici nebo silnici a absenci vodíkové infrastruktury před rokem 2030, se průmysl bude muset spoléhat také na lokální produkci v rámci výrobních závodů. To je dáno i tím, že vysoká poptávka po vodíku je alokovaná pouze na několik výrobních průmyslových závodů.

Souhrn pravidel pro výrobu obnovitelného vodíku RFNBO podle Aktu v přenesené pravomoci vytvářející unijní metodologii k detailním pravidlům výroby obnovitelných paliv nebiologického původu⁵³:

⁵³ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:32023R1184

Adicionalita (spotřebovaná obnovitelná elektřina musí pocházet z nových OZE):

- Elektrolyzér uvedený do provozu v roce 2028 a později nesmí využívat elektřinu z OZE uvedených do provozu dříve než 36 měsíců před uvedením do provozu elektrolyzéru.
- Pro elektrolyzéry uvedené do provozu do konce roku 2027 platí výjimka z adicionality, která je platná až do prosince 2038, tj. tyto elektrolyzéry mohou využívat elektřinu z OZE, které byly vybudovány dříve než 3 roky od uvedení elektrolyzéru do provozu.
- Elektrolyzér uvedený do provozu v roce 2028 a později nemůže využívat elektrickou energii ze zdrojů OZE, jejichž výstavba byla provozně nebo investičně podpořena. Vyrobený vodík z takovýchto zdrojů nebude uznaný jako obnovitelný RFNBO vodík.

Časová korelace (výroba obnovitelné elektřiny a RFNBO musí probíhat ve stejných časových blocích):

- Do roku 2030 bude platit měsíční, od roku 2030 pouze hodinová korelace.
- Není nutné toto pravidlo řešit, pokud je na denním trhu cena elektřiny pod 20 €/MWh nebo 36 % ceny emisní povolenky.
- Od roku 2027 mohou členské státy dobrovolně zvolit přísnější hodinovou korelaci.

Geografická korelace:

- Elektrolyzér se musí nacházet ve stejné obchodní zóně jako OZE ze kterých čerpá elektřinu.
- Elektrolyzér může využívat elektřinu z vedlejších obchodní zóny, ale jen za podmínky, že cena elektřiny na vedlejším trhu musí být stejná, nebo vyšší než v obchodní zóně, kde se elektrolyzér nachází. (tato podmínka však vede k zásadním obchodním rizikům pro provozovatele elektrolyzéru, využívajících elektřinu ze sousedních obchodních zón).
- Členské státy mohou tato pravidla dobrovolně zpřísnit.

Další obecná pravidla:

- Pravidla jsou platná jak pro výrobu obnovitelného vodíku v Evropské unii, tak mimo ni.
- K výpočtu úspory emisí při použití RFNBO a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku je nutné použít metodologii definovanou v samostatném delegovaném aktu. Uhlíková stopa RFNBO vodíku nesmí přesáhnout 28,2g CO₂ / MJ po započtení emisí spojených s přepravou, kompresí, chlazením atd.
- Pokud je elektrolyzér napojen jak na síť, tak na OZE přímo, je nutné prokázat u vyráběného vodíku odděleně, jaký typ výroby byl využit (pomocí chytrého systému měření), a to na každou jednotku použité elektřiny. Podobně lze kombinovat různé způsoby výroby vodíku například pomocí redispečinku, nebo při výrobě z elektřiny z vedlejší obchodní zóny. V praxi bude nutné vždy prokázat, jakým zdrojem bylo RFNBO vyrobeno.
- Ve státech, kde více jak 90 % veškeré elektřiny pochází z obnovitelných zdrojů, je elektřina ze sítě vždy vnímána jako plně obnovitelná, není tedy nutné splňovat pravidla adicionality, časové korelace a geografické korelace. Elektrolyzéry mohou běžet jen tolik času, kolik je % obnovitelné elektřiny v obchodní zóně. V principu se vezme počet všech hodin v roce a ten se vynásobí procenty obnovitelné elektřiny za celý rok. Např: Pokud bude 92 % elektřiny pocházet z OZE, elektrolyzér bude RFNBO moct vyrábět až 8059 hodin v roce (=365 dní * 24 hod * 92 %).
- V zónách, kde jsou celkové emise elektřiny nižší než 18 g CO₂/MJ (v roce 2023 Francie a Švédsko), není nutné naplňovat pravidlo adicionality, platí stále pravidlo časové a geografické korelace. Je tedy nutné uzavírat PPA kontrakty na obnovitelné zdroje elektřiny, výrobci RFNBO je mohou uzavírat s libovolnými OZE.

- K prokazování pravidel bude možné využít dobrovolná národní či mezinárodní schémata, která budou schválena Evropskou komisí na základě článku 30 (4) směrnice o obnovitelných zdrojích energie (EU) 2018/2001.
- Do 1. července 2028 Evropská komise zhodnotí pravidla pro výrobu RFNBO, zejména časovou korelaci a předloží jejich případnou změnu Parlamentu a Radě.

Vzhledem k výše uvedeným pravidlům je žádoucí maximální urychlení projektů na výstavbu elektrolyzérů a příslušných OZE tak, aby byly uvedeny do provozu nejpozději v roce 2027 a mohly využít časově omezených výjimek z pravidel výroby RFNBO. Tyto výjimky umožňují provozovat elektrolyzéry s vyšší utilizací a dosáhnout tak nižší jednotkové ceny vodíku.

K pokrytí požadavků na splnění cílů směrnice RED při utilizaci elektrolyzérů kolem 30 % se plánuje postupně uvádět do provozu do roku 2030 níže uvedené kapacity elektrolyzérů a příslušné OZE. Ke zvýšení utilizace a snížení potřeby vysokého instalovaného výkonu elektrolyzérů je nezbytné, aby OZE připojené k elektrolyzérům byly kombinací solárů a větru, popřípadě i vodních zdrojů.

Rok	2016	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Kumulovaný instalovaný výkon elektrolyzérů (MWe)	0	0	0	0	0	2	10	60	160	240	320	400

4.2.2 Možnosti dovozu obnovitelného vodíku

Vodíková infrastruktura, která by umožňovala import velkých objemů obnovitelného vodíku ze zahraničí, bude dle plánů provozovatelů soustav (aktuální návrhy 10letých plánů rozvoje soustavy NET4GAS, ENTSO-G) připravena do konce roku 2030.

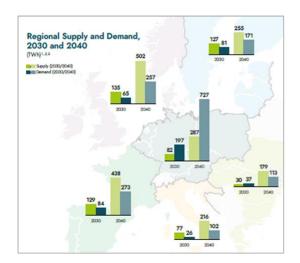
ČR, stejně jako další země střední Evropy, nebude s ohledem na omezené podmínky pro vnitrostátní výrobu nízkouhlíkového vodíku schopná efektivně zabezpečit očekávanou poptávku pouze vlastní národní výrobou. Vhodným a ekonomicky efektivním způsobem, jak pokrýt očekávaný převis poptávky nad vnitrostátní výrobou, tak bude dovoz vodíku ze zahraničí. Pro zajištění dovozu vodíku z oblastí s vysokým potenciálem nákladově efektivní výroby obnovitelného vodíku byla vytvořena společná iniciativa provozovatelů evropské energetické infrastruktury, jejímž cílem je vytvořit pan-evropskou vodíkovou přepravní páteřní soustavu, tzv. European Hydrogen Backbone (EHB)⁵⁴. Tato iniciativa počítá s pěti importními koridory, přičemž ČR je přímo napojena na tři z nich:

- Jihoevropský (import vodíku vyrobeného v Severní Africe) (A),
- Baltský (import vodíku vyrobeného v Baltském moři a ve Skandinávii) (D),
- Východoevropský (import vodíku vyrobeného na Ukrajině a na Balkánském poloostrově) (E).

Kromě dovozu vodíku vyrobeného v těchto regionech bude možné evropskou páteřní přepravní soustavu napojit na plánované velkoobjemové zásobovací trasy z Blízkého Východu nebo Jižní Ameriky⁵⁵.

⁵⁴ https://ehb.eu/

⁵⁵ Doprava kapalné vodíkové sloučeniny (např. amoniak) do evropských přístavních terminálů, přeměna kapalné sloučeniny vodíku na plynný vodík a následná přeprava pomocí pan-evropské vodíkové potrubní sítě

Obrázek 1: Očekávaná H2 bilance regionů EU a plánované importní koridory

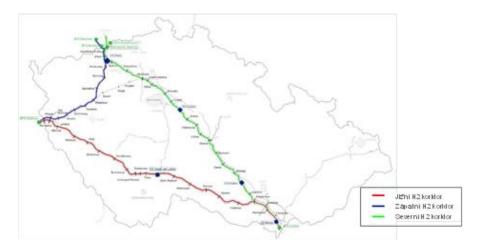
Evropská přepravní páteřní soustava počítá s možností využít existující plynárenskou infrastrukturu, kterou je, ve srovnání s přebudováním celoevropské elektrické přenosové soustavy, možné relativně rychle a levně, upravit pro přepravu vodíku (tzv. repurposing). Společnost NET4GAS (provozovatel plynárenské přepravní soustavy v ČR) plánuje za tímto účelem k roku 2030 takto upravit dva plynovody:

- Plynovod severní větve mezi hraničními body Lanžhot a Brandov,
- Plynovod západní větve mezi hraničními body Brandov a Waidhaus.

V případě urychlení prací na německé straně není vyloučeno, že by v optimistickém scénáři bylo možné začít využívat západní větev soustavy NET4GAS již od roku v roce 2028.

NET4GAS rovněž plánuje upravit jeden plynovod jižní větve mezi hraničními body Lanžhot a Waidhaus. Repurposing tohoto koridoru bude pravděpodobně dokončen mezi roky 2030-2035, v závislosti na rozvoji poptávky. Díky tomu bude ČR napojena na tři z pěti plánovaných evropských importních vodíkových koridorů, budou mít čeští spotřebitelé přístup k cenově dostupnému vodíku⁵⁶. Každý z importních hraničních bodů bude mít počáteční (tj. od roku 2030) kapacitu přibližně 1.5 mil. t vodíku za rok (cca 50 TWh/rok). Tato kapacita je více než dostatečná pro pokrytí očekávané spotřeby v ČR a lze ji v případě potřeby v dalších letech relativně jednoduše dále navyšovat.

⁵⁶ Podle studie European Hydrogen Backbone se náklady na výrobu vodíku v severní Africe, na Ukrajině nebo v Pobaltí předpokládají v rozmezí 2-3 €/kg v roce 2030. Studie dále očekává, že do roku 2050 mohou výrobní ceny vodíku klesnout až k hranici 1–2 €/kg.

Obrázek 2: Plánované vodíkové koridory v ČR do roku 2035

Kromě zásobování ČR budou tyto koridory sloužit k přepravě vodíku dále do Německa, které bude hlavním spotřebitelem vodíku v EU. Vybudování těchto koridorů tak výrazně přispěje ke zvýšení strategické významnosti ČR a jejich aktiv v budoucím uspořádání evropské nízkouhlíkové energetické infrastruktury.

4.3 Současné bariéry rozvoje vodíkového hospodářství v ČR

V této kapitole je uveden přehled bariér, které v současnosti brzdí rozvoj vodíkových technologií. Cílem Vodíkové strategie není jen tyto bariéry identifikovat, ale i navrhovat možná řešení k jejich odstranění. Jedním z hlavních mechanismů odstraňování bariér byly již v první verzi Vodíkové strategie Karty úkolů.

4.3.1 Legislativně-regulatorní faktory

4.3.1.1 Evropská legislativa

V úvodu Vodíkové strategie bylo uvedeno, že jedním z hlavních úkolů je splnit cíle, které v oblasti snižování emisí ukládá EK. Přehled evropské legislativy platné v době přípravy Vodíkové strategie je uveden v kapitole 2.1 Výchozí rámec, kde jsou i odkazy na referované dokumenty. Je nutné zdůraznit, že tento rámec se stále vyvíjí a v průběhu přípravy Vodíkové strategie vzniklo několik nových dokumentů a celá řada dalších je v přípravě, aby byla finalizována v roce 2024. Úvodní přehled tedy odráží stav v určité době.

4.3.1.2 Státní energetická koncepce ČR a NKEP

Státní energetická koncepce ČR (SEK) z roku 2015 prakticky s vodíkem nepracuje, což odpovídá datu jejího vzniku. Jedním z hlavních bodů, které bude nutno do SEK a NKEP doplnit, je podíl vodíku na celkovém energetickém mixu ČR a možnosti akumulace energie ve formě vodíku. V současnosti probíhají práce na aktualizaci SEK a NKEP. Příslušné týmy Ministerstva průmyslu a obchodu zajišťují koordinaci prací na příslušných dokumentech s Vodíkovou strategií.

4.3.1.3 Energetický zákon

V platném znění Energetického zákona (leden 2024) je již vodík definovaný jako energetický plyn.

Návazně se bude připravovat další novela Energetického zákona zohledňující požadavky vyplývající z tzv. Plynárenského balíčku, např. nastavující podmínky pro vypracování zásad cenové regulace, případně úprava živnostenského režimu.

4.3.1.4 Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie (POZE)

Zákon integruje podporu a využití obnovitelných energií v energetice a částečně dopravě. Zároveň definuje standardy vystavení, oběh a využití záruk původu na vodík. Tento zákon je klíčový pro nastavení legislativně-obchodního modelu a vytvoření vhodného nástroje pro obchodování a vykazování obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku v souvislosti s evropskou legislativou (např. směrnice RED). Nastavení je v tuto chvíli nevhodné i pro biometan, bude nutné podstatně přepracovat pro využití vodíku.

- 4.3.1.5 Vyhláška č. 108/2011 Sb., o měření plynu a o způsobu stanovení náhrady škody při neoprávněném odběru, neoprávněné dodávce, neoprávněném uskladňování, neoprávněné přepravě nebo neoprávněné distribuci plynu
- 4.3.1.6 Vyhláška č. 488/2021 Sb., o podmínkách připojení k plynárenské soustavě
- 4.3.1.7 Vyhláška č. 349/2015 Sb., o Pravidlech trhu s plynem
- 4.3.1.8 Vyhláška č. 345/2002 Sb., o stanovení měřidel k povinnému ověřování a měřidel podléhajících schválení typu
- 4.3.1.9 Zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi
- 4.3.1.10 Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě
- 4.3.1.11 Zákon č.224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií.
- 4.3.1.12 Další podobné předpisy na základě průběžně aktualizované tabulky vypracované legislativní skupinou ČPS:
 - Statistické sledování vodíku;
 - Zajištění podmínek pro blend;
 - Měření kvality vodíku pro vodíkovou mobilitu;
 - Diskuse nad vhodným nastavením legislativního rámce (stavební předpisy, EIA, ...)
 pro povolování předmětných záměrů s cílem zjednodušit výstavbu elektrolyzérů, zařízení na skladování a výdej vodíku a připojení výroby vodíku k distribuční soustavě;
 - Technické normy;
 - Pravidla pro využití vodíku v domácnostech (kotle, malé palivové články) a průmyslu (centralizované zásobování teplem (CZT), kogenerace, turbíny).

4.3.2 Technicko-ekonomické faktory

4.3.2.1 Zeměpisně-klimatické podmínky pro výrobu nízkouhlíkového vodíku

Nepříznivé klimatické podmínky pro výrobu vodíku z OZE vedou k nižším výkonům při srovnatelných investičních nákladech, to ve výsledku znamená vyšší cenu vyrobeného vodíku ve srovnání se zeměmi, které mají lepší klimatické podmínky.

- 4.3.2.2 Aktuální omezená připravenost plynárenské infrastruktury pro přepravu, distribuci a skladování vyšších procent směsí vodíku s metanem, aktuální omezená kompatibilita soustavy pro přepravu, distribuci a skladování čistého vodíku.
- 4.3.2.3 Nedostatečná kapacita zdrojů pro výrobu nízkouhlíkového vodíku velmi omezená kapacita OZE a limity jaderných elektráren

4.3.2.4 Absence pilotních projektů pro získání technologického know-how

Přehled již existujících i připravovaných pilotních projektů uplatnitelných pro mobilitu ukazuje <u>Vodíková mapa ČR</u>. V oblasti pilotních projektů jsou důležité aktivity v Ústeckém, Moravskoslezském a Karlovarském kraji, v návaznosti na podepsané memorandum mezi těmito kraji a Ministerstvem životního prostředí.

4.3.2.5 Bezpečnost

Výroba a využití vodíku představuje oproti jiným chemickým výrobám a používání fosilních paliv jisté zvýšení nebezpečí pro uživatele. Použití vodíku na druhé straně přináší i značné výhody, neboť samotné palivo je v případě čistého vodíku zcela netoxické. Ačkoliv existují rozsáhlé zkušenosti s využitím vodíku ve směsích plynů (syntézní plyn a svítiplyn), při využití čistého vodíku jde o novou a v některých ohledech zcela odlišnou technologii, která je vždy populací velmi citlivě posuzována z hlediska možného nebezpečí. Proto je nezbytné od samého začátku dbát na dodržování všech bezpečnostních pravidel, případně vytvářet nová a pravidelně vyhodnocovat, zda v souvislosti s používáním vodíkových technologií nedochází k nějakým problémům nebo nehodám. Je také nutné veřejnost otevřeně informovat o všech aspektech rozvoje vodíkových technologií.

4.3.3 Řešení současných bariér rozvoje vodíkového hospodářství v ČR

K zajištění hladkého rozvoje a využití vodíkových technologií je nezbytné výše uvedené bariéry rozvoje eliminovat nebo omezit jejich působení. Jednotlivým tématům, se věnují příslušné karty úkolů uvedené v příloze. Jde hlavně o karty:

O1: Vytvořit efektivní podpůrné nástroje, které umožní dokončení výstavby elektrolyzérů k výrobě vodíku s instalovanou kapacitou alespoň 400 MWe do roku 2030 (prioritně do konce roku 2027 kvůli jednodušším pravidlům), v případech, kde je to nezbytné pro plnění závazných cílů EU nebo kde je prokazatelný přínos k dekarbonizaci, a to včetně příslušných obnovitelných zdrojů, infrastruktury pro skladování, distribuci a spotřebu vodíku co nejblíže k místu produkce (vytváření vodíkových údolí a clusterů). Koordinovat výstavbu elektrolyzérů s rozvojem akceleračních zón

O3: Do roku 2030 nastartovat poptávku po obnovitelném a nízkouhlíkovém vodíku v dopravě a průmyslu v ČR v minimálním objemu 40 000 t /rok (1 320 GWh)

O5: Příprava a vytvoření komplexního legislativního rámce vodíkového hospodářství v ČR, včetně certifikace vyráběného vodíku

M3: Repurposing vybrané části plynárenské přepravní soustavy na území ČR k importu vodíku pro zásobování spotřebitelů v ČR od roku 2030 a k zajištění tranzitu čistého vodíku přes ČR

4.4 SWOT analýza ČR pro oblast vodíku

4.4.1 Silné stránky

Rychlý přechod na blend

Existující plynárenská přepravní a distribuční soustava v ČR může být v krátkém časovém horizontu připravena na směsi vodíku se zemním plynem – blending, hlavní překážkou je v současnosti neexistující legislativa. Lze očekávat, že případný vícenáklad využití blendu jako komodity se bude pohybovat v jednotkách procent finální ceny.

Rychlý repurposing přepravní soustavy

Část české plynárenské přepravní soustavy bude možné relativně rychle, ve srovnání s plynárenskou přepravní soustavou v zahraničí, upravit na přepravu čistého vodíku (repurposing). Přepravní soustava v ČR je z velké části tvořena paralelními plynovody, vyčlenění určitých přeshraničních plynovodů na vodík zároveň nebude omezovat očekávanou poptávku po přepravě/tranzitu zemního plynu přes ČR.

Poloha – ČR na křižovatce plynárenských tras

Poloha ČR a stávajících přepravní plynárenské infrastruktury (budoucí vodíkové infrastruktury) umožňuje napojení na více zdrojů vodíku a různé přepravní koridory. ČR může být celkově napojena na 4 potencionální importní cesty: východní (Ukrajina), jihovýchodní (Balkán a Turecko), jižní (Severní Afrika) a severní (Baltské moře a Skandinávie). Kromě toho ČR bude napojena na potenciální přístavy, kam se může dostat relativně levný vodík dovezený ze zemí mimo EU z jiných potenciálně cenově atraktivních lokalit (Asie včetně Blízkého východu, Jižní a Severní Amerika).

Aktivity firem a transformujících se regionů k rozvoji "vodíkových údolí"

V posledních letech začaly vznikat regionální platformy aktérů vodíkových ekosystémů, tedy výrobců vodíku a vodíkových technologií, spotřebitelů z veřejné sféry, výzkumu a veřejné správy, což umožňuje tvorbu "vodíkových údolí". V současnosti je v evropské asociaci Hydrogen Europe zapojen Ústecký a Moravskoslezský kraj, existuje Vodíková platforma Ústeckého kraje a vznikl Moravskoslezský Vodíkový Klastr, z.s. Společně s Karlovarským krajem tyto regiony vyvíjí intenzivní aktivity k rozvoji lokálních ostrovů – vodíkových údolí ve svých regionech, a to na základně již existující vodíkové strategie (Ústecký kraj) nebo připravovaných strategií (Moravskoslezský a Karlovarský kraj). Všechny tyto strategie budou přispívat k naplnění Vodíkové strategie ČR. Iniciativa společného působení k rozvoji vodíkových ekosystémů transformujících se uhelných regionů je významná a uskutečnitelná, neboť v těchto regionech se vyrábí a spotřebovává většina dosud v ČR produkovaného vodíku. Politická reprezentace krajů činí kroky k využití vodíku ve veřejných službách, zejména v dopravě. Významné je také působení soukromých společností v Moravskoslezském a Ústeckém kraji, kde byly otevřeny první veřejné vodíkové čerpací stanice a zahájena výroba nízkouhlíkového vodíku. Vytváření regionálních vodíkových ekosystémů je a nadále musí být intenzivně podporováno prostřednictvím specifických finančních zdrojů, mj. Operačním programem Spravedlivá transformace nebo specifickými alokacemi Modernizačního fondu a dalšími finančními nástroji.

Pozitivní přístup veřejnosti k jaderné energetice

Jednou z cest výroby nízkouhlíkového vodík je využití jaderné energie. Elektrolytická výroba vodíku může efektivně využít přebytky elektrické energie jak z obnovitelných zdrojů, tak z výroby z jádra. Pro zajištění výroby vodíku pomocí jádra je nezbytné mít vhodné know-how a podporu pro využití jaderné energetiky. ČR je jednou z mála zemí, které plánují rozvoj jaderné energetiky, má jaderné školství na vysoké úrovni, příslušné know-how a populace akceptuje rozvoj jaderné energetiky.

4.4.2 Slabé stránky

Geografické podmínky ČR pro výrobu vodíku z OZE

Nízký počet hodin slunečného svitu pro fotovoltaiku v ČR a následnou výrobu obnovitelného vodíku je předpokladem nízké utilizace instalovaných solárních elektráren. To znamená, že z 1 MWp instalovaného výkonu solární elektrárny generuje zhruba 1000 MWh energie, což je méně než polovina ve srovnání se zeměmi jižní Evropy nebo severní Afriky. Vzhledem k tomu, že ceny výrobních zařízení (solární panely, elektrolyzéry, kompresory a zásobníky na vodík) jsou zhruba stejné v celé Evropě, cena obnovitelného vodíku vyrobeného v ČR bude vždy dvojnásobná ve srovnání s cenou obnovitelného vodíku vyrobeného v zemích s lepšími podmínkami.

Omezený potenciál pro větrné elektrárny ve srovnání s oblastí Severního a Baltského moře. Chybějící pobřeží pro výstavbu off-shore větrných elektráren. Většina zemí, která má energetický mix založený na obnovitelných energiích, využívá větrné elektrárny, které dodávají energii celý den a nemají sezónní výkyvy, jako solární elektrárny.

Země, které mají nejlepší energetický mix z pohledu obnovitelných zdrojů energie, mají také vysoké kapacity instalovaného výkonu vodních elektráren. To jim umožňuje vyrábět obnovitelnou elektrickou energii i v případě, že nefouká vítr a nesvítí slunce. V ČR je velmi nepravděpodobné, že by bylo možné postavit další významné vodní energetické zdroje.

Vysoká uhlíková stopa energetického mixu ČR, a tudíž nemožnost čerpat z výjimek dle prováděcího nařízení EK

ČR má jednu z nejvyšších emisních stop elektřiny v Evropské Unii (148 g CO₂/MJ⁵⁷). Tento stav snižuje konkurenceschopnost tuzemských výrobců obnovitelného vodíku (RFNBO) oproti státům, kde emisní stopa elektřiny je/bude v dohledné době nižší než 18 g CO₂/MJ.

Pokud je ve členském státě emisní stopa elektřiny nižší než 18 g CO₂/MJ tak mohou výrobci využít výjimek z velmi striktních pravidel v rámci výroby obnovitelného vodíku (RFNBO). Vysoká emisní stopa elektřiny zároveň znevýhodňuje všechny subjekty, které dále s obnovitelným vodíkem (RFNBO) nakládají. Energeticky náročné procesy jako je například komprese vodíku totiž navyšují emisní stopu vodíku. Pokud emisní stopa vodíku překročí hranici 28,2 gCO₂/MJ⁵⁸ nelze tento vodík dále deklarovat jako obnovitelný (RFNBO).

Toto neznamená, že RFNBO vodík v podmínkách ČR nelze vyrábět. Je však nutné vytvořit podmínky pro výrobu RFNBO vodíku v ČR.

ČR nemá mořské přístavy

ČR jako vnitrozemská země nemá mořské přístavy, které jsou důležité pro některé způsoby dovozu obnovitelného vodíku. Přímořské země mohou pro dovoz obnovitelného vodíku a obnovitelného amoniaku budovat přepravní terminály. Ty ČR mít nebude a bude závislá na jejich výstavbě a připojení

⁵⁷Výpočet vycházející z delegovaného aktu "Establishing a minimum threshold for greenhouse gas emissions savings of recycled carbon fuels and specifying a methodology for assessing greenhouse gas emissions savings from renewable liquid and gaseous transport fuels of non-biological origin and from recycled carbon fuels" --- vychází z emisní úspory o 70 % oproti fosilnímu benchmarku (94 g/MJ).

⁵⁸ Výpočet vycházející z COMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) on establishing a minimum threshold for greenhouse gas emissions savings of recycled carbon fuels and specifying a methodology for assessing greenhouse gas emissions savings from renewable liquid and gaseous transport fuels of non-biological origin and from recycled carbon fuels --- vychází z emisní úspory o 70% oproti fosilnímu benchmarku (94 g/MJ).

k plynárenské vodíkové přepravní soustavě jinými zeměmi. Tím se oddaluje možnost využití některých zdrojů obnovitelného vodíku, protože je nutné zajistit dopravu z těchto terminálů do ČR. Přeprava z pobřežních terminálů také zvyšuje cenu obnovitelného vodíku v místě užití.

Nedostatek vhodných geologických struktur pro ukládání vodíku a CO₂

ČR nemá vhodné solné kaverny k dlouhodobému ukládání velkého množství vodíku. Probíhá výzkum, zda existující prostory pro ukládání zemního plynu mohou být efektivně použity ke skladování vodíku. Obdobně jako v případě vodíků, nemá ČR v současnosti vhodné lokality s dostatečnou kapacitou k dlouhodobému ukládání velkého množství CO₂ pro významnou dekarbonizaci výroby vodíku a tím zajištění příslušného množství nízkouhlíkového vodíku.

Zdlouhavé stavební řízení

Stavební řízení pro výstavbu obnovitelných zdrojů, elektrolyzérů a skladování vodíku je velmi časově náročné. Začne být účinný nový stavební zákon, který usnadní povolování výstavby, a připravuje se také zjednodušení v rámci tzv. akceleračních zón.

4.4.3 Příležitosti

Napojení ČR na významné evropské importní vodíkové koridory

Díky své geografické poloze a robustní plynárenské infrastruktuře má ČR možnost rychle a efektivně konvertovat přepravní soustavu s cílem napojení na několik významných evropských importních koridorů, pomocí nichž bude možné zásobovat ČR a zajistit a diverzifikovat dodávku cenově dostupného obnovitelného vodíku. Kromě samotného vytvoření přepravního koridoru, importní projekty závisí rovněž na nutnosti výstavby OZE a výroben vodíku v regionech ležících na přepravním koridoru. Výstavba výrobních kapacit v regionech s vysokým potenciálem výroby (Severní Afrika, Balkán, Ukrajina, Baltské moře atp.) může být příležitostí pro český průmysl a české investory.

Napojení na vodíkové koridory umožní také tranzit obnovitelného vodíku přes ČR dále do Evropy

Možnost rychlé a nákladové efektivní konverze přepravní soustavy do roku 2030 vytváří výhodné výchozí podmínky pro zapojení plynárenské infrastruktury ČR do přepravy plynu dále do dalších zemí EU, kde se očekává vysoká poptávka po obnovitelném vodíku, zejména do Německa. Transport obnovitelného vodíku tak může být dalším zdrojem příjmů a daňových výnosů pro ČR.

Vývoj a výroba vodíkových technologií

Celá řada českých firem je velmi aktivní v oblasti vodíkových technologií. Aby se tento segment mohl dále rozvíjet, je nutné co nejdříve tyto technologie zavádět do praxe a vybudovat si vývojové, výrobní a provozní know-how, které může být použito k dalšímu rozvoji. Vodíkové technologie budou velmi silným stimulem pro transformaci českého průmyslu k novým inovativním zeleným technologiím.

4.4.4 Hrozby

Ztráta konkurenceschopnosti v důsledku opožděné nebo špatně zvolené transformace

Ačkoliv v posledních letech český průmysl udělal velký pokrok a dosáhl významného zlepšení energetické účinnosti, je stále hodně závislý na fosilních palivech a je energeticky náročný. Dekarbonizace a použití vodíkových technologií představují velkou výzvu. Pokud celý proces bude proveden dobře, může vytvořit konkurenční výhodu a dále posílit pozici ČR jako velmi průmyslové a exportně orientované země. Pokud však k požadovanému vývoji nedojde a proces transformace proběhne špatně, může to bezprostředně ohrozit některá odvětví.

Konkurenční přepravní trasy pro přepravu obnovitelného vodíku

Ačkoliv projekty na přepravu vodíku ze západní Ukrajiny skrze upravenou plynárenskou přepravní infrastrukturu přinášejí celou řadu kompetitivních výhod, existují i jiné možnosti dopravy vodíku do Německa. Pokud přeprava přes ČR nebude připravena dostatečně rychle, existuje významné riziko, že hlavní díl přepravy se uskuteční přes jiné země a ČR nebude využívat výhod z tranzitní infrastruktury pro vodík.

Neatraktivní nebo nestabilní legislativní a regulatorní prostředí

Aktuální absence legislativního a regulatorního prostředí pro oblast vodíku představuje pro průmysl určitou míru nejistoty, zda budoucí pravidla budou dostatečně stimulovat investice do výroby, přepravy/distribuce a spotřeby vodíku. V opačném případě by toto vedlo k pozastavení rozvoje vodíkové ekonomiky se všemi negativními dopady na celkovou dekarbonizaci českého hospodářství a ohrožení splnění dekarbonizačních cíl v roce 2050.

Nedostatečná koordinace aktérů vodíkových ekosystémů a partnerů na národní a regionální úrovniToto může vést k živelnému rozvoji vodíkových technologií v ČR, neplnění závazků ČR vůči EU a prodražování dílčích řešení, protože ve spolupráci všech aktérů nebylo podporováno technicky optimální a nákladově efektivní holistické řešení.

5 IMPLEMENTAČNÍ ČÁST

Implementační část je rozdělena podle specifických cílů v jednotlivých etapách. První znak označení jednotlivých karet úkolů odkazuje k názvu etapy (**O** – odkazuje k etapě Lokální **O**strovy, **M** – odkazuje k etapě Globální **M**osty, etapa Nové **T**echnologie není rozpracována do karet úkolů, protože se vztahuje až k období kolem roku 2045 a bude záviset na výsledcích implementace Vodíkové strategie v prvních dvou etapách).

Jednotlivé úkoly jsou podrobně rozpracovány v Kartách úkolů, viz **Příloha 1**.

Pro každý specifický cíl jsou podrobněji rozpracovány následující oblasti:

Časový rámec

Kdy daný specifický cíl začíná a končí. V mnoha případech nebude možné specifikovat přesné datum. V takových případech se určí podmínky, jako například dostupnost příslušné technologie, za jakých je možné zahájit nebo ukončit práce na daném cíli.

Technologie

Jaké technologie je nutné mít ke splnění daného cíle k disposici.

Legislativa

Jaké je nutné provést změny v legislativě, popřípadě jaké předpisy, směrnice, metodiky nebo instrukce je nutné vydat, aby cíl mohl být splněn, popřípadě aby se jeho plnění maximálně zefektivnilo.

Organizační zajištění

Co je nutné udělat ke splnění daného cíle po organizační stránce, jak je nutné nastavit okolí, aby příslušné organizace mohly příslušný cíl dosáhnout.

Náklady a podpora

Jaký je odhad nákladů spojených s daným cílem a jakými finančními nástroji je možné plnění daného cíle podpořit.

5.1 O1: Vytvořit efektivní podpůrné nástroje, které umožní dokončení výstavby elektrolyzérů k výrobě vodíku s instalovanou kapacitou alespoň 400 MWe do roku 2030 (prioritně do konce roku 2027 kvůli jednodušším pravidlům), v případech, kde je to nezbytné pro plnění závazných cílů EU nebo kde je prokazatelný přínos k dekarbonizaci, a to včetně příslušných obnovitelných zdrojů, infrastruktury pro skladování, distribuci a spotřebu vodíku co nejblíže k místu produkce (vytváření vodíkových údolí a clusterů). Koordinovat výstavbu elektrolyzérů s rozvojem akceleračních zón⁵⁹

Časový rámec

Do konce roku 2030. Tento časový rámec je dán požadavky na zajištění dostatečného množství obnovitelného vodíku ke splnění požadavků ve směrnici RED. Současně bude nutné zajistit i dovoz

⁵⁹ https://www.mzp.cz/cz/news 20240424 Rozvoj-obnovitelnych-zdroju-energie-urychli-akceleracni-zony

obnovitelného vodíku pomocí plynovodů, který by měl být levnější. V současnosti není možné zaručit, že dovezený obnovitelný vodík bude v potřebném množství v roce 2030 k disposici.

Je nutné maximalizovat výstavbu obnovitelných zdrojů a elektrolyzérů před koncem roku 2027, aby se využily výjimky uvedené v Aktu v přenesené pravomoci vytvářející unijní metodologii k detailním pravidlům výroby obnovitelných paliv nebiologického původu, který je součástí směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Konkrétně výjimka z pravidla adicionality a časové korelace, která je platná až do roku 2038, ale jen pro projekty spuštěné před rokem 2027. Proto je nezbytné dokončit většinu projektů výstavby elektrolyzérů v ČR do konce roku 2027.

Technologie

Kvůli zajištění rychlosti výstavby obnovitelných zdrojů, elektrolyzérů a připojené technologie, bude možné využívat jen existující a osvědčené technologie. S rostoucí výrobou elektrolyzérů a dalších vodíkových technologií se očekává postupné snižování jejich ceny. Na druhou stranu vysoká poptávka po těchto technologiích může omezit dodávky a případně vést po omezenou dobu ke zvýšení ceny.

Legislativa

Očekává se, že hlavní úsilí bude v oblasti zjednodušení povolování výstavby obnovitelných zdrojů energie a výstavby elektrolyzérů a skladovací infrastruktury, plně v souladu s cíli REPowerEU a Aktu o klimaticky neutrálním průmyslu.

Organizační zajištění

Snahou bude zahájit výrobu elektrolyzérů, rozšířit portfolio stávajících výrobních kapacit komponent pro skladování a distribuci vodíku v ČR a vytvořit prostředí pro dovoz a zajištění lokálních kapacit pro provádění servisu a údržby importovaných vodíkových technologií.

Náklady a podpora

Potřeba zajistit přibližně 20 000 t obnovitelného vodíku ročně v roce 2030 bude vyžadovat v českých podmínkách instalovanou kapacitu elektrolyzérů alespoň 400 MWe při předpokladu 30% utilizace. Musí jít o kombinaci mezi větrnými a solárními elektrárnami, popřípadě vodními, protože samotné solární elektrárny nejsou schopny zajistit dostatečnou utilizaci elektrolyzérů.

K zajištění výrobní ceny kolem 8 €/kg bude nutné poskytnout investiční, popřípadě provozní, podporu. Očekává se, že tato investiční podpora by měla být hlavně z Modernizačního fondu.

Po roce 2030 by se na český trh měl dostávat výrazně levnější obnovitelný vodík z dovozu přes soustavu evropských vodíkovodů. Lze předpokládat, že v té době nebude již ekonomicky výhodné stavět v ČR nové elektrolyzéry, které budou využívat jen sluneční záření a vítr, kvůli omezené kapacitě obnovitelných zdrojů a omezujícím podmínkám vyplývajícím z delegovaného aktu k adicionalitě.

5.2 O2: Připravit plynárenskou soustavu na přimíchávání vodíku do zemního plynu (blending)

Cílem tohoto opatření je připravit plynárenskou soustavu (přeprava a distribuce) na směs vodíku se zemním plynem (analýza efektivity využití koncových zařízení na vodík v domácnostech je předmětem opatření O4).

Dnešní přepravní plynárenská soustava může po výměně vybraných měřících zařízení zvládnout až 5% směs vodíku se zemním plynem. Distribuční plynárenská soustava může být na základně posledních analýz a studií připravena na provoz se směsí zemního plynu s vodíkem do 20 % objemového podílu vodíku, a to bez nutnosti významných servisních zásahů.

Možnost připravit a provozovat stávající soustavu s vodíkovým blendem bez rozsáhlých servisních zásahů vychází z interních analýzy dotčených provozovatelů, pilotních projektů a dlouhodobých testů, které již byly úspěšně realizovány a ověřeny na stovkách plynových instalací v různých zemích EU.

Časový rámec

Časový rámec pro přípravu přepravní plynárenskou soustavu bude vycházet z finální verze připravované evropské plynárenské legislativy (Hydrogen and Decarbonised Gas Market Package). Provozovatelé přepravní plynárenské soustavy musí být schopni na hraničních předávacích bodech přijmout až 2% blend vodíku v zemním plynu při splnění dalších procesních kroků.

Distribuční soustava v ČR je již v současnosti kompatibilní s 20% blendem, je však třeba harmonizovat připravenost odběrného plynárenského zařízení (OPZ) dle specifického cíle O4 (termín a výše blendu) s plánovaným blendem v přepravní soustavě. Distribuční soustava bude v některých oblastech přecházet na blend i dříve nebo na vyšší úroveň blendu než přepravní soustava v závislosti na připojování lokální výroby vodíku na distribuční soustavu.

Technologie

V případě přepravní soustavy se jedná primárně o výměnu aktuálně nekompatibilních měřících zařízení na hraničních a vnitrostátních předávacích stanicích. V oblasti distribuce jde o rozvoj technologie blendovacích zařízení případně přejímku blendu z přepravní soustavy a o schopnosti udržet stabilní blend v síti. Hlavní důraz pak bude na technologiích pro kontrolu OPZ v návaznosti na specifický cíl O4.

Legislativa

Primárně je třeba zajistit aktualizaci příslušné legislativy a technických norem, tak aby existoval správně natavený technicko-právní a obchodně-právní rámec pro přepravu a distribuci vodíkového blendu v zemním plynu. Důležité bude i zajištění vykazování spotřebovaného vodíku směrem k cílům ČR v rámci evropské legislativy, například snižování uhlíkové stopy, zvyšování podílu využití obnovitelných paliv. Tyto úkoly je třeba zvládnout pomocí funkčního rámce certifikace obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku.

Organizační zajištění

Realizace opatření by měla být v gesci provozovatelů stávající plynárenské soustavy (přepravce a distributoři). Do realizace budou rovněž zapojena příslušná ministerstva a jiné úřady veřejné správy, a to zejména formou přípravy, resp. úpravy legislativního rámce a technických norem. Důležitá bude rovněž role ERÚ při stanovení regulačního rámce pro přepravu a distribuci blendu v zemním plynu v ČR včetně sledování a vykazovaní využití vodíku v rámci blendu.

Náklady a podpora

Náklady na blending budou hlavně záviset na tom, kolik procent vodíku se do zemního plynu bude přidávat. Zatímco zajištění blendingu v rozsahu 2-3 % si vyžádá pouze relativně nižší dodatečné náklady, 20% blending bude vyžadovat výrazně vyšší náklady související s kontrolou a výměnou některých koncových plynárenských zařízení. Před přechodem na blend s vyšším obsahem vodíku se musí provést studie, která prokáže ekonomickou výhodnost takového přechodu.

5.3 O3: Do roku 2030 nastartovat poptávku po obnovitelném a nízkouhlíkovém vodíku v dopravě a průmyslu v ČR v minimálním objemu 40 000 t /rok (1 320 GWh)

Časový rámec

Základní hodnoty poptávky jsou uvažovány pro rok 2030, v návaznosti na mandatorní cíle evropské regulace (směrnice RED). Hlavním úkolem tohoto specifického cíle je vytvořit technologický rámec pro další rozvoj vodíkového hospodářství i po roce 2030, kdy se očekává, že díky zahraničním dovozům budou ceny obnovitelného vodíku výrazně nižší a v mnoha aplikacích konkurenceschopné s fosilními palivy. Je proto důležité se soustředit na opatření, která budou mít dopad v delším časovém rámci i po roce 2030 a které mohou mít pozitivní vliv na poptávku v průmyslu, dopravě a dalších sektorech.

Vlivy na poptávku

Minimální poptávka po RFNBO vodíku v průmyslu a dopravě je definována pomocí mandatorních požadavků cílů evropské regulace (směrnice RED). Tyto požadavky a cíle jsou nastaveny pro oblast dopravy, rozvoje infrastruktury i pro průmysl shodně pro rok 2030 (viz kapitola 4.1). V roce musí být tedy zajištěno dostatečné množství RFNBO vodíku pro zajištění poptávky určenou evropskou regulací.

Odhad pro naplnění cílů z evropské směrnice RED se pro ČR přitom pohybuje na úrovni přibližně 20 000 tun vodíku (přesně 21 600 t). Tímto není vyloučeno, že poptávka po nízkouhlíkovém a RFNBO vodíku bude v roce 2030 vyšší. Celková ambice se odhaduje na 40 000 t nízkouhlíkového a RFNBO vodíku. Tato poptávka bude určováno aktuální spotřebou v průmyslu a v dopravě, jakož i aktuální cenou vodíku, a tudíž jeho konkurenceschopností oproti ostatním fosilním palivům a potřebou naplnění dekarbonizačních cílů. Detaily k odhadu spotřeby jsou uvedeny v analytické části. 20 000 t RFNBO vodíku ročně je minimum, které průmysl a doprava potřebují k plnění evropských cílů.

Infrastruktura pro vodíkovou silniční a železniční mobilitu a vodíkový vozidlový park

Dalším faktorem ovlivňujícím výši poptávky je stupeň připravenosti infrastruktury pro silniční a železniční mobilitu. Minimální požadavky na finální podobu páteřní sítě vodíkových čerpacích stanic na silnicích jsou pro rok 2030 definované pomocí nařízení AFIR. Budování infrastruktury pro vodíkovou silniční a železniční mobilitu musí však jít ruku v ruce s rozvojem vodíkového vozidlového parku vzhledem k tomu, že provozní náklady vodíkových čerpacích stanic jsou vysoké a soukromý sektor z dlouhodobého pohledu nebude ochoten dotovat jejich provoz. Z tohoto důvodu je nezbytné kontinuálně podporovat rozvoj vozidlového parku poháněného vodíkovými palivovými články a zajisti konkurenceschopnost tohoto pohonu ve srovnání s jiným nízkoemisními pohony. Nedílnou součástí řetězce jsou i silniční a železniční přepravníky na přepravu stlačeného a zkapalněného vodíku a vodíkové stanice určené pro plnění přepravníků.

Podmínky pro vnitrostátní výrobu a dovoz vodíku

Nastartování poptávky nad rámec minimálního množství určeného evropskou legislativou bude záležet na ekonomičnosti vodíku. To znamená na ceně doma vyráběného a dovezeného vodíku a ceně fosilních paliv a povolenek.

Pro rozvoj výroby je potřebné nastavit dotační tituly tak, aby co možná největší část produkčních kapacit byla uvedena do provozu do 31.12.2027. Při uvedení elektrolyzéru do provozu do roku

31.12.2027 platí časově omezená výjimka z adicionality a bude proto možné dosáhnout vyšší utilizace elektrolyzéru při nižších variabilních nákladech. Elektrolyzéry uvedené do provozu před 1.1.2028 proto budou moci produkovat RFNBO vodík s nižšími náklady a nabídnout nižší cenu pro koncového odběratele. To je klíčovým faktorem pro vytvoření poptávky (viz Karta úkolů O1).

Z hlediska dovozu, je nutné připravit všechny podmínky tak, aby bylo možné začít levný obnovitelný vodík dovážet v době, kdy bude připravená infrastruktura v okolních zemích.

Úzkým místem při uspokojování poptávky v průmyslu prostřednictvím vnitrostátní výroby může být také nedostatečná kapacita elektrizační soustavy, z tohoto důvodu by měly být provedeny další opatření specificky v oblasti připojování nových zdrojů do soustavy (zjednodušení povolovacích procesů, zrychlení připojení, stavební právo, zavedení akceleračních zón atd.).

Technologie

Poptávka po vodíku je ovlivňována všemi technologiemi napříč hodnotovým řetězcem, které mají vliv na výslednou cenu vodíku. Obnovitelné zdroje energie (snižování ceny a zvyšování účinnosti), snížení cen elektrolyzérů (úspory z rozsahu), zvyšování jejich efektivity a prodlužování jejich životnosti, snižování ceny přepravníků (využití nových materiálů), snižování ceny plnících stanic (úspory z rozsahu) atd. se tak pozitivně projeví snížením jednotkové ceny obnovitelného vodíku pro koncového spotřebitele, a tudíž vyšší poptávkou po tomto bezemisním palivu.

Samostatnou kapitolou jsou vodíkové dopravní prostředky. Zatímco skutečně sériově vyráběné osobní automobily a městské autobusy na vodíkový pohon jsou již na trhu dostupné, nákladní automobily a meziměstské autobusy se objevují pouze jako prototypy. Právě nákladní a hromadná osobní doprava má největší potenciál nabídnout alternativu k dopravním prostředkům na fosilní paliva.

Investiční podpora ve výše zmíněných oblastech pomůže významně akcelerovat rozvoj celé vodíkové ekonomiky v ČR.

Organizační zajištění

Naplnění těchto ambiciózních cílů si vyžádá rozsáhlé investice a intenzivní spolupráci státu a soukromého sektoru, stejně jako jednotlivých krajů a jejich regionálních aktérů. V oblasti průmyslu půjde zejména o MPO, MŽP, SFŽP. V oblasti dopravy pak zejména o MD, SFDI a Správu železnic.

Náklady a podpora do roku 2030

Vytvoření a pokrytí poptávky po obnovitelném vodíku sebou nese náklady ve výši vyšších desítek mld. Kč, které souvisí s výstavbou elektrolyzérů, rozvojem přepravní a distribuční soustavy, podporou OZE potřebných pro výrobu vodíku, nákupu vozidel atd. Je potřebné se proto zaměřit na vytvoření dotačních titulů a jasně vymezit podmínky pro podporu vnitrostátní výroby, vybudování importních kapacit, přestavbu a případnou výstavbu infrastruktury. Výstavba elektrolyzérů by měla být podpořena dotačním titulem v rámci Modernizačního fondu (po jeho revizi, předpokládané zveřejnění nových pravidel na jaře 2024). Další podpora je plánována z OP ST, v Ústeckém, Moravskoslezském a Karlovarském kraji, v návaznosti na podepsané memorandum mezi těmito třemi kraji s Ministerstvem životního prostředí.

Ekonomické podmínky urychlí nebo zpomalí rozvoj poptávky. Je třeba nastavit vhodné a implementovatelné investiční pobídky a nástroje pro přilákání investic ze soukromého sektoru jak na straně nabídky (výroby H2), tak na straně poptávky. Je potřeba omezit riziko chybějících včasných

investic z důvodu nejistoty návratnosti, neochoty investorů investovat do rizikových oblastí či nedostatečné podpory využití vodíku u koncových zákazníků.

Specificky v oblasti dopravy nelze rychle zajistit dostatečný počet vodíkových čerpacích stanic bez dostatečného počtu vozidel na vodík a dostatečný počet vozidel na vodík bez dostatečného počtu vodíkových čerpacích stanic, je potřeba k nastartování plnění cílů podporovat obě strany vodíkového dopravního hospodářství (poptávka po vodíku do vozidel přes podporu pořízení vozidel a nabídka vodíku přes podporu výstavby vodíkových stanic).

5.4 O4: Analyzovat potenciál přechodu plynových kotlů v domácnostech na blend zemního plynu a později na čistý vodík a posoudit možnosti financování přechodu

Pokud se na základě technickoekonomické studie navazující na plán transformace plynárenské distribuční soustavy ukáže, že je vhodné podpořit zachování plynových kotlů v domácnostech, které budou spalovat blend nebo čistý vodík, budou se analyzovat možnosti, jak tuto transformaci podpořit a umožnit tak efektivní využití současné plynárenské infrastruktury. Při analýze bude nutné porovnat mimo využití blendu a čistého vodíku také využití biometanu a převod na tepelná čerpadla a elektrické vytápění nebo připojení na soustavy zásobování tepelnou energií.

Časový rámec

Časový rámec přechodu domácích plynových kotlů na blend nebo čistý vodík bude dán plánem transformace plynárenské distribuční soustavy.

Technologie

H2 Ready spotřebiče pro spalování blendu vodíku v zemním plynu/metanu a čistého vodíku.

Legislativa

Důležité bude zajištění vykazování spotřebovaného obnovitelného vodíku směrem k cílům ČR v rámci evropské legislativy, například snižování uhlíkové stopy, zvyšování podílu využití obnovitelných paliv.

Organizační zajištění

Úspěšné vyřešení tohoto úkolu bude vyžadovat úzkou spolupráci ČPS, MPO a distributorů plynu a dalších zainteresovaných stran (stakeholderů).

Náklady a podpora

V návaznosti na plán transformace plynárenské distribuční sítě budou posouzeny scénáře využití blendu a v budoucnu čistého vodíku pro spalování v kotlích v domácnostech. Na základě technickoekonomické studie bude rozhodnuto o možnostech podpory přechodu současných plynových kotlů na kotle H2 Ready 20 % a H2 Ready 100 %.

5.5 O5: Příprava a vytvoření komplexního legislativního rámce vodíkového hospodářství v ČR, včetně certifikace vyráběného vodíku

Pro soukromý sektor je zásadní zejména předvídatelná a stabilní legislativa. Pro nastartování poptávky po obnovitelném a nízkouhlíkovém vodíku v dopravě a průmyslu v požadovaném objemu do roku 2030 je naprosto nezbytné s dostatečným předstihem promyslet a nastavit legislativní a regulatorní rámec pro výrobu, dovoz, přepravu a spotřebu vodíku, který usnadní penetraci vodíku na trh a zároveň

umožní koexistenci s užíváním zemního plynu. Z tohoto důvodu je žádoucí implementovat směrnici RED, ReFuelEU Aviation do české legislativy v co možná nejkratším čase. Existuje riziko, že pomalé tempo úprav legislativy, nastavení regulatorních podmínek a investičních pobídek (týká se Vodíkové strategie, nastavení dotačních titulů, úpravy Energetického zákona, navazujících vyhlášek a dalších) v kombinaci s rizikem pomalého tempa zajištění připravenosti na výrobu, na dovoz vodíku ze zahraničí, na přepravu a využití vodíku zpomalí rozvoj vodíkového hospodářství v ČR. Velkou pozornost je třeba věnovat i tvorbě technické legislativy a technických norem v různých částech vodíkového hospodářství.

Paralelně je aktualizován také NAP CM, který v souladu s Vodíkovou strategií nastavuje jasné cíle v oblasti podpory infrastruktury pro vodíkovou mobilitu a vodíkový vozový park.

Tento úkol je proto jedním z prioritních úkolů, který je nutné začít velmi brzo a který prochází napříč všemi ostatními úkoly a etapami. Bude vyžadovat výraznou změnu celé řady zákonů, předpisů, směrnic a norem. Na správném a rychlém zvládnutí tohoto úkolu bude záviset úspěšnost nasazování a provozování vodíkových technologií a efektivita české cesty k celkové dekarbonizaci.

Časový rámec

Po celou dobu plnění Vodíkové strategie. S celou řasou změn je nutné začít okamžitě, některé změny budou odviset od postupného schvalování předpisů na úrovni EK.

Technologie

Tato karta úkolů se nevztahuje k žádné specifické technologii.

Legislativa

Jednotlivé legislativní akty jsou popsány v příslušných dílčích úkolech.

Organizační zajištění

Jde o velmi komplexní úkol, na kterém musí spolupracovat velké množství organizací. Půjde především o ÚV, MPO, MŽP, MD, MMR, OTE, ERÚ, SPČR, HYTEP, SCHP ČR, TIČR, HZS, SUIP, ČMI, NET4GAS, H3 tým.

Náklady a podpora

Náklady budou pokryty v rámci legislativních nákladů příslušných institucí.

5.6 Podpořit vývoj, výzkum a výrobu vodíkových technologií sloužících k výrobě, distribuci a využití vodíku

Výzkum a vývoj vodíkových technologií v ČR má za cíl přispět k celkovému zlepšování zásadních vlastností vodíkových technologií (efektivita, životnost, snižování ceny) tak, aby tyto technologie byly plně komercionalizovány do konce roku 2030. Zároveň s tím je nutné provádět postupný výzkum řady aspektů vodíkového hospodářství (ekonomika výroby vodíku, skladování, přeprava a distribuce) tak, aby ČR byla připravena na plynulý velkokapacitní rozjezd vodíku do konce roku 2029, zejména s přihlédnutím k příští dekádě, kdy se očekává přeprava obnovitelného vodíku plynovody ze zahraničí.

Příslušní poskytovatelé podpory VaVal budou v rámci svých rozpočtů a na základě stávajících pravidel pro alokaci prostředků podporovat výzkum a inovace v oblasti vodíkových technologií.

Na výsledky vývoje vodíkových technologií musí navázat jejich výroba, která je důležitým stimulem pro transformaci českého průmyslu.

Pro tuto oblast nebyla vytvořena specifická karta úkolů, protože jde o průřezovou činnost a celá řada konkrétních výzkumných a vývojových aktivit je již obsažena v jiných kartách úkolů.

Časový rámec

Po celou dobu plnění Vodíkové strategie.

Technologie

Elektrolyzéry, palivové články, skladovací zařízení, čerpací stanice, plynovody, kogenerační jednotky, vodíkové spotřebiče, další články vodíkového hodnotového řetězce, dopravní prostředky využívající vodíkové palivové články.

Legislativa

Rozšíření seznamu prioritních vodíkových technologií v rámci RIS3, zahrnutí konkrétních návrhů výzkumu klíčových vodíkových technologií do výzev Technologické agentury ČR, vytvoření samostatného programu pro aplikovaný výzkum a vývoj vodíkových technologií s cílem úspěšné komercionalizace těchto technologií.

Investiční pobídky pro výrobu vodíkových technologií.

Organizační zajištění

Pro plnění tohoto úkolu je nutné zajistit koordinaci mezi výzkumem a testováním nových technologií a jejich rychlým a efektivním zavedením do výroby. Očekává se intenzivní spolupráce hlavně mezi: MŠMT, MPO, MD, HYTEP, TAČR a H3 tým.

Náklady a podpora

Odhad celkových finančních prostředků pro podporu VaVal do roku 2030 pro všechna uvedená ministerstva je kolem 1 mld. Kč.

5.7 M1: Vytvořit podmínky pro internacionalizaci českých firem, export technologií a efektivní výrobu obnovitelného vodíku v zahraničních regionech

České společnosti vyvíjí a vyrábí celou řadu technologií pro výrobu, skladování a užití vodíku. Cílem je otevřít technologickým dodavatelům cestu na zahraniční trhy. Je žádoucí, aby české firmy a organizace nebyly jen subdodavatelé, ale zaujímaly také pozice na vyšších stupních globálních hodnotových řetězců. V zahraničních teritoriích by české firmy měly působit nejen jako exportéři, ale rovněž jako investoři, kteří budou vodíkovou infrastrukturu a technologické celky v zahraničí budovat samostatně nebo ve spolupráci s dalšími partnery/investory.

Vzhledem k tomu, že nebude možné vyrobit dostatečné množství obnovitelného nebo nízkouhlíkového vodíku přímo v ČR, bude nutné část obnovitelného vodíku dovážet ze zahraničí. Je proto nezbytné pro české firmy vytvářet takové podmínky, aby mohly vyrábět obnovitelný/nízkouhlíkový vodík v zemích, kde jsou pro jeho výrobu vhodnější podmínky. Snahou je, aby se české firmy, obdobně jako v případech výstavby solárních a větrných elektráren, podílely na výstavbě, či přímo investovaly také do vodíkové infrastruktury v zahraničí.

Z tohoto pohledu jsou perspektivními zeměmi Ukrajina, Rumunsko, Bulharsko, Turecko, Německo, Skandinávie a severní Afrika, ze kterých by ČR mohla dovážet obnovitelný vodík pomocí přestavěných plynovodů. Další perspektivní země pro výstavbu OZE mohou být **Kanada, z regionu Latinské Ameriky především** Chile a Uruguay nebo země Asie, včetně Blízkého východu, ze kterých by se mohl dovážet obnovitelný čpavek nebo zkapalněný vodík. Může jít i o další evropské nebo mimoevropské země, které budou mít dostatek obnovitelných zdrojů a vody a současně bude ekonomicky vyřešena přeprava

vyrobeného obnovitelného vodíku do ČR. Podpora vodíkových technologií pak bude zohledněna v rámci teritoriálních plánů především u zemí s vytipovanými příležitostmi. Důležité je také zařazování podpory vodíkových technologií na program bilaterálních jednání se zástupci příslušných zemí.

ČR bude podporovat české výrobce a investory v oblasti vodíkových technologií v souladu s Exportní strategií ČR 2023-2033, prostřednictvím jejích nástrojů a služeb. Mezi ty hlavní patří realizace zahraničních podnikatelských misí i incomingových misí, **příslušná jednání mezivládních a rezortních společných orgánů pro hospodářskou spolupráci,** realizace českých oficiálních účastí na výstavách a veletrzích v zahraničí, informační, asistenční a individuální služby agentur CzechTrade a CzechInvest, jakož i zastupitelských úřadů ČR a dalších institucí zapojených do proexportního ekosystému. Významnou součástí poskytovaných služeb musí být i exportní financování a pojišťování včetně nabídky produktů pro české investice v zahraničí. Důležitá je také aktivní účast a samotné pořádání mezinárodních akcí zaměřených na spolupráci v oblasti vodíkových technologií. Stejně tak bude podporována možnost jednání s klíčovými mezinárodními hráči v odvětví v případě jejich zájmu o možnost jejich působení v ČR například jako investorů či partnerů českých společností v případě sourcingu.

Časový rámec:

Proexportní podpora bude probíhat, v případě technologií připravených na komerční export, kontinuálně.

S výrobou obnovitelného vodíku v zahraničí se počítá hlavně v etapě "Globální mosty". Aby české firmy mohly začít v zahraničí vyrábět obnovitelný vodík kolem roku 2030, je nezbytné začít s přípravou projektů co nejdříve. Příprava investičního projektu trvá v průměru 5 let.

Technologie

Investiční záměry budou pokrývat všechny technologie výroby obnovitelného vodíku a výstavby příslušný OZE, popřípadě technologie pro zajištění dopravy vodíku nebo obnovitelného amoniaku a jiných sloučenin vodíku do ČR.

Legislativa

Tento úkol nebude představovat požadavky na změny české legislativy. Bude spíše vyžadovat získávání znalostí a podrobných informací o příslušné legislativě a povolovacích procesech v dané cílové zemi.

Organizační zajištění

Jednotlivé nástroje podpory exportu a internacionalizace firem v oblasti vodíkových technologií budou koordinovány a zajišťovány gestory definovanými v Exportní strategii ČR 2023-2033. Využívány budou zejména výše uvedené nástroje, u nichž mezi gestory patří Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo zahraničních věcí, zastupitelské úřady ČR, agentury CzechTrade a CzechInvest, Česká exportní banka a EGAP (Exportní Garanční a Pojišťovací Společnost a.s.).

Náklady a podpora

Finanční zajištění je součástí stávajících rozpočtů institucí, které zajišťují podporu exportu, či patří do proexportního ekosystému.

5.8 M2: Zajištění dostatečných, předvídatelných a cenově stabilních dodávek obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku v závislosti na poptávce v ČR, která se nyní pro rok 2040 odhaduje na 1 000 000 t (33 TWh)

Odhad spotřeby nízkouhlíkového a obnovitelného vodíku vychází z tabulky v příloze 2 a tvoří vyšší ambici mezi minimálním (376 000 t/rok) a optimistickým (1 314 000 t/rok) odhadem.

ČR bude muset velké množství obnovitelného vodíku dovážet ze zahraničí, protože ho nebude za přijatelnou cenu možné lokálně vyrobit. K tomu je nutné zajistit stabilní a předpověditelné dodávky vodíku z členských zemí EU nebo třetích zemí. K dovozu vodíku je nejprve nutné vybudovat příslušnou infrastrukturu (viz Karta úkolů M3).

Bude nutné vytvořit podmínky pro komoditní obchod s obnovitelným a nízkouhlíkovým vodíkem a pověřit obchodníky vyjednáváním o podmínkách dovozu vodíku do ČR.

Bude nutné zajistit aktivní komunikaci na meziresortní a dle potřeby na mezivládní úrovni se SRN za účelem vytvoření budoucího likvidního trhu s vodíkem v SRN (pro nákup krátkodobých komoditních produktů vodíku do ČR).

Časový rámec

Přípravné práce je nutné zahájit co nejdříve. Hlavní přestavba plynovodu proběhne před rokem 2030. Projekt se bude postupně rozrůstat a výstavba nových výrobních kapacit v zahraničí bude v závislosti na výrobní ceně obnovitelného vodíku pokračovat i po roce 2040.

Technologie

K zajištění dostatečné výroby obnovitelného vodíku budou nutné především větrné, solární a vodní elektrárny, elektrolyzéry, zásobníky na skladování a zařízení na vtláčení vodíku do přepravní soustavy.

Legislativa

Je nutné mít v rámci EU fungující jednotný trh s vodíkem a transponovánu na národní úrovni relevantní evropskou legislativu umožňující přeshraniční obchod a přepravu obnovitelného vodíku.

Organizační zajištění

Pro úspěšné splnění toho úkolu bude nutné zajistit nejen nákladově efektivní přestavbu hlavních vodíkových koridorů na území ČR, ale také zajistit připojení české vodíkové přepravní soustavy na soustavy v Německu a na Slovensku a vytvoření podmínek pro import obnovitelného vodíku ze zahraničí. To bude úkol hlavně pro MPO, MZV a ÚV.

Náklady a podpora

Náklady se předpokládají v rámci rozpočtů jednotlivých resortů.

5.9 M3: Repurposing vybrané části plynárenské přepravní soustavy na území ČR k importu vodíku pro zásobování spotřebitelů v ČR od roku 2030 a k zajištění tranzitu čistého vodíku přes ČR

Dovoz cenově dostupného nízkouhlíkového vodíku je klíčem k úspěšnému pokrytí očekávané poptávky po vodíku v ČR a s ním spojenému rozvoji vodíkové ekonomiky. Do roku 2030 je proto třeba vybudovat napojení na plánované relevantní evropské importní koridory. To znamená přeměnu dvou stávajících přepravních potrubních linií na zemní plyn na přepravu čistého vodíku. Konkrétně jde o jednu linii

spojující hraniční body Lanžhot a Brandov (zajistí napojení na vodíkové zásobovací koridory ze Severní Afriky, z Ukrajiny a z Balkánského poloostrova) a jednu linii spojující hraniční body Brandov a Waidhaus (zajistí napojení na vodíkový zásobovací koridor z Baltského moře a Skandinávie). Tyto dvě linie budou důležitou součástí plánované celoevropské přepravní vodíkové sítě. V závislosti na rozvoji poptávky (pravděpodobně v období 2030-2035), dojde k repurposingu dalšího potrubí nebo její části na severní větvi plynovodu mezi hraničními body Lanžhot a Brandov.

Rok 2030 je pro repurposing plynárenské soustavy nejvhodnější termín, kdy je možné nákladově optimálně provést přestavbu na vodík. Tento termín také vyplývá z plánů transformace navazujících plynovodů, které jsou součástí European Hydrogen Backbone. Teoreticky by bylo možné provést v ČR repurposing dříve, ale znamenalo by to pravděpodobně vyšší náklady a bylo by nezbytné změnu termínu koordinovat s ostatními partnery jak na vstupní, tak výstupní straně plynovodu, aby se zajistil hladký import a export obnovitelného vodíku.

Časový rámec

Jižní a západní linie páteřní sítě budou v provozu na začátku roku 2030. Důležitým milníkem je realizace detailní studie proveditelnosti, která by měla být hotova nejpozději do roku 2026. Repurposing severní větve se bude odvíjet od rozvoje poptávky v dotčených regionech.

Technologie

Jde o veškeré technologie spojené s vysoko-objemovou potrubní přepravou vodíku.

Legislativa

Velmi podstatná bude příprava technických norem pro instalaci a provozování technologií pro potrubní přepravu vodíku. Zároveň je třeba vytvořit nutnou obecnou legislativu podporující přepravu vodíku v ČR. Důležitým bodem bude také vytvoření dostatečně robustního rámce pro obchodování s vodíkem.

Organizační zajištění

Realizace repurposingu by měla probíhat v gesci provozovatele stávající plynárenské přepravní soustavy. Kromě toho bude důležitá podpora na úrovní vlády ČR a příslušných ministerstvech při vyjednávání o roli českých vodíkových přepravních koridorů v budoucí celoevropské vodíkové přepravní síti. Důležitá je rovněž role ERÚ při nastavování regulačního rámce pro přepravu vodíku v ČR.

Náklady a podpora

Očekávané investiční výdaje spojené s repurposingem těchto linií jsou 5 mld. Kč⁶⁰. Vzhledem k výši a významnosti investice je v zájmu ČR, aby učinila vše proto, aby byla zajištěna finanční podpora jak z evropských (např. CEF), tak národních fondů (např. Modernizační fond).

⁶⁰ Náklady odhadnuté na základě prvotní analýzy a cenového srovnání dle European Hydrogen Backbone. Prvotní výsledky detailní studie uskutečnitelnosti ukazují, že potřebná investice může být až o 50 % nižší.

5.10 M4: Ekonomický efektivní repurposing plynárenských distribučních soustav a jejich napojení na vodíkovou plynárenskou přepravní soustavu v horizontu 2028 a dále

S rozvojem využití vodíku u konečných spotřebitelů je v návaznosti na blending (viz Karta úkolů O4) potřeba připravovat transformaci plynárenských distribučních soustav na čistý vodík. To se dotkne technických a ekonomických aspektů distribuční soustavy, ale i koncových plynárenských zařízení a spotřeby. Tento přechod je třeba velmi pečlivě naplánovat jak časově, tak regulatorně a právně. Postihnout práva a povinnosti jednotlivých zúčastněných subjektů. Přesný harmonogram ani rozsah v současnosti nelze určit. Bude pravděpodobně postupně upřesňován.

Převod plynárenských distribučních sítí na vodík bude probíhat v určitých logických celcích (clusterech), protože není technicky možné zajistit kompletní přechod celé sítě během jednoho krátkého časového úseku. Postup přechodu na čistý vodík bude muset být rozfázován do několika navazujících etap podle připravenosti distribuční sítě, OPZ, spotřebičů zákazníků a také podle umístění odběrného místa vzhledem ke zdroji vodíku. Předpokládá se, že část zákazníků v mezidobí přejde ze zemního plynu (příp. blendu zemního plynu s vodíkem) na jiné zdroje energie, zejména v segmentu vytápění maloodběru a domácností na tepelná čerpadla.

Pro transformaci plynárenské distribuční soustavy na čistý vodík je důležité, že jsou již ve výrobním programu mnoha renomovaných výrobců vedle H2 Ready spotřebičů i prototypy plynových spotřebičů na čistý vodík. V současnosti jsou již i v domácnostech ve světě využívány palivové články na zemní plyn pro výrobu tepla a elektrické energie. Užívání vodíku v palivových článcích umožní jejich podstatné zlevnění a opuštění nutnosti využití technologií, které zabraňují degradaci palivového článku při využívání zemního plynu (například nutnost odstraňování síry).

Časový rámec

Vlastní přechod na čistý vodík může začít již během etapy "Lokální ostrovy", masivněji se bude rozšiřovat s dostupností levného obnovitelného vodíku ve fázi "Globální mosty" s dokončením přechodu mezi lety 2040-2050. Příprava na přechod již začala a je třeba rozvíjet již nyní zejména technické rozpracování ruku v ruce s technickým poznáním například v oblasti koncových zařízení (viz Karta úkolů O4).

Technologie

Týká se všech technologií spojených jak s distribucí vodíku, tak s jeho využitím.

Legislativa

Velmi podstatná bude příprava technických norem, je třeba rozvíjet i legislativu podporující hladký průběh transformace, příkladem může být zásada instalace nových zařízení ve standardu H2 Ready. Důležitým bodem bude vytvoření dostatečně robustního rámce pro obchodování s vodíkem.

Organizační zajištění

Vydefinování všech technických, regulačních a právních aspektů spojených s transformací distribučních soustav na vodíkové včetně jejich kapacitního navyšování nebo snižování.

Náklady a podpora

Plynárenské distribuční společnosti jsou již dnes z velké části schopny zajistit distribuci vodíku ve 20% blendu se zemním plynem. Zároveň jsou schopny připravit většinu svých sítí na čistý vodík již do roku 2035. Potřebné investice by znamenaly nárůst standardně vynakládaných investic o cca 10 %, což je v kontextu celkových investic v plynárenství a v komparativním pohledu vůči investicím

v elektroenergetice velmi málo. Z pohledu systémových nákladů, tedy finálních nákladů pro stát, firmy i domácnosti se jedná o nákladově velmi atraktivní příležitost.

5.11 M5: Vytvořit podmínky pro budování nebo nákup skladovacích kapacit pro sezónní uložení vodíku

Skladování velkého množství vodíku je nutné zajistit jak z hlediska komerční dostupnosti požadovaného množství vodíku na území ČR v čase, tak pro zajištění bezpečnosti jeho dodávek. Zkušenosti se zemním plynem a některé události (přerušení toku plynu přes Ukrajinu v roce 2008 a současné válečné události) ukazují, že skladování suroviny na území spotřeby, tedy v ČR, může být pro energetickou bezpečnost zásadní. S rozvojem využití vodíku bude zároveň stoupat jeho množství a související potřeba jeho skladování. Proto je nutné prověřit možné současné i budoucí formy skladování vodíku ve velkém rozsahu.

Součástí karty úkolů je i posouzení možnosti ukládání velkého množství energie v chemických kapalných sloučeninách vodíku nebo i ve formě kapalného vodíku.

Časový rámec

Je třeba zahájit přípravné práce co nejdříve. Někteří současní provozovatelé podzemních zásobníků zemního plynu tyto práce již zahájili, i když se věnují zejména skladování blendu zemního plynu a vodíku. Výzkumné projekty možnosti sezónního skladování vodíku v současných nebo případně nových geologických strukturách jsou časově náročné (v řádu let).

Technologie

V rámci sezónního uskladňování v geologických strukturách je třeba ověřit kompatibilitu současné nadzemní technologie provozů podzemních zásobníků plynu, případně vybudovat technologii novou a ověřit vhodnost samotné geologické struktury.

V případě nutnosti výměny prvků technologie (potrubí, ventily, kompresory apod.) pro vodíkové aplikace jsou již v současnosti vyvinuty a využívány např. v chemickém průmyslu. Zároveň probíhá velké množství projektů k ověření materiálových vlastností a vhodnosti v současnosti užívaných technologií, případně dalších technologií např. pro čištění plynu a separaci vodíku od jeho příměsí při podzemním uskladňování. Samotná geologická struktura představuje klíčový prvek, v ČR komplikovaný nepřítomností solných kaveren, se kterými se počítá pro uskladňování vodíku v zahraničí. Zároveň existují projekty na ověření možnosti uskladňování i v porézních typech zásobníků, dávající naději i pro podzemní zásobníky v ČR. Ověření vhodnosti geologické struktury bude představovat nejnáročnější část v rámci tohoto úkolu

Technologie dlouhodobého skladování kapalných sloučenin vodíku a zkapalněného vodíku.

Legislativa

Pro možnost účinně a ve větším měřítku testovat, byť jen blend zemního plynu s vodíkem, je nutné upravit současnou legislativu. Na provoz podzemních zásobníků plynu se vztahuje zároveň legislativa v gesci Státní báňské správy. Její vhodnost a aplikovatelnost na skladování blendu/čistého vodíku je nutné analyzovat a tuto legislativu případně aktualizovat.

Organizační zajištění

Pro ověření možnosti skladování blendu/čistého vodíku v přírodních horninových strukturách je nutná spolupráce provozovatelů podzemních zásobníků, Státní báňské správy, Ministerstva

průmyslu a obchodu a dalších relevantních partnerů. Bez zdroje vodíku velkého rozsahu není z důvodu velkých skladovaných objemů plynu v zásobnících možné jejich vhodnost ověřit.

Náklady a podpora

V současnosti není možné přesně definovat náklady. Jednak jde o náklady na ověření vhodnosti současných technologií, náklady na případné úpravy technologií i definice vhodného ekonomického modelu. Z podstaty bude skladování vodíku finančně náročnější s ohledem na provozní náklady a menší množství skladované energie oproti zemnímu plynu.

Pro ověření vhodnosti skladování je kvůli poměrně vysokým nákladům klíčová finanční i organizační podpora ze strany státní správy.

6 FINANČNÍ NÁSTROJE K PODPOŘE ROZVOJE VODÍKOVÝCH TECHNOLOGIÍ

Níže je uveden přehled v současnosti schválených programů podpory. Další programy se připravují. Několik výzev na podporu vodíkových technologií již bylo vypsáno. Rámec harmonogramu pro některé výzvy je uveden v kartách úkolů, pro většinu výzev bude publikován v souladu s postupným upřesňováním rozsahu a zacílením konkrétní výzvy. Schválené harmonogramy výzev jsou vždy publikovány na webech příslušných programů.

6.1 Modernizační fond⁶¹

Jedním z hlavních programů pro podporu rozvoje vodíkových technologií je modernizační fond, který využívá prostředků získaných z emisních povolenek. Obecný programový dokument prošel revizí v roce 2023. Hlavními programy v rámci Modernizačního fondu jsou:

6.1.1 RES+

Program je zaměřen na nové obnovitelné zdroje v energetice. Jeho celková alokace je 100 037 mil. Kč.

Je určen pro držitele licence pro podnikání v energetických odvětvích (výroba elektřiny), energetické komunity, kraje, obce a jejich samosprávné celky, fyzické osoby. Z oblasti vodíkových technologií jde o výstavbu fotovoltaických elektráren vč. systémů akumulace energie, jako jsou například elektrolyzéry a skladovací kapacity na vodík a prvky aktivního energetického hospodářství.

6.1.2 ENERG ETS

Program je zaměřen na snižování emisí v průmyslu zařazeného do EU ETS. Má celkovou alokaci 80 030 mil. Kč.

Podporuje projekty přispívající ke zvyšování energetické účinnosti za účelem snižování emisí skleníkových plynů, v rámci výrobního a technologického procesu. Z hlediska vodíkových technologií jde o projekty, kde fosilní paliva mohou být nahrazena obnovitelným vodíkem

6.1.3 TRANSCom

Podprogram je zaměřen na podporu projektů podnikatelských subjektů pro pořízení vozidel s alternativním bezemisním pohonem a výstavbu příslušné neveřejné infrastruktury. Jeho celková alokace je 7 502 mil. Kč.

Je určen pro právnické osoby, fyzické osoby podnikající. Podporovány jsou projekty čisté mobility prostřednictvím pořízení silničních nebo drážních vozidel s alternativním pohonem (např. elektrický, vodíkový s palivovým článkem), příp. pořízení jiných bezemisních vozidel s ohledem na budoucí vývoj alternativních technologií a jejich technickou a ekonomickou dostupnost, výstavby infrastruktury – dobíjecích/plnících stanic pro tato vozidla a dalších opatření vedoucích ke snížení energetické spotřeby v dopravě a umožňující přechod na bezemisní formu dopravy.

⁶¹ https://www.sfzp.cz/dotace-a-pujcky/modernizacni-fond/

6.1.4 TRANSGOV

Podprogram je zaměřen na podporu projektů pro veřejné subjekty, podniky s majetkovou účastí státu, veřejné nepodnikatelské subjekty a pro podnikatelské subjekty se závazkem veřejné služby pro pořízení vozidel s alternativním bezemisním pohonem pro veřejnou dopravu či pro výstavbu infrastruktury pro bezemisní veřejnou dopravu. Jeho celková alokace je 42 516 mil. Kč.

Podporovány jsou projekty čisté mobility prostřednictvím pořízení silničních nebo drážních vozidel s alternativním pohonem (např. elektrický, vodíkový s palivovým článkem), příp. pořízení jiných bezemisních vozidel s ohledem na budoucí vývoj alternativních technologií a jejich technickou a ekonomickou dostupnost, výstavby infrastruktury – dobíjecích/vodíkových čerpacích stanic pro tato vozidla a dalších opatření vedoucích ke snížení energetické spotřeby v dopravě a umožňující přechod na bezemisní formu dopravy.

6.1.5 GREENGAS

Program je určen pro právnické osoby, fyzické osoby podnikající. Jeho celková alokace je 15 005 mil. Kč.

Podporována jsou opatření přispívající k zavádění a využívání obnovitelných plynných a kapalných paliv či surovin (např. vodík a biometan) vyráběných z obnovitelných zdrojů. Podporována je též infrastruktura nutná k distribuci a uskladnění těchto paliv. Opatření mají za cíl snížení emisí a urychlení dekarbonizace ve zpracovatelském či chemickém průmyslu, ve výrobě a skladování energie, v teplárenství, a též v odvětví dopravy. Z tohoto programu je možné například podporovat repurposing přepravní plynárenské soustavy nebo vytváření vodíkových údolí s přednostní alokací v transformujících se uhelných regionech.

6.1.6 I+

Program je určen na podporu inovativních a komplexních projektů. Jeho celková alokace je 10 003 mil. Kč.

Z hlediska vodíkových technologií je tento program určen k financování komplexních projektů, které svým zaměřením přesahují rámce jednotlivých programů Modernizačního fondu. Tyto projekty budou následně předkládány k individuálnímu posouzení EIB.

6.2 Inovační fond (Innovation Fund)⁶²

Přechod EU na uhlíkovou neutralitu do r. 2050 se neobejde bez výrazného posílení inovačního potenciálu evropských firem. K podpoře těchto velmi inovativních projektů je určen Inovační fond.

Cílem Inovačního fondu je podpora velkých inovativních projektů demonstrujících nízkouhlíkové technologie a postupy v energeticky náročných průmyslových odvětvích, v oblasti obnovitelných zdrojů energie, skladování energie, zachycování a ukládání uhlíku (CCS) či v průmyslovém zachycování a využívání uhlíku (CCU).

V závislosti na ceně emisních povolenek v období 2020 až 2030 bude Inovační fond disponovat zhruba 10 miliardami EUR.

⁶² https://www.sfzp.cz/dotace-a-pujcky/inovacni-fond/

6.3 Operační program Spravedlivé transformace (Just Transition Fund)⁶³

Tento program se zaměřuje na řešení dopadů odklonu od těžby a využití uhlí v nejvíce zasažených regionech ČR, je určen pro Karlovarský, Moravskoslezský a Ústecký kraj. Přechod na vodíkové technologie, podporovaný z tohoto programu, umožní zachovat kvalifikovanou pracovní sílu, snížit emise skleníkových plynů a zajistit transformaci stávajících podniků na nové vysoce inovativní nízkouhlíkové technologie.

Program je naplánován na období 2021–2027 a je v něm k dispozici celkem 42 700 mil. Kč.

6.4 Národní plán obnovy (Recovery and Resilience Facility, RRF)64

Investice a reformy zahrnuté v NPO byly rozčleněny do 6 pilířů, které se dále dělí na komponenty a následně na reformy a investiční akce, a pak na konkrétní milníky a cíle. Pro oblast vodíkových technologií je důležitý pilíř "2. Fyzická infrastruktura a zelená tranzice", na který je alokováno 95 013 mil Kč. Konkrétně se jedná o komponentu 2.4 Čistá mobilita s alokací více než 4 884 mil. Kč.

Oblasti, které se v rámci Národního plánu obnovy ve vztahu k vodíkovým technologiím řeší, jsou:

- snižování celkové závislosti na fosilních palivech,
- urychlení zavádění obnovitelných zdrojů energie, zefektivnit povolovací postupy a usnadnění přístupu k energetickým sítím pro nové zdroje.

Po rozšíření Národního plánu obnovy je pro oblast vodíkových technologií klíčová také komponenta 7.5 Dekarbonizace silniční dopravy, jež je součástí tzv. REPowerEU.

Vzhledem k tomu, že projekty a reformy v rámci Národního plánu obnovy musí být dokončeny do roku 2026, prostředky pro jednotlivé projekty jsou dnes již alokovány a probíhá realizace vybraných projektů a reforem.

6.5 Operační program Doprava (OPD)65

Program spravuje Ministerstvo dopravy. V oblasti vodíkových technologií je zaměřen na vodíkové čerpací stanice. Nové výzvy budou koncipovány tak, aby podporovaly rozvoj sítě vodíkových čerpacích stanic v souladu s požadavky nařízení AFIR.

6.6 Integrovaný regionální operační program (IROP)66

Program je spravován Ministerstvem pro místní rozvoj, IROP se zaměřuje na podporu udržitelné multimodální městské dopravy a zlepšení podmínek pro aktivní mobilitu. Program podporuje nákup silničních nízkoemisních a bezemisních vozidel pro veřejnou dopravu a drážní vozidla stejně jako výstavbu plnicích či dobíjecích stanic pro veřejnou dopravu.

⁶³ https://www.sfzp.cz/dotace-a-pujcky/operacni-program-spravedliva-transformace/

⁶⁴ https://www.planobnovycr.cz/

⁶⁵ https://www.opd.cz/stranka/OPD-2021

⁶⁶ https://irop.gov.cz/cs/

6.7 Taxonomie EU⁶⁷

Mimo přímých programů podpory rozvoje vodíkových technologií je důležité i finacování projektů bankami. U nových investic je klíčové směrování kapitálu do udržitelných projektů a taxonomie EU hraje v tomto procesu u vodíkových projektů zásadní roli. Taxonomie EU poskytuje standardizovaný klasifikační systém, který definuje, které aktivity mohou být považovány za environmentálně udržitelné. Stanovením jasných kritérií zajišťuje, že investice jsou směřovány do projektů, které skutečně přispívají k environmentálním cílům, jako je snížení emisí uhlíku nebo zvýšení energetické účinnosti. U projektů na vodík to znamená, že ty, které produkují vodík prostřednictvím metod, jako je elektrolýza s využitím obnovitelných zdrojů energie, mohou být jasně identifikovány a odlišeny od těch, které používají méně udržitelné metody.

Implementace taxonomie EU může významně snížit riziko pro investory v projektech na vodík. Díky dobře definovanému rámci mohou investoři mít větší jistotu, že jejich investice jsou v souladu s environmentálními předpisy a standardy, což snižuje pravděpodobnost regulačních sankcí nebo poškození reputace. Tato jistota může přilákat širší okruh investorů, včetně těch, kteří se specificky zaměřují na udržitelné finance, jako jsou zelené dluhopisy nebo ESG (Environmental, Social, and Governance) fondy. Díky tomu mohou projekty na vodík, které splňují kritéria taxonomie, snáze získat financování a případně těžit z nižších nákladů na kapitál díky vnímanému nižšímu riziku a vyšší poptávce ze strany investiční komunity.

Taxonomie EU může také pomoci zjednodušit požadavky na vykazování a dodržování předpisů, poskytující jasné měřítko pro měření a ověřování environmentálních přínosů projektů na vodík. Tato transparentnost nejenže buduje důvěru mezi zainteresovanými stranami, ale také pomáhá sledovat pokrok směrem k širším environmentálním a klimatickým cílům, čímž přispívá k udržitelnějšímu a odolnějšímu energetickému sektoru.

⁶⁷ https://faktaoklimatu.cz/infografiky/taxonomie-eu

7 ŘÍDÍCÍ STRUKTURY A ORGANIZACE

Rozvoj vodíkových technologií a jejich uvádění do praxe je v gesci Ministerstva průmyslu a obchodu, za které odpovídá ministr průmyslu a obchodu. Ten ustanovil zmocněnce ministra průmyslu a obchodu pro vodíkové technologie, aby koordinoval příslušné aktivity, připravil a průběžně aktualizoval Vodíkovou strategii ČR, vytvořil potřebné řídící struktury, spolupracoval s ostatním organizacemi, orgány státní správy a samosprávy, Evropskou komisí a monitoroval vývoj projektů v oblasti vodíkových technologií.

Zmocněnec ministra průmyslu a obchodu pro vodíkové technologie přijímá od ministra průmyslu a obchodu úkoly a hlavní cíle pro oblast vodíkových technologií a poskytuje mu pravidelné zprávy o naplňování určených úkolů a cílů, naplňování Vodíkové strategie a předkládá mu návrhy a podněty v oblasti vodíkových technologií. K zajištění naplňování a aktivizace Vodíkové strategie budou využity tři pracovní skupiny:

- Národní rada pro vodík
- Vodíková koordinační skupina
- Koordinační skupina vodíkových údolí

Koordinací činnosti v oblasti vodíku se dlouhodobě zabývá Česká vodíková technologická platforma HYTEP.

7.1 Národní rada pro vodík

Národní rada pro vodík funguje jako poradní orgán ministra průmyslu a obchodu pro vodíkové technologie a schází se zpravidla jedenkrát ročně. Navrhuje a schvaluje změny ve Vodíkové strategii a Kartách úkolů. Je informována o vývoji v oblasti vodíkových projektů, připravuje podněty a návrhy pro ministra průmyslu a obchodu. Národní rada pro vodík je složena z nominovaných zástupců:

- Ministerstva průmyslu a obchodu;
- Ministerstva dopravy;
- Ministerstva životního prostředí;
- Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy;
- univerzit působících v oblasti vodíkových technologií;
- výzkumných organizací působících v oblasti vodíkových technologií;

- Asociace krajů ČR;
- Svazu průmyslu a dopravy ČR;
- Českého plynárenského svazu;
- Svazu chemického průmyslu ČR;
- České vodíkové technologické platformy HYTEP;
- TPUE Technologické platformy "Udržitelná energetika ČR";
- Technologické agentury ČR;
- Komory obnovitelných zdrojů energie;
- Aliance české energetiky;
- Energetického regulačního úřadu;
- Transformujících se uhelných regionů.

Národní radě pro vodík předsedá zmocněnec ministra průmyslu a obchodu pro vodíkové technologie.

7.2 Vodíková koordinační skupina

Zmocněnec ministra průmyslu a obchodu pro vodíkové technologie řídí Vodíkovou koordinační skupinu, tvořenou ze zástupců:

- Ministerstva průmyslu a obchodu;
- Ministerstva dopravy;
- Ministerstva životního prostředí;
- Svazu průmyslu a dopravy ČR;
- HYTEP (České vodíkové technologické platformy);
- Českého plynárenského svazu;
- H3 týmu, pracovní skupiny pro mezikrajskou spolupráci transformujících se uhelných regionů;
- Energetického regulačního úřadu.

Hlavní úkoly Vodíkové koordinační skupiny jsou:

- Návrhy aktualizace Vodíkové strategie;
- Aktualizace a sledování plnění Karet úkolů vyplývajících z Vodíkové strategie;
- Sledování portfolia vodíkových projektů;
- Monitorování plnění cílů Vodíkové strategie;

Vodíková koordinační skupina poskytuje podporu v oblasti vodíkových technologií pro ostatní ministerstva, orgány státní správy a samosprávy. S příslušnými správci dotačních programů koordinuje zaměření těchto programů tak, aby byly v příslušné oblasti v souladu s cíli uvedenými ve Vodíkové strategii. Spolu s jednotlivými regiony, které vytváří vlastní vodíkové strategie, zajišťuje, aby Vodíková strategie a regionální vodíkové strategie byly v souladu.

Vodíkovou koordinační skupinu řídí zmocněnec ministra průmyslu a obchodu pro vodíkové technologie.

7.3 Koordinační skupina vodíkových údolí

Zmocněnec ministra průmyslu a obchodu pro vodíkové technologie řídí Koordinační skupinu vodíkových údolí, tvořenou ze zástupců regionů, kde jsou nebo se připravují vodíková údolí, a zástupců MŽP a SFŽP.

K nastartování změn ve využití vodíku slouží koncept vodíkových údolí. Ty v některých regionech již vznikly a v další se připravuji. Nejdále v tomto procesu pokročily transformující se uhelné regiony (Moravskoslezský kraj, Ústecký kraj a Karlovarský kraj), které mají vlastní krajské organizace pro koordinaci vodíkových aktivit. Koordinační skupina vodíkových údolí navazuje na spolupráci krajů, které již dříve podepsaly memorandum⁶⁸ o spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

K dalšímu posílení rozvoje vodíkových údolí v ČR bude zřízena Koordinační skupina vodíkových údolí. Koordinační skupina vodíkových údolí zabezpečí vhodné podmínky a pracovní kapacity, které budou členům skupiny zajišťovat dostatečné podklady a technické vstupy zejména pro níže definované úkoly, mezi které patří:

- Strategické plánování: Koordinační skupina vodíkových údolí připraví komplexní plány a pokyny pro zakládání a rozvoj vodíkových údolí, které budou sladěny s globálními, evropskými a národními energetickými a průmyslovými cíli. To zahrnuje identifikaci vhodných rámců podpory, které ČR dosud nevyužívá, rovněž strategicky významných lokalit z hlediska výroby a spotřeby vodíku, posouzení dostupnosti zdrojů a vymezení investičních příležitostí a příležitostí aktivní přeshraniční spolupráce.
- Zapojení zainteresovaných stran (stakeholderů): Koordinační skupina vodíkových údolí bude podporovat spolupráci mezi různými zúčastněnými stranami, včetně státních orgánů, průmyslových hráčů, výzkumných institucí, krajů a místních samospráv. Koordinační skupina usnadní vzájemný dialog, bude hledat řešení problémů a bude zajišťovat soulad zájmů různých skupin s cílem podporovat úspěšnou realizaci projektů vodíkových údolí.
- Řízení projektů a legislativní podpora: Koordinační skupina vodíkových údolí bude dohlížet na implementaci strategických projektů, a to od počátečních úvah, po jejich uvedení do provozu. To bude zahrnovat mj. přípravu potřebných legislativních návrhů s cílem urychleného rozvoje vodíkových údolí (např. forma vodíkových "go to" zón), koordinaci přípravy studií proveditelnosti, zajištění financování, podporu během schvalovacích procesů, monitorování pokroku s cílem zajistit včasnou a efektivní realizaci implementačních projektů. Koordinační skupina bude pravidelně informovat o průběhu rozvoje vodíkových údolí a postupu jednotlivých projektů příslušná ministerstva a samosprávy, a to v podrobnosti a míře umožňující realizovatelnost např. infrastrukturních staveb, liniových staveb a obdobné infrastruktury.
- Rozvoj technologií: Koordinační skupina vodíkových údolí bude podporovat implementaci inovativních vodíkových technologií v rámci vodíkových údolí. To zahrnuje posouzení technologické připravenosti, poskytování technické podpory a usnadňování výměny znalostí mezi vodíkovými údolími v ČR i v zahraničí, aktivní vyhledávání a zajištění finanční podpory pro tyto aktivity s cílem urychlit nasazení a rozšíření vodíkových řešení.

Koordinační skupina vodíkových údolí bude úzce spolupracovat se samosprávami, regionálními organizacemi, průmyslovými asociacemi a dalšími relevantními organizacemi s cílem využít zdroje a know-how k dosažení společného cíle – posílení rozvoje vodíkových údolí a naplnění potenciálu vodíku jako čistého a udržitelného energetického nosiče.

_

⁶⁸ https://www.mzp.cz/cz/news 20230404-Hejtmani-uhelnych-regionu-podepsali-na-Ministerstvu-zivotniho-prostredi-vodikove-memorandum-Cilem-je-vetsi-mezikrajska-spoluprace-pro-rozvoj-vodikovych-technologii

7.4 Česká vodíková technologická platforma HYTEP

Důležitou roli při aktualizaci a naplňování Vodíkové strategie hraje Česká vodíková technologická platforma (HYTEP)⁶⁹, která je zaměřena na výzkum, vývoj a implementaci vodíkových technologií.

HYTEP vznikl v roce 2006 na popud Ministerstva průmyslu a obchodu. Jeho cílem je rozvoj vodíkového hospodářství v ČR. Podporuje vzájemnou informovanost subjektů působících v oblasti vodíkových technologií a podniká aktivity, prostřednictvím kterých rozvíjí potenciál vodíkových aplikací v ČR v návaznosti na klimatické ambice Evropské unie.

Členem platformy se může stát každá organizace, která naplňuje stanovy HYTEP a aktivně se zajímá o rozvoj vodíkového hospodářství v ČR. V roce 2024 měl HYTEP přes 80 členů a tato členská základna se s rozvojem vodíkových technologií v ČR rychle rozrůstá.

Na základě podepsaných memorand o spolupráci vytváří HYTEP platformu pro mezinárodní spolupráci mezi technologickými firmami v různých zemích a v ČR. HYTEP je členem evropských vodíkových asociací (Clean Hydrogen Partnership a Hydrogen Europe), ve kterých zastupuje český průmysl a svým členům předává informace z jednání v těchto asociacích.

Pro své členy zpracovávají souhrnné analýzy z mezinárodních zdrojů, které se zaměřují na implementaci vodíkových technologií do sektorů průmyslu, energetiky, mobility a vytápění. Systematicky mapuje a informuje o rozvoji vodíkové hospodářství a vodíkových technologií ve světě, se specifickým zaměřením na oblast Evropy a ČR.

Provádí expertízu pro orgány státní správy a samosprávy v oblastech souvisejících s rozvojem vodíkové ekonomiky. Spolupracuje na projektech v oblasti rozvoje vodíkových technologií. Pořádá a spoluorganizuje workshopy, semináře a konference pro odbornou i laickou veřejnost na téma rozvoje vodíkového hospodářství, včetně největší vodíkové konference v ČR Hydrogen Days.

⁶⁹ https://www.hytep.cz/

8 PŘEHLED POUŽITÝCH ZKRATEK

Zkratka	Význam
AFIR	nařízení o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva (Alternative Fuels Infrastructure Regulation)
APTT	Asociace podniků topenářské techniky
BOZP	bezpečnost a ochrana zdraví při práci
CBAM	mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích (Carbon Border Adjustment Mechanism)
CEEAG	pokyny ke státní podpoře v oblasti klimatu, životního prostředí a energetiky (Climate, Energy and Environmental State Aid Guidelines)
CCU/CCS	Carbon Capture and Utilization/Carbon Capture and Storage
CO ₂	oxid uhličitý (chemická značka)
CZT	Centralizované zásobování teplem
ČBÚ	Český báňský úřad
ČEPS	Česká přenosová soustava (organizace)
ČGS	Česká geologická služba
ČMI	Český metrologický institut
ČPS	Český plynárenský svaz
ČR	Česká republika
ČSN	české technické normy
DSO	operátor distribuční soustavy (Distribution System Operator)
EHB	Evropská vodíková páteřní soustava (European Hydrogen Backbone)
EGAP	Exportní Garanční a Pojišťovací Společnost a.s.
EIA	posuzování vlivu na životní prostředí (Environmental Impact Assessment)
EK	Evropská komise
ENTSO-G	Evropské sdružení provozovatelů přepravních soustav pro zemní plyn (The
ENTSOG	European Network of Transmission System Operators for Gas)
ERÚ	Energetický regulační úřad
ES ČR	elektrizační soustava ČR
ETS	systém pro obchodování s emisními povolenkami (Emission Trading System)
EU	Evropská unie
EZ	evropské zákony
FCEV	elektrické auto s palivovými články (Fuel Cell Electric Vehicle)
GBER	nařízení o blokových výjimkách (General Block Exemption Regulation)
H ₂	Vodík (chemická značka)
H3 tým	Pracovní skupina pro mezikrajskou spolupráci transformujících se uhelných regionů v oblasti podpory aplikace vodíkových technologií a koordinovaného rozvoje konceptu "vodíkových údolí"
HDP	hrubý domácí produkt
HYTEP	Česká vodíková technologická platforma
HZS	Hasičský záchranný sbor České republiky
IPPC	Integrovaná prevence a omezování znečišťování (Integrated Pollution Prevention and Control)
LUV	lehká užitková vozidla
MAF CZ	Hodnocení zdrojové přiměřenosti elektrizační soustavy ČR (Midterm Adequacy Forecast)

MD	Ministerstvo dopravy
MF	Ministerstvo financí
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
MZV	Ministerstvo zahraničních věcí
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
NAP CM	Národní akční plán čisté mobility
NKEP	Národní klimaticko-energetický plán (někdy také označovaný jako
	Vnitrostátní plán v oblasti energetiky a klimatu)
NV	nařízení vlády
NZIA	Akt o průmyslu s nulovými čistými emisemi (Net Zero Industry Act)
OP ST	operační program Spravedlivá transformace
OPZ	odběrné plynárenské zařízení
OTE	Operátor trhu
OZE	obnovitelné zdroje energie
PCI	projekty společného zájmu (Projects of Common Interest)
PPA	smlouva o nákupu energií (Power Purchase Agreement)
PROPED	projekty ekonomické diplomacie
RAB	regulovaná báze aktiv (Regulated Asset Base)
RED	směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Renewable
	Energy Directive)
RFNBO	obnovitelná paliva nebiologického původu (Renewable Fuels of Non-
	biological Origin)
RIS3	Národní výzkumná a inovační strategie pro inteligentní specializaci České
	republiky na roky 2021–2027
SEK	Státní energetická koncepce
SFDI	Státní fond dopravní infrastruktury
SFŽP	Státní fond životního prostředí ČR
SCHP ČR	Svaz chemického průmyslu ČR
SRN	Spolková republika Německo
SPČR	Svaz průmyslu a dopravy České republiky
SUIP	Státní úřad inspekce práce
SWOT	analýza silných a slabých stránek, příležitostí a ohrožení (Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats)
TRANSCom	Program modernizace dopravy v podnikatelském sektoru. Program
	podporuje nákup a pořízení vozidel na alternativní pohon a neveřejnou
	infrastrukturu u podnikatelských subjektů.
TRANSGov	Program modernizace veřejné dopravy. Program na pořízení
	vozidel na alternativní pohon a infrastruktury pro veřejnou dopravu určený
	pro veřejné subjekty, podniky s majetkovou účastí státu a veřejných subjektů, veřejné nepodnikatelské subjekty a podnikatelské subjekty se
	závazkem veřejné služby.
Taxonomie	Jednotný klasifikační systém udržitelných hospodářských činností z hlediska
	klimatu a životního prostředí. Prostřednictvím objektivních technických
	kritérií stanovuje standardizovanou definici environmentálně udržitelných
	harmand (Yalvan Yananti) - alam (Yananti) - alam (Yalvan ti)
	hospodářských činností ("zelené činnosti") v celé EU.
TCO TIČR	Celkové náklady spojené s vlastnictvím (Total Cost of Ownership) Technická inspekce České republiky

TSO	operátor přenosové soustavy (Transmission System Operator)
ÚV	Úřad vlády
Vodíková strategie	Vodíková strategie České republiky
WACC	vážený průměr nákladů kapitálu (Weighted Average Cost of Capital)
ZP	zemní plyn

9 PŘÍLOHA 1 – KARTY ÚKOLŮ

O1: Vytvořit efektivní podpůrné nástroje, které umožní dokončení výstavby elektrolyzérů k výrobě vodíku s instalovanou kapacitou alespoň 400 MWe do roku 2030 (prioritně do konce roku 2027 kvůli jednodušším pravidlům), v případech, kde je to nezbytné pro plnění závazných cílů EU nebo kde je prokazatelný přínos k dekarbonizaci, a to včetně příslušných obnovitelných zdrojů, infrastruktury pro skladování, distribuci a spotřebu vodíku co nejblíže k místu produkce (vytváření vodíkových údolí a clusterů). Koordinovat výstavbu elektrolyzérů s rozvojem akceleračních zón.

Karta úkolů	O1.1 Zajistit investiční a provozní podporu pro výrobu RFNBO
	a nízkouhlíkového vodíku elektrolýzou na území ČR
Popis karty	Investiční podporu na výstavbu elektrolyzérů zajišťují v současnosti
	pouze dva programy (RES+ a ENERG ETS vyhlašovaný SFŽP). RES+ není
	primárně zaměřen na elektrolyzéry, protože výroba elektrolýzou je
	podpořena v souvislosti s výstavbou OZE k akumulaci energie, a jeho
	alokace nestačí pro dosažení stanovené ambice a cílů do roku 2030
	v oblasti výroby RFNBO na území ČR.
	Prostředky pro podporu rozvoje výstavby elektrolyzérů je ČR nutné
	vyčlenit z výnosů dražeb emisních povolenek, alternativním způsobem
	financování je využití evropských fondů pro regionální rozvoj,
	kohezních fondů či Fondu spravedlivé transformace. Provozní podporu nabízí Inovační fond, který může ČR doplnit o národní prostředky (např.
	z výnosů z aukcí povolenek). Podpora pro zajištění ekonomické výroby
	elektrolýzou vody na území ČR musí být notifikována u Evropské komise
	prostřednictvím Pokynů pro státní podporu v oblasti klimatu, životního
	prostředí a energetiky pro rok 2022 (CEEAG). Notifikace může zlepšit
	ekonomiku provozu elektrolyzérů zahrnutím možnosti podpořit
	projekty cílící jak na výrobu RFNBO, tak na výrobu nízkouhlíkového
	vodíku elektrolýzou vody za použití jaderné či jiné nízkouhlíkové
	elektřiny v souladu s metodologií k výpočtu emisivity nízkouhlíkového
	vodíku, jejíž publikace se očekává v roce 2025. U vypsaných programů
	je vhodné uvažovat o kombinaci investiční a provozní podpory
	v souladu s pravidly CEEAG k minimalizaci nákladů na výrobu RFNBO
	a nízkouhlíkového vodíku na území ČR.
	Podpora musí být vypsána prioritně s ohledem na zpřísnění pravidel
	výroby RFNBO vodíku po roce 2027. Do této doby se také mohou
	do aukcí provozní podpory na výrobu vodíku přihlásit i projekty, jejichž
	výroba obnovitelné elektřiny získala investiční podporu.

	Investiční a provozní podpora musí zohlednit konkurenceschopnost výroby vodíku elektrolýzou vody v ČR s ohledem na import vodíku ze zahraničí, jehož nástup se očekává okolo roku 2030. Kromě výstavby elektrolyzérů musí ČR pokračovat v systematické podpoře výstavby nových obnovitelných zdrojů energie, prioritně zaměřených na využití větrné a solární energie doplněné technologiemi pro akumulaci energie.
Gestor	MŽP

Dílčí úkol	O1.1.1 Připravit technickoekonomickou analýzu výroby RFNBO konkrétních modelových případů v návaznosti na použití vodíku na území ČR v rámci jednotlivých krajů
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO MPO
Spolupráce	MŽP, HYTEP, SPČR, příslušné kraje, H3 tým
Indikátor plnění	 a) Analýza o předem vydefinovaných parametrech s ohledem na limity státní podpory b) Návrh konkrétní výše minimální provozní a investiční podpory k pokrytí rozdílu v nákladech v porovnání s okolními státy a její zohlednění do podpory vypsané v dedikovaných programech
Termín splnění	a) 30.8.2024 b) 30.9.2024

Dílčí úkol	O1.1.2 Připravit program a vyhlásit výzvy na podporu výstavby elektrolyzérů zaměřených na produkci RFNBO a nízkouhlíkového vodíku s důrazem na rozvoj vodíkových údolí a v souladu se současnými evropskými pravidly z výnosů dražeb emisních povolenek ke splnění cíle instalovaného výkonu elektrolyzérů alespoň 400 MW. Daný program musí zohlednit společně s dalšími podporovanými aktivitami rovněž finanční alokaci na podporu výroby RFNBO v kontextu povinných cílů ČR vyplývající ze směrnice na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie. Vhodným nástrojem podpory se jeví připravovaný program GreenGas a OP TAK.
Odpovědnost za dílčí úkol	MŽP (Modernizační fond), MPO (OP TAK)
Spolupráce	MPO, HYTEP, SPČR, H3 tým
Indikátor	a) Diskuze a vydefinování parametrů programu
plnění	b) Příprava dvou scénářů programu s notifikací u Evropské komise
	(CEEAG) a bez notifikace u Evropské komise (GBER)
	c) Schválení programu podle zvoleného scénáře

	d)	Vypsání první výzvy v rámci programu (buď v OP TAK nebo
		Modernizačním fondu)
Termín	a)	30.8.2024
splnění	b)	30.9.2024
	c)	30.10.2024
	d)	30.11.2024

Dílčí úkol	O1.1.3 Posoudit systematickou podporu úplných, či částečných		
	ostrovních řešení na akumulaci energie pro domácnosti a firmy,		
	zejména kombinace obnovitelného zdroje elektřiny, baterie,		
	elektrolyzéru, palivového článku, skladování a užití k dosažení částečné		
	či úplné energetické soběstačnosti		
Odpovědnost	MŽP		
za dílčí úkol			
	· .		
Spolupráce	MPO, MD, HYTEP, SPČR, H3 tým		
Indikátor	a) Diskuze nad možnostmi podpory pro akumulaci do vodíku		
plnění	pro domácnosti či firmy		
	b) Vytipování vhodného nástroje na podporu takovýchto projektů		
	c) Implementace podpory do některého programu		
Termín	a) 31.12.2024		
splnění	b) 31.3.2025		
	c) 30.9.2025		

Karta úkolů	O1.2 Zjednodušit podmínky výstavby elektrolyzérů a navazujících
	technických zařízení
Popis karty	Současné podmínky výstavby elektrolyzérů nepočítají s výstavbou
	elektrolytické výroby vodíku mimo oblast chemického průmyslu,
	z hlediska integrované prevence (IPPC) jsou proto považovány
	za chemická zařízení, která při daném výkladu bez výjimky podléhají
	povolování dle IPPC. Na základě vyhodnocení příslušných analýz zvážit
	možnost změny zákona o posuzování vlivu na životní prostředí (EIA).
	Aktuální revize směrnice o průmyslových emisích do této oblasti přináší
	zásadní změnu, která spočívá ve vyčlenění činnosti s názvem
	"elektrolýza vody pro výrobu vodíku při výrobní kapacitě větší než
	50 tun za den" z oblasti chemického průmyslu. Pro nová zařízení tohoto
	typu, která nepřesáhnou uvedenou prahovou hodnotu pro kapacitu
	(tj. 50 tun za den), nebude nutné žádat o vydání integrovaného
	povolení. Tím dojde ke zjednodušení administrativního procesu pro
	taková podlimitní zařízení. Pro velká zařízení naopak zůstane zachován
	dosavadní přístup, který zaručí náležitý dohled nad jeho provozováním.
	Nová úpravy bude v nejbližší době publikována v Úředním věstníku EU,
	a poté do 22 měsíců transponována do zákona o integrované prevenci.

	Vodík je zároveň nově součástí energetického zákona (předpokládáme od roku 2024) a po společnostech vyrábějící vodík (včetně RFNBO) bude požadováno získání licence od ERÚ, to může potenciálně přinést řadu dalších výzev.
	Práce na tomto úkolu je také koordinována s přípravou zákona o akceleračních zónách a usnesením vlády č. 272 ze dne 24. 04. 2024 k materiálu "Stanovení základního postupu pro vymezování oblastí nezbytných pro příspěvek ČR k celkovému cíli EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030 a oblastí pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie".
	Karta navazuje na výsledky karty úkolů č. 7. z předcházející Vodíkové strategie. V posledních letech proběhla analýza podmínek výstavby v Německu. Existuje metodika NOW, GmbH, a rovněž manuál vlády spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko, dále případová studie HYTEP k výstavbě elektrolyzérů.
Gestor	MŽP

Dílčí úkol	O1.2.1 Zpracovat metodický výklad MŽP pro krajské úřady ke specifikaci elektrolytické výroby vodíku elektrolýzou vody z hlediska možností jejího zařazování do konkrétních bodů v rámci přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivu na životní prostředí (EIA)	
Odpovědnost	MŽP	
za dílčí úkol		
Spolupráce	krajské úřady, H3 tým	
Indikátor	a) Zpracovaný a ve Věstníku MŽP zveřejněný metodický výklad	
plnění	zařazování elektrolyzérů na výrobu vodíku dle dikce zákona	
	o posuzování vlivů na životní prostředí.	
	b) Zařazení tématu na program jednání v rámci metodické porady	
	s odpovědnými pracovníky krajských úřadů.	
Termín	a) 30.6.2025	
splnění	b) 30.6.2025	

Dílčí úkol	O1.2.2 Prověření možnosti změny zákona o posuzování vlivu na životní prostředí (EIA) a v případě nalezení těchto možností i provedení příslušné změny zákona spočívající např. ve vyčlenění elektrolytické
	výroby vodíku v rámci některého ze stávajících bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů tak, aby tato výroba vodíku měla např. svoji vlastní limitní hodnotu. K plnění mohou být využity mj. i již existující analýzy. Ke změně zákona bude přistoupeno teprve na základě prověření možností a vyhodnocení příslušných analýz, resp. teprve v případě, že prostor pro změnu zákona bude skutečně nalezen.

Odpovědnost za dílčí úkol	MŽP	
Spolupráce		
Indikátor	a)	Hledání konkrétních možností změny zákona na MŽP
plnění	b)	Vytvořený pozměňující návrh zákona o EIA a jeho předání do MPŘ, anebo rozhodnutí MŽP o tom, že změna není možná.
Termín	a)	30.09.2024
splnění	b)	31.12.2024

Dílčí úkol	O1.2.3 Transpozice revize směrnice o průmyslových emisích, včetně
	vyčlenění výroby vodíku elektrolýzou od určitého objemu výroby
	do samostatné kategorie (na základě revize IED se nejspíše bude jednat
	o vyčlenění do kategorie 6.6, jejíž znění bude cca "6.6. Elektrolýza vody
	pro výrobu vodíku, jejíž výrobní kapacita přesahuje 50 tun za den"
Odpovědnost	MŽP
za dílčí úkol	
Spolupráce	
Indikátor	a) Harmonogram rychlé transpozice revidované směrnice
plnění	b) Vytvoření návrhu novely zákona o integrované prevenci
	c) Dokončení mezirezortního připomínkového řízení k novele
	zákona o integrované prevenci a její předložení vládě ČR.
Termín	a) 30.10.2024
splnění	b) 28.2.2025
	c) 30.6.2025

Dílčí úkol	O1.2.4 Posouzení nutnosti změny stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů v souvislosti s výstavbou elektrolyzérů a primárních úložišť vodíku, a to v různých režimech uskladnění
Odpovědnost	НҮТЕР
za dílčí úkol	
Spolupráce	MPO, HYTEP, MMR, H3 tým
Indikátor	a) V návaznosti na analýzy zpracované HYTEP, případně jinými
plnění	zainteresovanými stranami (stakeholdery) rozhodnout, zda je
	nutné měnit stavební zákon
Termín	a) 30.08.2024
splnění	

Karta úkolů	O1.3 Akcelerační zóny pro výstavbu elektrolytické výroby vodíku
Popis karty	V souladu s článkem 15c směrnice na podporu využívání energie
	z obnovitelných zdrojů je ČR povinna ustanovit akcelerační zóny
	k zrychlení výstavby OZE. V rámci výstavby OZE by ČR měla podpořit

	zrychlenými procesy i výstavbu elektrolytické výroby v místech
	akceleračních zón OZE. Směrnice nově umožňuje v souladu s článkem
	15e vytvořit akcelerační zóny i pro projekty zaměřené na skladovací
	a síťovou energetickou infrastrukturu nezbytnou pro integraci
	obnovitelných zdrojů energie (včetně akumulace do vodíku).
Gestor	MŽP

Dílčí úkol	O1.3.1 Zahrnout akumulaci (včetně elektrolyzérů) a potřebnou síťovou infrastrukturu do akceleračních zón pro výstavbu obnovitelných zdrojů energie v souladu s článkem 15c směrnice na podporu využívání energie z obnovitelných zdrojů
Odpovědnost	MŽP
za dílčí úkol	
Spolupráce	MPO, MMR, HYTEP, H3 tým
Indikátor	a) Zajistit prostřednictvím spolupráce mezi MPO a MŽP zahrnutí
plnění	elektrolytické výroby vodíku do akceleračních zón OZE
Termín	a) 30.6.2025
splnění	

Dílčí úkol	O1.3.2 Zhodnotit přínosy a náklady zavedení oblastí pro rozvoj akumulace a síťové infrastruktury v souladu s článkem 15e směrnice na podporu využívání energie z obnovitelných zdrojů
Odpovědnost za dílčí úkol	MŽP
Spolupráce	MPO, MMR, HYTEP, H3 tým
Indikátor plnění	a) Hodnotící zpráva s posouzením přínosů zavedení oblastí pro rozvoj akumulace a síťové infrastruktury
	 b) Vytvoření konkrétního plánu pro takto pojaté akcelerační zóny a vydefinování lokalit
Termín	a) 31.12.2024
splnění	b) 30.10.2025

Karta úkolů	O1.4 Analýza možností výroby nízkouhlíkového vodíku elektrolýzou za použití elektrické energie z jaderných elektráren
Popis karty	V současnosti je hlavní prioritou Vodíkové strategie výroba obnovitelného vodíku v souladu s pravidly RFNBO. Státy využívající jaderné elektrárny k výrobě elektrické energie v čele s Francií dlouhodobě a systematicky plánují podporu výroby a spotřeby nízkouhlíkového vodíku, který je vyráběn elektrolýzou vody za použití elektrické energie z jaderných elektráren. Budoucí využití jaderných elektráren pro výrobu vodíku

	přispěje k řešení problémů s očekávanými přebytky elektrické energie a při využití odpadního tepla.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	O1.4.1 Zpracovat analýzu optimalizace výroby vodíku s využitím elektřiny z jaderných elektráren a z OZE. Studie bude porovnávat různé scénáře rozvoje OZE a jaderných elektráren na straně zdrojů a různé scénáře růstu spotřeby elektřiny, aby odhadla integraci a velikost přebytků elektrické energie z OZE a jádra a jejich efektivního využití pro nákladově optimální výrobu nízkouhlíkového a obnovitelného vodíku
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	Vybraný zhotovitel studie
Indikátor plnění	a) Zpracovaná studie
Termín splnění	a) 31.12.2025

Dílčí úkol	O1.4.2 V návaznosti na výsledky studie z O.1.4.1. připravit s provozovatelem jaderných elektráren studii proveditelnosti, která pro konkrétní jaderné bloky posoudí výrobu nízkouhlíkového vodíku z pohledu technické, legislativní a ekonomické proveditelnosti.
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	Provozovatel jaderných elektráren
Indikátor	a) Iniciace diskuze s provozovatelem jaderných elektráren
plnění	b) Vytvoření studie proveditelnosti
Termín splnění	a) 31.1.2026
	b) 31.12.2026

Karta úkolů	O1.5 Vytvořit podmínky pro rozvoj "vodíkových údolí" na regionální úrovni
Popis karty	Významným hybatelem rozvoje vodíkového hospodářství je zajištění časové kompatibility zahájení výroby RFNBO a nízkouhlíkového vodíku a jeho spotřeby v krátké vzdálenosti od místa výroby. K tomu musí existovat nejen výrobní potenciál, ale také potřeba vodík spotřebovávat, což je dáno zejména ochotou regionálních a místních samospráv v rámci závazku veřejné služby přejít při zajišťování služeb dopravy na využití

	vodíku. Vzhledem k tomu, že se jedná o nezávislé rozhodování územních samospráv, je nezbytná jejich znalost vodíkové problematiky a ochota aktivně vstoupit do nových řešení. V tom může pomoci Asociace krajů ČR a první zkušenosti transformujících se uhelných regionů, které v tomto již začaly působit.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	O1.5.1 Podpořit vznik "vodíkových údolí" transformujících se uhelných regionů jako významného nástroje rozvoje vodíkové ekonomiky ČR s využitím prostředků z OPST a Modernizačního fondu
Odpovědnost za dílčí úkol	MŽP
Spolupráce	příslušné kraje, MPO, H3 tým
Indikátor plnění	 a) Realizace výzev na podporu rozvoje "vodíkových údolí" v transformujících se uhelných regionech z OPST b) Ustavení a systematická práce regionálních inovačních platforem v oblasti vodíkové ekonomiky c) Příprava a realizace komplexních vodíkových projektů na území transformujících se uhelných regionů (odpovědnost: příslušné kraje)
Termín splnění	a) 30.8.2024 b) 30.8.2024 c) 31.12.2024, zahájení projektů nejpozději 31.12.2025

Dílčí úkol	O1.5.2 Vytvořit systém poradenství, metodické a organizační podpory pro začínající "vodíková údolí", a to na základě zkušeností vodíkových platforem transformujících se uhelných regionů – tyto regiony zpracují podklad pro systém, následně doporučovaný MPO
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO, MŽP
Spolupráce	MMR, příslušné kraje, HYTEP, H3 tým, města a obce
Indikátor plnění	 a) Zveřejněná doporučení pro tvorbu a realizaci "vodíkových údolí" včetně mezinárodní spolupráce b) Pravidelná setkání zájemců, později tvůrců "vodíkových údolí" v ČR (vodíková fóra)
Termín splnění	a) 31.1.2025 b) 31.8.2024, dále v ročním intervalu

Dílčí úkol	O1.5.3 Rozvíjet mezinárodní spolupráci v realizaci "vodíkových údolí" podporou jak stávajících zapojených regionů (Ústecký, Moravskoslezský), tak dalších regionů
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO, MŽP
Spolupráce	MMR, MD, H3 tým, Asociace krajů ČR, HYTEP
Indikátor	a) Zapojení dalších regionů do evropské iniciativy "vodíkových údolí"
plnění	 b) Realizace aktivity/konference evropské iniciativy "vodíkových údolí" na území ČR
	c) Systematické zveřejňování informací o činnosti "vodíkových
	údolí", příkladů dobré praxe atd. na webu HYTEP a regionů
	zapojených do evropské iniciativy "vodíkových údolí"
Termín splnění	a) 31.12.2025
	b) 31.12.2024
	c) 31.8.2024, dále v půlročním intervalu

Karta úkolů	O1.6 Vytvoření mezirezortní vodíkové koordinační skupiny na vysoké úrovni
Popis karty	Do konce roku 2024 vytvořit podmínky a zabezpečit plnou součinnost všech složek ústřední státní správy s cílem akcelerovat dle potřeb vznikajících vodíkových údolí v především transformujících se regionech přípravu rozvojových projektů a aktivaci realizačních procesů konkretizovaných projektů.
Gestor	MPO
Spolupráce	MŽP, MMR, příslušné kraje, H3 tým
Termín splnění	31.12.2024

O2: Připravit plynárenskou soustavu na přimíchávání vodíku do zemního plynu (blending)

Karta úkolů	O2.1 Připravenost právních předpisů a technických pravidel pro možnost přimíchávání vodíku do zemního plynu, jeho distribuci a využití blendu.
Popis karty	Dle návrhu EK v plynárenském balíčku (konkrétně Nařízení o trhu s plynem a vodíkem) bude provozovatel přepravní soustavy povinen akceptovat na přeshraničních bodech směs zemního plynu s vodíkem až do výše 5 %, s následným přesahem do celé propojené plynárenské soustavy. Zároveň, vzhledem k omezeným zdrojům OZE, se ukazuje jako vhodný nástroj integrace nadvýroby obnovitelných zdrojů ve formě vodíku, vtlačení do soustavy do úrovně 20% blendu a využití v konečné spotřebě. Úkoly zahrnují nastavení pravidel pro provoz plynárenských soustav, kontrol domovních rozvodů a obchodu s blendovaným vodíkem. Část úkolů (zejména vlastní legislativní zajištění) je řešena v kartě O5.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	O2.1.1 Stanovení technických pravidel a postupů pro rozvod blendu vodíku v celém řetězci toku plynu (měření, materiály, postupy) do výše jednak stanovené v Nařízení o trhu s plynem a vodíkem, jednak do 20 % v lokální distribuci. Stanovení bezpečnostních aspektů při práci na plynových zařízeních provozovaných se směsí zemního plynu s vodíkem. Implementace nutných změnových opatření do technických norem a identifikace případných potřebných změn v legislativě v návaznost na kartu O5.
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	TIČR, HZS, SUIP, ČBÚ, ČPS, NET4GAS, provozovatelé zásobníků, distributoři plynu, ERÚ
Indikátor plnění	a) Jsou stanoveny veškeré technické a bezpečnostní požadavky pro provozování plynárenské soustavy s blendem vodíku a implementovány v technických normách. Jsou identifikovány potřebné změny v legislativě a dozorové orgány jsou připraveny provádět kontroly ve své pravomoci v dostatečné intenzitě.
Termín splnění	a) 31.12.2024 (případně v závislosti na finální verzi nařízení EK)

Dílčí úkol	O2.1.2 Stanovení práv a povinností při kontrolách koncových zařízení. Za domovní rozvody a koncová zařízení je zodpovědný vlastník odběrného předávacího místa. Je třeba stanovit práva a povinnosti vlastníků vzhledem k přechodu na blend a později čistý vodík, tj. kdo provede revizi, kdo ponese náklady, případné povinné zpřístupnění objektu, postup při nespolupráci dotčeného subjektu. Identifikace potřebných změn zákonů a vyhlášek (s vazbou na kartu O5).
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	ČPS
Indikátor plnění	a) Existuje schválený postup provedení revize domovních rozvodů a koncových zařízení pro blend a čistý vodík (pokud v procesu bude identifikován rozdíl mezi postupem pro blend a pro vodík, lze postup pro vodík odložit na později). Jsou stanoveny odpovědnosti jednotlivých členů hodnotového řetězce. Jsou
Termín splnění	navrženy potřebné změny zákonů. a) 31.12.2025

Dílčí úkol	O2.1.3 Stanovení pravidel pro řešení situací odběratelů, kteří nemohou akceptovat blend. Existují provozy, pro které je chemické složení dodávaného plynu podstatné a vodík v blendu nemohou akceptovat. Je třeba rozhodnout, jaká budou práva a povinnosti jednotlivých aktérů (výstavba a provoz deblendovacího zařízení či odpojení, na čí náklady) a identifikace potřebných změn legislativy a vyhlášek s vazbou na kartu O5.
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	ERÚ, ČPS, SPČR, distributoři plynu
Indikátor	a) Jsou stanovena pravidla pro odběratele neakceptující blend. Jsou
plnění	stanoveny zodpovědnosti dozorových orgánů a průmyslu. Jsou
	navrženy potřebné změny zákonů a technických norem.
Termín	a) 31.12.2025
splnění	

Dílčí úkol	O2.1.4 Nastavení pravidel pro akceptaci vtláčení vodíku do distribuce
	do úrovně 20% blendu bez finanční podpory státu.
	V případě, že výrobce vodíku požádá o vtláčení do soustavy, mohou
	z karty O2.1.1 plynout další požadavky na distributora a spotřebitele.
	Tento úkol stanoví pravidla, za jakých podmínek lze vtláčení vodíku
	akceptovat a kdo má jaké povinnosti. V rámci pravidel nejsou využívány
	žádné dotace ze strany státních fondů. Tvorba případných podkladů
	pro tvorbu legislativy ve vazbě na kartu O5.

Odpovědnost	ČPS
za dílčí úkol	
Spolupráce	ERÚ, MPO, distributoři plynu
Indikátor	Existuje schválený postup na posouzení akceptovatelnosti vtláčení
plnění	vodíku nad úroveň Nařízení o trhu s plynem a vodíkem z pohledu
	potenciálně zvýšených ekonomických nákladů na úpravu sítě.
Termín	31.12.2024 Příprava podkladů pro tvorbu legislativy
splnění	31.12.2025 (nebo dle požadavků plynového dekarbonizačního balíčku)

Dílčí úkol	O2.1.5 Analýza vhodnosti podpory vtláčení vodíku do distribuční soustavy a nastavení pravidel pro akceptaci vtláčení vodíku do úrovně 20 % blendu z pohledu ekonomických nákladů na úpravu sítě a OPZ. Analýza stanoví, zda je vhodné z pohledu státu podpořit investiční dotací úpravu na straně spotřebitelů případně i na straně distributora (v návaznosti na O2.1.1, O2.1.2 a O2.1.3) a reflektování budoucího rozvoje čisté vodíkové sítě dle M4.1. V případě pozitivního výsledku analýzy tento úkol stanoví pravidla včetně pravidel ekonomického analýzy daného případu vtláčení, za jakých podmínek lze vtláčení vodíku akceptovat a kdo má jaké povinnosti. Tvorba případných podkladů pro tvorbu legislativy ve vazbě na kartu O5.
Odpovědnost	MPO a ČPS
za dílčí úkol	
Spolupráce	ERÚ, distributoři plynu
Indikátor	Existuje schválený postup na posouzení akceptovatelnosti vtláčení
plnění	vodíku nad úroveň Nařízení z pohledu potenciálně zvýšených
	ekonomických nákladů na úpravu sítě.
Termín	31.6.2025 Příprava podkladů pro tvorbu legislativy
splnění	31.6.2026 (nebo dle požadavků plynového dekarbonizačního balíčku)

Dílčí úkol	O2.1.6 Zvážit implementaci a umožnit fungování Regulatory Sandbox. Nástroj Regulatory Sandbox umožňuje zkoušet nové technologie bez rozsáhlých změn regulace ve zkušební fázi. Pro ČR by mohl být vhodný Polský model implementovaný v energetickém zákoně (UC74), kdy ERÚ může rozhodnout o vhodnosti předložených žádostí přesně specifikovaných a platností omezených výjimek z regulace.
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO, příprava podkladů ČPS
Spolupráce	ERÚ, ČPS, H3 tým
Indikátor plnění	a) Nástroj Regulatory Sandbox je k dispozici
Termín splnění	a) 31.12.2025

Karta úkolů	O2.2 Příprava plynárenské infrastruktury na blend vodíku
Popis karty	Realizace přípravy plynárenské infrastruktury na blend
Gestor	MPO

Dílčí úkol	O2.2.1 Stanovení a případná výměna nekompatibilních prvků pro rozvod blendu vodíku v přepravní soustavě a zásobnících dle výše			
	blendu stanovené v evropské legislativě (pravděpodobně 2-5 %, finální			
	úroveň procenta dle výstupu z Trialogu mezi EC, EP a Radou) a do výše			
	blendu 20 % v lokální distribuci v případě, že O2.1.1 nastaví podmínky			
	nad rámec současných předpokladů připravenosti.			
	Otázka kontrol koncových zařízení bude řešena v návaznosti na výsledky			
	studie podle katy O.2.1.1 a O2.1.2.			
Odpovědnost	ČPS			
za dílčí úkol				
Spolupráce	NET4GAS, provozovatelé zásobníků plynu, distributoři plynu			
Indikátor	a) Zařízení přepravní a distribuční soustavy a zásobníků připravena			
plnění	na blend			
Tormán	a). Dla razsahu nutných úprav dofinavaných v O2 1 1			
Termín splnění	a) Dle rozsahu nutných úprav definovaných v O2.1.1.			

Dílčí úkol	O2.2.2 Dynamické sledování kvality plynu v soustavě dle požadavků definovaných v O2.1.1. Definice, nasazení a využívání výpočtových modelů schopných definovat v čase a místě složení plynu.
Odpovědnost	ČPS
za dílčí úkol	
Spolupráce	distributoři plynu, ČMI, ERÚ
Indikátor	a) Distributoři plynu mají připravený a schválený systém
plnění	pro sledování kvality a jsou schopni jej následně implementovat v požadovaných lokalitách
Termín splnění	a) 31.12.2025 (případně v závislosti na finální verzi nařízení EK)

Karta úkolů	O2.3 Příprava koncepce regulačního rámce ČR umožňující využití vodíku v blendu.
Popis karty	Vytvoření stabilního regulačního prostředí umožňujícího rozvoj vodíkové infrastruktury:

	•	Podpora retrofittingu existující infrastruktury při plánovaní rozvoje plynárenské s výhledem na přechod na vodíkovou soustavu v ČR dle plánu M4.1. Podmínky připojení výroben vodíku do distribuční sítě.
Gestor	MPO	

Dílčí úkol	O2.3.1 Úprava regulačního rámce k širšímu využití blendu vodíku v distribuční a přepravní soustavě. Úkol zahrnuje například reflexi investic a provozních nákladů vynaložených v souvislosti s úpravou zařízení ve vlastnictví regulovaných subjektů (ať už existujících, např. plynoměry, nebo nových dle O2.1) a případnou změnou tarifů navazující na změnu poměru objem/energie. Úkol nezahrnuje posouzení případné podpory ve formě feed-in tarifu (viz O2.5)
Odpovědnost	ERÚ
za dílčí úkol	
Spolupráce	MPO, ČPS, regulované subjekty v plynárenství
Indikátor plnění	a) Regulatorní rámec funkční, objem přeshraničních prodejů vodíku, realizace investic do vodíkové a plynárenské infrastruktury, V rámci probíhajícího regulačního období jde pouze o posouzení nákladů souvisejících s blendem jako nákladů oprávněných.
Termín splnění	a) 31.12.2026

Karta úkolů	O2.4 Identifikace potřeb nastavení regulatorního prostředí pro Sector	
	Coupling – část blend	
Popis karty	Identifikace potřeb změny regulatorního prostředí elektroenergetiky	
	a plynárenství pro potřeby stabilizace elektroenergetické soustavy	
	v prostředí zvýšené instalované kapacity OZE k využití blendu	
Gestor	MPO	

Dílčí úkol	O2.4.1 Identifikace potřeb změny regulace pro uložení nevyužitelné elektrické energie vyrobené z OZE v plynárenské soustavě systematicky pro regulační období 7 (2031-2035) a dle aktuální potřeby a rozsahu deklarovaném v Strategickém rámci metodiky cenové regulace pro regulační období 6.
Odpovědnost	ERÚ
za dílčí úkol	
Spolupráce	ČEPS, NET4GAS, distributoři plynu a elektrické energie
Indikátor	a) Jsou identifikovány potřeby změny regulace pro výrobu
plnění	a blending vodíku z pohledu elektrizační a plynárenské soustavy.
	b) Identifikace potřeb změn v legislativě.
	c) Identifikace potřeb pro nastavení pro regulační období 7

Termín	a)	31.12.2025 nebo později v případě potřeby: Úpravy parametrů
splnění		regulačního období 6
	b)	31.12.2025
	c)	31.6.2028

Karta úkolů	O2.5 Finanční podpora vtláčení vodíku do plynárenské soustavy	
Popis karty	Identifikovat potřebu, analyzovat náklady a přínosy a případně zajistit	
	provozní podporu pro vtláčení vodíku do blendu	
Gestor	MPO	

Dílčí úkol	O2.5.1 Posouzení vhodnosti podpory omezeného množství vodíku vtláčeného do soustavy (nastartování technologie, plnění emisních a dalších cílů). Posouzení vhodného nástroje podpory (např. feed-in tarif, výkup, provozní podpora), případně identifikace možného překryvu s jinými dotačními programy. Nastavení podpory.
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MŽP, ERÚ, ČPS
Indikátor plnění	a) Zpracování analýzy
Termín splnění	a) 31.12.2025

O3: Do roku 2030 nastartovat poptávku po obnovitelném a nízkouhlíkovém vodíku v dopravě a průmyslu v ČR v minimálním objemu 40 000 t /rok (1 320 GWh)

O3.1 Podpora nizkouhlikového vodíku a RFNBO prostřednictvím daňového zvýhodnění v souladu s Energy Taxation Directive Evropská komise prostřednictvím balíčku Fit for 55, respektive revize směrnice o zdanění energie (Energy Taxation Directive) umožňuje uplatnit sníženou referenční sazbu na obnovitelný vodík. Je zapotřebí, aby ČR v zájmu nastartování vodíkové ekonomiky minimálně v prvních několika letech nastavila daňové zatížení RFNBO vodíku na co nejnižší míru. Veškeré predikce operují s relativně vysokou výrobní cenou RFNBO vodíku i po roce 2030, tudíž bude v zájmu státu s ohledem na zvýšení poptávky po vodíku v dopravě (vozidla poháněná palivovými články) a plnění cílů směrnice RED, aby jeho daňové zatížení neohrožovalo samotnou poptávku spotřebitelů. Společně s tím je zapotřebí, aby ČR v zájmu nastartování vodíkové ekonomiky minimálně v prvních několika letech nastavila i daňové zatížení nízkouhlíkového vodíku na co nejnižší míru. Vzhledem k nákladům na výrobu nízkouhlíkového vodíku a jeho potřebu v rámci emisních cílů a poplatků v dopravě, průmyslu a budovách (RED, EU ETS 1,2) bude v zájmu státu, aby jeho daňové zatížení neohrožovalo samotnou poptávku spotřebitelů. Sníženou sazbu navrhujeme i v případě, že by Energy Taxation Directive neprošla legislativním procesem v rámci Rady EU, v tomto případě lze využít obecného práva členských států zavést národně specifické podmínky v oblasti zdanění.		
Popis karty Evropská komise prostřednictvím balíčku Fit for 55, respektive revize směrnice o zdanění energie (Energy Taxation Directive) umožňuje uplatnit sníženou referenční sazbu na obnovitelný vodík. Je zapotřebí, aby ČR v zájmu nastartování vodíkové ekonomiky minimálně v prvních několika letech nastavila daňové zatížení RFNBO vodíku na co nejnižší míru. Veškeré predikce operují s relativně vysokou výrobní cenou RFNBO vodíku i po roce 2030, tudíž bude v zájmu státu s ohledem na zvýšení poptávky po vodíku v dopravě (vozidla poháněná palivovými články) a plnění cílů směrnice RED, aby jeho daňové zatížení neohrožovalo samotnou poptávku spotřebitelů. Společně s tím je zapotřebí, aby ČR v zájmu nastartování vodíkové ekonomiky minimálně v prvních několika letech nastavila i daňové zatížení nízkouhlíkového vodíku na co nejnižší míru. Vzhledem k nákladům na výrobu nízkouhlíkového vodíku a jeho potřebu v rámci emisních cílů a poplatků v dopravě, průmyslu a budovách (RED, EU ETS 1,2) bude v zájmu státu, aby jeho daňové zatížení neohrožovalo samotnou poptávku spotřebitelů. Sníženou sazbu navrhujeme i v případě, že by Energy Taxation Directive neprošla legislativním procesem v rámci Rady EU, v tomto případě lze využít obecného práva členských států zavést národně specifické podmínky v oblasti zdanění.	Karta úkolů	O3.1 Podpora nízkouhlíkového vodíku a RFNBO prostřednictvím
směrnice o zdanění energie (Energy Taxation Directive) umožňuje uplatnit sníženou referenční sazbu na obnovitelný vodík. Je zapotřebí, aby ČR v zájmu nastartování vodíkové ekonomiky minimálně v prvních několika letech nastavila daňové zatížení RFNBO vodíku na co nejnižší míru. Veškeré predikce operují s relativně vysokou výrobní cenou RFNBO vodíku i po roce 2030, tudíž bude v zájmu státu s ohledem na zvýšení poptávky po vodíku v dopravě (vozidla poháněná palivovými články) a plnění cílů směrnice RED, aby jeho daňové zatížení neohrožovalo samotnou poptávku spotřebitelů. Společně s tím je zapotřebí, aby ČR v zájmu nastartování vodíkové ekonomiky minimálně v prvních několika letech nastavila i daňové zatížení nízkouhlíkového vodíku na co nejnižší míru. Vzhledem k nákladům na výrobu nízkouhlíkového vodíku a jeho potřebu v rámci emisních cílů a poplatků v dopravě, průmyslu a budovách (RED, EU ETS 1,2) bude v zájmu státu, aby jeho daňové zatížení neohrožovalo samotnou poptávku spotřebitelů. Sníženou sazbu navrhujeme i v případě, že by Energy Taxation Directive neprošla legislativním procesem v rámci Rady EU, v tomto případě lze využít obecného práva členských států zavést národně specifické podmínky v oblasti zdanění.		daňového zvýhodnění v souladu s Energy Taxation Directive
ekonomiky minimálně v prvních několika letech nastavila i daňové zatížení nízkouhlíkového vodíku na co nejnižší míru. Vzhledem k nákladům na výrobu nízkouhlíkového vodíku a jeho potřebu v rámci emisních cílů a poplatků v dopravě, průmyslu a budovách (RED, EU ETS 1,2) bude v zájmu státu, aby jeho daňové zatížení neohrožovalo samotnou poptávku spotřebitelů. Sníženou sazbu navrhujeme i v případě, že by Energy Taxation Directive neprošla legislativním procesem v rámci Rady EU, v tomto případě lze využít obecného práva členských států zavést národně specifické podmínky v oblasti zdanění.	Popis karty	směrnice o zdanění energie (Energy Taxation Directive) umožňuje uplatnit sníženou referenční sazbu na obnovitelný vodík. Je zapotřebí, aby ČR v zájmu nastartování vodíkové ekonomiky minimálně v prvních několika letech nastavila daňové zatížení RFNBO vodíku na co nejnižší míru. Veškeré predikce operují s relativně vysokou výrobní cenou RFNBO vodíku i po roce 2030, tudíž bude v zájmu státu s ohledem na zvýšení poptávky po vodíku v dopravě (vozidla poháněná palivovými články) a plnění cílů směrnice RED, aby jeho daňové zatížení
neprošla legislativním procesem v rámci Rady EU, v tomto případě lze využít obecného práva členských států zavést národně specifické podmínky v oblasti zdanění.		ekonomiky minimálně v prvních několika letech nastavila i daňové zatížení nízkouhlíkového vodíku na co nejnižší míru. Vzhledem k nákladům na výrobu nízkouhlíkového vodíku a jeho potřebu v rámci emisních cílů a poplatků v dopravě, průmyslu a budovách (RED, EU ETS 1,2) bude v zájmu státu, aby jeho daňové zatížení neohrožovalo
Gestor MF		neprošla legislativním procesem v rámci Rady EU, v tomto případě lze využít obecného práva členských států zavést národně specifické
	Gestor	MF

Dílčí úkol	O3.1.1 Zavést daňové zvýhodnění RFNBO vodíku k využití v palivových
	článcích
Odpovědnost	MF
za dílčí úkol	
Spolupráce	MPO, MŽP
Indikátor	a) Zahájit diskuzi nad dlouhodobým přístupem k daňovému
plnění	zvýhodnění RFNBO vodíku
	b) Zavedení daňového zvýhodnění
Termín	a) 1.1.2025
splnění	b) 31.12.2026

Dílčí úkol	O3.1.2 Po vydání delegovaného aktu k nízkouhlíkovému vodíku zavést daňové zvýhodnění nízkouhlíkového vodíku k využití v palivových článcích
Odpovědnost	MF
za dílčí úkol	
Spolupráce	MPO, MŽP
Indikátor	a) Zahájit diskuzi nad dlouhodobým přístupem k daňovému
plnění	zvýhodnění nízkouhlíkového vodíku
	b) Zavedení daňového zvýhodnění
Termín	a) 1.1.2025
splnění	b) 16 měsíců po vydání delegovaného aktu k nízkouhlíkovému
	vodíku

Karta úkolů	O3.2 Podpora využití obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku v průmyslu
Popis karty	Směrnice RED III požaduje využití RFNBO vodíku ve specifikovaných provozech v současnosti využívajících vodík. Je třeba připravit průmysl pro tuto transformaci a nabídnout optimální řešení. Konkurenceschopnost průmyslu budou dále ovlivňovat nástroje vyvíjející přímý a nepřímý tlak na využívání obnovitelných a nízkouhlíkových zdrojů energie (ETS 1,2, Green Bonds, korporátní ESG, ekodesign). Cílem je vytvořit odpovídající prostředí tak, aby měl průmysl možnost se těmto požadavkům přizpůsobit. Ze zjištění oborových svazů vyplývá, že řada firem o povinnostech vyplývajících ze směrnice RED III neví, je nutné se proto zaměřit na osvětu a poskytnout firmám konkrétní nástroje k nahrazení v současnosti využívaného vodíku RFNBO vodíkem (pro plnění cílů směrnice RED) nebo nízkouhlíkovým vodíkem (pro plnění emisních cílů).
Gestor	MPO

Dílčí úkol	O3.2.2 Příprava nástrojů pro možnost využití obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku ve smyslu snižování uhlíkové stopy průmyslových výrob (typicky záruky původu nebo certifikační schémata dle článku 29 Směrnice EU 2018/2001 a to čistého vodíku nebo v blendu, pro prokázání pro účely ESG, taxonomie EU, ETS1, 2 apod.), ale i pro dosažení relevantních národních cílů, jako je například Effort Sharing Regulation. Jde zejména o nástroje umožňující certifikaci a využití certifikovaného vodíku výrobními podniky a dalšími spotřebiteli, ale i v návazných procesech hodnotových řetězců (GHG Protocol a podobná schémata). Vlastní zajištění vodíku na komerční bázi.
------------	---

	Provázanost na kartu O5, O1, O2 a M4.
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	SPČR, MŽP, ČPS, OTE
Indikátor plnění	a) Podniky využívající nízkouhlíkový nebo obnovitelný vodík mají možnost si tento vodík vykázat.
Termín splnění	a) 30.12.2026

Karta úkolů	O3.3 Rozvoj vodíkové mobility v ČR
Popis karty	Je nutné zajistit, aby byly naplňovány jednotlivé karty NAP CM týkající
	se vodíkové dopravy.
	Konkrétně:
	 Nižší pásmo mýtného pro bezemisní vozidla, specifikace dle
	jednotlivých kategorií N1, N2, N3 v souladu s podmínkami
	obsaženými v NAP CM.
	2. Výstavba páteřní sítě vodíkových čerpacích stanic, v souladu
	s nařízením AFIR a dle potřeb ČR, s přihlédnutím k možnostem
	budoucího importu, přepravy a distribuce vodíku
	prostřednictvím plynárenské infrastruktury.
	3. Rozvoj mobilních čerpacích stanic, včetně podpory trailerů,
	podle analýzy nákladové efektivity.
	4. Rozvoj vodíkové veřejné dopravy včetně vodíkových čerpacích
	stanic pro města a obce.
	5. Rozvoj vodíkové železniční dopravy.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	O3.3.1 Zajistit v rámci aktualizace NAP CM zahrnutí opatření v oblasti vodíkové dopravy viz výše.
Odpovědnost za dílčí úkol	НҮТЕР
Spolupráce	SPČR, MŽP, MPO, H3 tým
Indikátor plnění	a) Opatření jsou zahrnuta v aktualizovaném NAP CM.
Termín splnění	a) 31.8.2024

Dílčí úkol	O3.3.2 Řádné naplňování jednotlivých opatření z NAP CM týkajících se vodíku.
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	SPČR, MŽP, HYTEP, H3 tým
Indikátor plnění	a) Opatření jsou včas plněna, čímž dochází k rozvoji vodíkové mobility v ČR.
Termín splnění	a) průběžně

Dílčí úkol	O3.3.3 Plán výstavby vodíkových čerpacích stanic.
	Plán výstavby veřejných vodíkových čerpacích stanic v souladu
	s nařízením AFIR je uveden v NAP CM. Celkem si nové nařízení vyžádá
	minimální povinnou výstavbu 6 vodíkových čerpacích stanic na sítích TEN-T o kumulativní kapacitě 1 tuny denně na hlavních sítích TEN-T
	(případně několika menších vodíkových stanic, které dohromady budou
	mít danou kapacitu vodíku) a minimálně 10 vodíkových čerpacích stanic v městských uzlech. Kapacity výdeje vodíku u čerpacích stanic
	v městských uzlech by měly zohlednit předpokládaný nárůst
	vodíkových automobilu napříč segmenty zejména nákladní dopravy.
Odpovědnost	MD
za dílčí úkol	
Spolupráce	MPO
Indikátor	a) Výstavba vodíkových čerpacích stanic v souladu s plánem v NAP
plnění	СМ
Termín	a) 31.12.2030
splnění	

Dílčí úkol	O3.3.4 Podpora projektů výstavby vodíkové infrastruktury pro veřejné služby (doprava (silniční a železniční), komunální služby,). Plán výstavby vodíkových čerpacích a příslušné infrastruktury.
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MMR, Správa železnic, kraje, H3 tým
Indikátor plnění	a) Výstavba vodíkové infrastruktury

Termín	a) 31.12.2030
splnění	

Karta úkolů	O3.4 Rozšíření a adaptace stávajících nástrojů veřejné podpory pro oblast vodíkových projektů
Popis karty	Rychlé a úspěšné nastartování vodíkové ekonomiky se přímo odvíjí od počtu realizovaných projektů. V tomto ohledu by značné urychlení představovalo bezodkladné rozšíření stávajících oblastí veřejné podpory i na vodíkové projekty. Karta úkolů je propojena s ostatními kartami úkolů.
Gestor	MŽP, MPO

Dílčí úkol	O.3.4.1 Vytvoření přehledu dotačních programů pro oblast Vodíkové strategi e
Popis	Provést analýzu dostupných titulů pro celkový rozvoj vodíkové ekonomiky (tj. typicky pro podporu elektrolyzérů, pro čerpací stanice, infrastrukturu apod.).
Odpovědnost za dílčí úkol	НҮТЕР
Spolupráce	MPO, MŽP, MD, MMR, H3 tým
Indikátor plnění	 a) Vytvoření webu s přehledem dotačních programů pro oblast Vodíkové strategie
	b) Pravidelná aktualizace přehledu dotačních titulů na webu HYTEP
Termín	a) 31.12.2024
splnění	b) průběžně

Dílčí úkol	O.3.4.2 Každoroční provádění analýzy stávajících podpůrných programů
	z hlediska naplňování cílů Vodíkové strategie
Popis	Na základě přehledu dotačních programů, konkrétních výzev a jejich
	využívání identifikovat oblasti z Vodíkové strategie, které nejsou
	dostatečně pokryty stávajícími programy veřejné podpory.
Odpovědnost	НҮТЕР
za dílčí úkol	
Spolupráce	MPO, MD, MŽP, MMR, SPČR, ČPS, H3 tým
Indikátor	a) Roční zpráva "Možnosti využití podpůrných programů
plnění	pro podporu cílů Vodíkové strategie ČR"
Termín	a) Průběžně každý rok do 31.12.
splnění	
•	

Dílčí úkol	O.3.4.3 Aktualizace dotačních programů

Popis	Na základě roční zprávy "Možnosti využití podpůrných programů pro podporu cílů Vodíkové strategie ČR" navrhovat změny v aktuálních dotačních programech
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	MD, MŽP, MMR, MF
Indikátor	a) Zpráva s návrhy změn v dotačních programech a návrh
plnění	postupných kroků k jejich naplnění
Termín	a) Průběžně každý rok do 3 měsíců po vydání zprávy "Možnosti
splnění	využití podpůrných programů pro podporu cílů Vodíkové strategie ČR".

O4: Analyzovat potenciál přechodu plynových kotlů v domácnostech na blend zemního plynu a později na čistý vodík a posoudit možnosti financování přechodu

Dílčí úkol	O4.1 V souladu s plánem transformace na blend až do 20 % vodíku v zemním plynu, připravit analýzu portfolia spotřebičů, které jsou v provozu, definovat specifikaci plynových kotlů H2 Ready 20 % a provést analýzu efektivnosti přechodu plynových kotlů v domácnostech na 20% blend.
Odpovědnost	ČPS
za dílčí úkol	
Spolupráce	MPO, Distributoři, APTT, Výrobci plynových kotlů pro domácnost mimo
	APTT, MŽP, ERÚ, H3 tým
Indikátor	1. Definovat podmínky specifikace H2 Ready 20 % pro plynové
plnění	kotle pro domácnost.
	2. Provést analýzu a odhad celkového množství plynových kotlů
	v domácnostech, které jsou v provozu, ideálně v závislosti
	na časové ose od uvedení do provozu.

	3. Provést odhad, jaké plynové kotle bude možno využít, případně
	retrofitovat a jaké bude nutné nahradit pro využití blendu
	v místech, kde bude blend až do 20 % k dispozici a využíván.
	4. V návaznosti na kartu O2 provést analýzu nákladů a přínosů
	přechodu plynových kotlů v domácnostech na 20% blend
	v návaznosti na plán transformace distribuční sítě. V případě
	pozitivního výsledku pokračovat v dalších krocích.
	5. Vypracovat metodiku kontroly připravenosti plynových kotlů
	v domácnostech na 20% blend.
	6. Analyzovat možnosti a navrhnout jakým způsobem a z jakých
	zdrojů bude kontrola připravenosti OZP v domácnostech na 20%
	blend financována a kým bude prováděna.
	7. Analyzovat možnosti podpory výměny plynových kotlů pro
	domácnost a připravit podklady pro notifikaci příslušného
	dotačního programu na podporu výměny plynových kotlů
	na kotle vhodné pro provoz s blendem nebo čistým vodíkem.
Termín	Vše dokončeno do 31.12.2026
splnění	
,	

Dílčí úkol Odpovědnost za dílčí úkol	O4.2 V souladu s plánem transformace na čistý vodík připravit analýzu portfolia spotřebičů, které jsou v provozu, definovat specifikaci plynových kotlů H2 Ready 100 % a provést analýzu efektivnosti přechodu plynových kotlů v domácnosti na čistý vodík ČPS
Spolupráce	MPO, Distributoři, APTT, Výrobci plynových kotlů pro domácnost mimo APTT, MŽP, ERÚ
Indikátor plnění	 Definovat podmínky specifikace H2 Ready 100 % pro plynové kotle pro domácnost. Provést analýzu a odhad celkového množství plynových kotlů v domácnostech, které jsou v provozu, ideálně v závislosti na časové ose od uvedení do provozu. Provést analýzu kolik plynových kotlů v domácnosti bude nutné nahradit pro využití čistého vodíku v místech, kde bude čistý vodík k dispozici a využíván. V návaznosti na kartu M4 provést analýzu nákladů a přínosů přechodu plynových kotlů v domácnostech na čistý vodík v návaznosti na plán transformace distribuční sítě. V případě pozitivního výsledku pokračovat v dalších krocích.
	 Vypracovat metodiku kontroly připravenosti plynových kotlů v domácnostech na čistý vodík. Analyzovat možnosti a navrhnout jakým způsobem a z jakých zdrojů bude kontrola připravenosti OZP v domácnostech na čistý vodík financována a kým bude prováděna.

	7. Analyzovat možnosti podpory výměny plynových kotlů pro domácnost a připravit podklady pro notifikaci příslušného dotačního programu na podporu výměny plynových kotlů na kotle vhodné pro provoz s čistým vodíkem.
Termín splnění	Vše dokončeno do 31.12.2035

O5: Příprava a vytvoření komplexního legislativního rámce vodíkového hospodářství v ČR, včetně certifikace vyráběného vodíku

Karta úkolů	05.1 Transpozice revize směrnice na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie
Popis karty	Směrnice na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie stanovuje členským státům zvyšování podílu obnovitelných zdrojů energie a snižování emisí skleníkových plynů v sektorech průmyslu a dopravy. Směrnice podporuje rozvoj vodíkového hospodářství povinnými cíli náhrady šedého vodíku vodíkem obnovitelným (RFNBO) při spotřebě vodíku v sektoru průmyslu a podporuje rozvoj vodíkové mobility povinnou spotřebou obnovitelného vodíku v sektoru dopravy, a to již od roku 2030. Legislativní povinnost dopadne především na některé chemické výrobny a dodavatele paliv. Očekává se otevření zákona o podporovaných zdrojích energie a zákona o ochraně ovzduší. Transpozici je vhodné pojmout komplexněji a propojit ji, zejména v otázce používané terminologie, i s čistě národními zákony, jakými je například zákon o pohonných hmotách (otázka neexistující definice dodavatele paliv v zákoně o pohonných hmotách). Směrnice na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie řeší pouze otázku RFNBO a jeho spotřeby. Vlastní transpozice směrnice o využívání obnovitelných zdrojů energie nemůže být úkolem v rámci Vodíkové strategie, protože jde o legislativní požadavek. Proto není v rámci karet úkolů tato transpozice uvedena jako samostatný úkol, jen přípravné práce k transpozici. Na transpozici má ČR 18 měsíců od vyvěšení směrnice v Úředním věstníku Evropské unie.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	O5.1.1 Zahájení práce koordinační skupiny mezi MPO a MŽP o podobě transpozice a podmínkách pro dotčené subjekty na národní úrovni
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MŽP, SPČR, HYTEP, H3 tým
Indikátor plnění	a) Vytvoření koordinační skupiny k transpozici nové podoby směrnice na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie
	b) Analýza dopadů směrnice a její implementace do právního řádu ČR
	c) Analýza přístupu okolních států k transpozici směrnice s ohledem na využití RFNBO

Termín	a) 31.8.2024
splnění	b) 30. 9.2024
	c) 30.11.2024

17 - 1 - 11 - 19	05.2.7
Karta úkolů	O5.2 Transpozice směrnice o společných pravidlech pro vnitřní trh
	s plyny z obnovitelných zdrojů, se zemním plynem a s vodíkem
	a nastavení podmínek pro plnění nařízení o vnitřním trhu s plyny
	z obnovitelných zdrojů, se zemním plynem a s vodíkem.
	Vytvoření komplexního rámce pro vodíkové hospodářství v ČR
	prostřednictvím změny nebo vytvoření nových vyhlášek zrcadlících
	současné předpisy v zemním plynu.
Popis karty	Směrnice se zaměřuje na společná pravidla pro přepravu, distribuci,
горіз кагту	
	dodávku a skladování plynů prostřednictvím plynárenské soustavy,
	včetně stanovení pravidel fungování tohoto odvětví, přístupu na trh,
	kritérií a postupů pro udělování povolení na přepravu, distribuci,
	dodávky a skladování plynů, povinnou akceptaci blendu vodíku
	v přeshraničních propojovacích bodech, jakož i pravidla
	pro provozování soustav.
	pro provozovani soustav.
	V souvislosti s transpozicí směrnice je nutné aktualizovat řadu zákonů
	a vyhlášek. Klíčovým zákonem, který bude nutné aktualizovat, je
	především Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu
	státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů
	(energetický zákon) a na něj navazující sekundární legislativa.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	O5.2.1 Zahájení koordinační skupiny na MPO k diskuzi nad komplexní změnou plynárenské legislativy v návaznosti na dekarbonizační balíček pro trh s plyny
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	MŽP, ERÚ, OTE, ČPS, HYTEP, SPČR, H3 tým
Indikátor	a) Vytvoření koordinační skupiny ke komplexní změně plynárenské
plnění	legislativy s MPO
	b) Analýza dopadů směrnice a nařízení a její implementace
	do právního řádu ČR
	c) Analýza přístupu okolních států k transpozici směrnice
Termín	a) 30. 8.2024
splnění	b) 30.12.2024
	c) 30.12.2024

Dílčí úkol	O5.2.3 Novelizace zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MŽP, ERÚ, OTE, ČPS, HYTEP, SPČR
Indikátor plnění	 a) V rámci koordinační skupiny zahájit zhodnocení komplexní revize energetického zákona s ohledem na rozvoje vodíkového hospodářství a identifikovat konkrétní problematické body b) Zákon je přijat ve sbírce, směrnice o společných pravidlech pro vnitřní trh s plyny je transponována do českého legislativního rámce.
Termín	a) 31.12.2024
splnění	b) 31.12.2025

Dílčí úkol Odpovědnost za dílčí úkol	 O5.2.4 Novelizace či přijetí nové podoby vyhlášek v gesci Energetického regulačního úřadu. Dle předběžné identifikace by se mohlo jednat o tyto vyhlášky: Vyhláška č. 349/2015 Sb., o Pravidlech trhu s plynem, ve znění pozdějších předpisů Vyhláška č. 488/2021 Sb., o podmínkách připojení k plynárenské soustavě Vyhláška č. 401/2010 Sb., o obsahových náležitostech pravidel provozování přenosové soustavy, pravidel provozování distribuční soustavy, řádu provozovatele přepravní soustavy, řádu provozovatele distribuční soustavy, řádu provozovatele podzemního zásobníku plynu a obchodních podmínek operátora trhu Vyhláška č. 513/2021 Sb., kterou se mění vyhláška č. 262/2015 Sb., o regulačním výkaznictví, ve znění pozdějších předpisů Vyhláška č. 8/2016 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích – pokud bude licence pro výrobny vodíku podléhat pravidlům podle energetického zákona Vyhláška č. 489/2021 Sb., o postupech registrace podpor u operátora trhu a provedení některých dalších ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie (registrační vyhláška)
Odpovědnost za dílčí úkol	ERU
Spolupráce	MPO, MŽP, OTE, ČPS, HYTEP, SPČR, H3 tým
Indikátor	a) V rámci koordinační skupiny zahájit zhodnocení současné
plnění	podoby vyhlášek v gesci ERÚ a v případě nutnosti úprav

	vycházejících z dekarbonizačního balíčku zahájit novelizační proces.
Termín	a) Předpoklad 2025-2026, v návaznosti na výsledek zhodnocení
splnění	a transpozici relevantní evropské legislativy (případně dřívější
	změny energetického zákona).

Dílčí úkol	 O5.2.5 Novelizace či přijetí nové podoby vyhlášek v gesci MPO, dle výsledku práce koordinační skupiny. Dle předběžné analýzy by se mělo jednat o následující vyhlášky: Vyhláška č. 108/2011 Sb., o měření plynu a o způsobu stanovení náhrady škody při neoprávněném odběru, neoprávněné dodávce, neoprávněném uskladňování, neoprávněné přepravě nebo neoprávněné distribuci plynu Vyhláška č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu Vyhláška č. 344/2012 Sb., o stavu nouze v plynárenství a o způsobu zajištění bezpečnostního standardu dodávky plynu Vyhlášky a další předpisy týkající se zásobníků plynu a těžby (44/1988, 61/1988, 62/1988, 71/1988, 104/1988, 71/2002, 85/2012) a bezpečnosti (133/1985, 239/1998, 100/2001, 246/2001, 76/2002, 392/2003, 224/2015, 226/2015, 277/2015, 250/2021)
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MŽP, ERÚ, OTE, ČPS, HYTEP, H3 tým
Indikátor	a) V rámci koordinační skupiny zahájit zhodnocení současné
plnění	podoby vyhlášek v gesci MPO a v případě nutnosti úprav
	vycházejících z dekarbonizačního balíčku zahájit novelizační
	proces.
Termín	a) Předpoklad 2025-2026, v návaznosti na výsledek zhodnocení
splnění	a transpozici relevantní evropské legislativy (případně dřívější
	změny energetického zákona).

Dílčí úkol	O5.2.6 Přijetí EU norem a související aktualizace ČSN norem týkajících se vodíku a vodíkového hospodářství, zejména pro umožnění repurposingu části české plynárenské soustavy na vodíkovody a jejich provoz
Odpovědnost	Česká agentura pro standardizaci, ČPS
za dílčí úkol	
Spolupráce	MPO, HYTEP, TIČR, HZS, SUIP, ČMI, H3 tým
Indikátor	a) Normy přejaty do českého rámce a české technické normy
plnění	umožňují repurposing části české plynárenské infrastruktury
	na vodíkovody a stanovují jasné podmínky pro provoz těchto vodíkovodů.

Termín	a) 30.12.2025
splnění	

Dílčí úkol	O5.2.7: Úprava národní legislativy dle požadavků vyplývajících z nařízení
	(EU) 2022/869 (TEN-E)
Odpovědnost	MPO, MMR
za dílčí úkol	
Spolupráce	ÚV, NET4GAS, MD
Indikátor plnění	a) Úprava národní legislativy jak na úrovni zákonů, tak i jednotlivých vyhlášek tak, aby umožnili stavbu a provoz vodíkové infrastruktury a povolení takových staveb nejrychlejším možným postupem, jak vyžaduje nařízení (EU) 2022/869 (TEN-E).
Termín splnění	a) 31.12.2024

Karta úkolů	05.3 Licencování a povinnosti pro výrobce vodíku na území ČR
	v souvislosti s tím, kde bude vodík následně využit.
Popis karty	Jakmile vstoupí v platnost nová podoba energetického zákona, stane se
	vodík energetickým plynem, pro jehož výrobu bude nutné získat licenci
	od Energetického regulačního úřadu. V návaznosti na koncové využití
	vodíku a za předpokladu ostrovního řešení, je vhodné ze strany státní
	správy přijít s doporučeními, jakým způsobem mají společnosti, které
	cílí na výrobu vodíku v souvislosti s koncovým využitím vodíku v sektoru
	dopravy, průmyslu či energetiky postupovat při zajišťování správných
	licencí. Je možné, že výrobce vodíku může být zároveň i výdejcem
	na plnicí stanici, bude v tom případě nutné obstarat živnost na vydávání
	pohonných paliv, stejně tak jako licenci na výrobu vodíku (plynu v rámci
	energetického zákona)? Bude možné do zákona přidat výjimku pro tyto
	účely?
	Jak se bude postupovat v případě výroby vodíku pro chemické účely
	jako suroviny?
Gestor	MPO

Dílčí úkol	O5.3.1 Vytvoření metodického pokynu/doporučení pro případ výroby vodíku a jeho využití pro potřeby dopravy, průmyslu a energetiky v návaznosti na novelizovanou podobu energetického zákona
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MŽP, HYTEP, OTE, ČPS, ERÚ, H3 tým
Indikátor plnění	a) Analýza situace vzniklé z nové podoby energetického zákona před vstupem energetického zákona v platnost

	b) Zpracování metodiky/návodu a vyvěšení na webu MPO a HYTEP
Termín	a) 30.8.2024
splnění	b) 30.12.2024

Dílčí úkol	O5.3.2 Změna zákona o pohonných hmotách s ohledem na nevyhovující
	podmínky pro dodavatele paliv vodíku – je primárně řešena v rámci
	karet úkol v NAP CM
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	MŽP, HYTEP, OTE, ČPS, H3 tým
Indikátor	a) Splnění karty úkolů v rámci NAP CM a začlenění zástupců
plnění	vodíkové mobility do jednání o změně zákona
Termín	a) 30.12.2024
splnění	

Dílčí úkol	O5.3.3 Otevření možnosti změny podmínek živnostenského zákona pro výrobu vodíku jako chemické látky s ohledem na realizaci pilotních projektů
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	НҮТЕР
Indikátor plnění	a) a) S ohledem na energetický zákon otevření diskuze vhodnosti využití živnostenského zákona a jeho provázání na energetický zákon u výroby vodíku (plynu)
Termín splnění	a) 30.8.2024

Dílčí úkol	O5.3.4 Vyčlenění výjimky z nutnosti licence ERÚ na výrobu u instalací
	do 2 MWe (1 t vodíku za den) v případě, že vodík není prodáván dál
	třetím stranám, ale je využit pro interní použití, či pro pilotní testování
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	HYTEP, SPČR
Indikátor	a) S ohledem na energetický zákon otevření diskuze vhodnosti
plnění	udělení výjimky pro projekty (např. firmy, domácnosti), které
	podobné projekty budou realizovat
	b) Zajištění zohlednění karty úkolů ve vyjednávání v rámci
	novelizace energetického zákona

Termín	a) 31.12.2025
splnění	b) 31.12.2025, v rámci transpozice plynárenského balíčku

Karta úkolů	05.4 Certifikace pro výrobu a spotřebu nízkouhlíkového vodíku a RFNBO v ČR a certifikace při blendingu vodíku do zemního plynu
Popis karty	Certifikace bude klíčovým aspektem vykazování snižování emisí pro podniky, které budou nuceny plnit sektorové cíle směrnice na podporu využívání obnovitelných zdrojů, či budou cílit na snižování svých emisí prostřednictvím využití nízkouhlíkového vodíku například pro potřeby snižování zátěže, kterou představuje systém obchodování s emisními povolenkami EU ETS1 a 2. Jedná se zejména o certifikaci RFNBO v rámci systému certifikátů udržitelnosti (obdobně jako u záruk původu) v návaznosti na povinné cíle snižování emisí skleníkových plynů a sektorové cíle směrnice na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie. Potenciálně důležitým certifikačním mechanismem bude i rozšíření systému záruk původu o záruky původu pro RFNBO a nízkouhlíkový vodík. Vedle toho je nezbytné začít řešit otázku vykazování udržitelnosti při blendingu zemního plynu s vodíkem v plynárenské soustavě.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	O5.4.1 Rozšířit systém záruk původu vodíku o RFNBO a nízkouhlíkový vodík
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce Indikátor plnění	MŽP, HYTEP, OTE, SPČR a) Rozšíření systému záruk původu o RFNBO a nízkouhlíkový vodík
Termín splnění	a) 30.12.2025

Dílčí úkol	O5.4.2 Přezkoumání certifikační možnosti vtláčení RFNBO
	a nízkouhlíkového vodíku do plynárenské soustavy a jeho spotřeby
	v koncových zařízeních, a to jak s ohledem na systém certifikátů
	udržitelnosti, tak záruk původu
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	MŽP, HYTEP, OTE, SPČR
Indikátor	a) Rozšíření systému záruk původu o RFNBO a nízkouhlíkový vodík
plnění	

Termín	a) 30.12.2025
splnění	

Dílčí úkol	O5.4.3 Novelizace zákonů a vyhlášek vztahujících se k O5.1 až O5.3 (165/2012, 328/2022, 166/2022, 489/2021, 79/2022)
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MŽP, HYTEP, OTE, SPČR
Indikátor plnění	a) Revize jednotlivých zákonů a vyhlášek
Termín splnění	a) 30.12.2025

M1: Vytvořit podmínky pro internacionalizaci českých firem, export technologií a efektivní výrobu obnovitelného vodíku v zahraničních regionech

Karta úkolů	M1.1 Příprava obchodních misí a informačních seminářů pro české dodavatele technologií a investory, příprava ucelené produktové nabídky
Popis karty	ČR vyvíjí a vyrábí celou řadu technologií pro výrobu, skladování a užití vodíku. Cílem je otevřít technologickým dodavatelům cestu na zahraniční trhy. Budeme usilovat o to, aby české firmy a organizace nebyly jen subdodavatelé, ale také investoři, kteří mohou budovat samostatně nebo ve spolupráci s jinými dodavateli/investory technologická zařízení v zahraničí.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M1.1.1 Příprava obchodních misí pro české firmy formou obchodních misí organizovaných ve spolupráci s MZV a zastupitelskými úřady ČR a agenturou pro podporu vývozu CzechTrade (případně agenturou CzechInvest) v příslušných zemích a příprava participace českých firem k příslušným jednáním společných orgánů pro hospodářskou spolupráci s jednotlivými zeměmi.
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MZV, CzechTrade, CzechInvest, HYTEP, další podnikatelští partneři
Indikátor plnění	a) Realizace technologických misí zaměřených na vodík.
Termín splnění	a) Průběžné hodnocení v Q2 následujícího roku

Dílčí úkol	M1.1.2 Informační semináře o možnostech podpory vývozu technologií,
	příprava databáze a produktové nabídky vodíkových technologií, které
	bude možné sdílet se zahraničními partnery
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	CzechTrade, HYTEP. CzechInvest
Indikátor	a) vytvoření databáze vývozců vodíkových technologií a ucelené
plnění	produktové nabídky
	b) informační semináře o možnostech podpory vývozu do různých
	teritorií, minimálně jeden za dva roky
	c) roční vyhodnocení úspěšnosti vývozu vodíkových technologických
	firem

Termín	a) 31.12.2025
splnění	b) průběžné hodnocení v Q2 následujícího roku
	c) průběžné hodnocení v Q2 následujícího roku

Dílčí úkol	M1.1.3 Informace pro potencionální české investory o příslušných teritoriích, aby měli podkladové informace pro investiční rozhodnutí
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	MZV, CzechTrade, CzechInvest, Česká exportní banka, EGAP
Indikátor	a) organizace minimálně jednoho informačního semináře pro investory
plnění	ročně
	b) hodnocení úspěšnosti investičních aktivit v oblasti vodíkových
	technologií
Termín	a) průběžné hodnocení v Q2 následujícího roku
splnění	b) průběžné hodnocení v Q2 následujícího roku

Dílčí úkol	M1.1.4 Příprava incomingových misí pro potenciální zahraniční partnery v oblasti vodíkových technologií organizovaných ve spolupráci s MZV a zastupitelskými úřady ČR a agenturou pro podporu exportu CzechTrade (případně agenturou CzechInvest) v příslušných zemích.
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	MZV, CzechTrade, CzechInvest, HYTEP, další podnikatelští partneři
Indikátor	a) Realizace incomingových misí zaměřených na vodík.
plnění	
Termín	a) Průběžné hodnocení v Q2 následujícího roku
splnění	

Karta úkolů	M1.2 Podpora zahájení ekonomické výroby vodíku v zahraničních
	regionech
Popis karty	V ČR nebude možné kvůli klimatickým podmínkám vyrobit dostatečné
	množství obnovitelného vodíku. Velké množství obnovitelného vodíku
	nebo jeho sloučenin budeme muset dovážet. České firmy by mohly
	vyrábět obnovitelný vodík nebo jeho sloučeniny v zahraničí a případně
	je dovážet do ČR.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M1.2.1 Využít existující programy pro podporu českých firem, které
	plánují výrobu obnovitelného vodíku nebo jeho sloučenin v zahraničí,
	prostřednictvím nástrojů podpory exportu, včetně informací

	o podpůrných programech pro potencionální investory do výroby vodíku v zahraničí, primárně v oblastech odkud budeme moci tento vodík nebo jeho sloučeniny dovážet.
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MZV, CzechTrade, CzechInvest, HYTEP, EGAP, ČEB
Indikátor plnění	a) Počet úspěšných projektů výroby vodíku v zahraničí
Termín splnění	a) Průběžné hodnocení v Q2 následujícího roku úspěšnosti přijatých opatření

M2: Zajištění dostatečných, předvídatelných a cenově stabilních dodávek obnovitelného a nízkouhlíkového vodíku v závislosti na poptávce v ČR, která se nyní pro rok 2040 odhaduje na 1 000 000 t (33 TWh)

Karta úkolů	M2.1 Zajištění dodávek vodíku ze zahraničí do ČR
Popis karty	ČR bude muset velké množství obnovitelného nebo nízkouhlíkového vodíku dovážet ze zahraničí, protože ho nebudeme za přijatelnou cenu schopni vyrobit. K tomu je nutné zajistit stabilní a predikovatelné dodávky vodíku z členských zemí EU nebo třetích zemí. K dovozu vodíku je nejprve nutné vybudovat příslušnou infrastrukturu, což je pokryto v kartě úkolů M3.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M2.1.1 Přes G2G obchodně-ekonomické nástroje MPO (včetně nástrojů
	podpory exportu a ekonomické diplomacie ČR) podpořit jednání
	se zeměmi, které jsou potenciálními exportéry vodíku do ČR.
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	Obchodníci s plynem/vodíkem, NET4GAS, velcí odběratelé vodíku
Indikátor	a) Počet jednání a misí zaměřených na dovoz obnovitelného
plnění	vodíku nebo jeho sloučenin do ČR.
Termín	a) Průběžné hodnocení v Q1 každého roku
splnění	

Dílčí úkol	M2.1.2 Pověření obchodníků pro vyjednávání budoucích dodávek do ČR (z EU a třetích zemí) za účelem uzavření středně a dlouhodobých kontraktů na dodávky vodíku do ČR od roku dokončení repurposingu nutných úseků plynárenské přepravní soustavy.
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	NET4GAS, obchodníci s plynem/vodíkem, velcí odběratelé vodíku
Indikátor	a) Uzavřené kontrakty na dovoz vodíku v souladu s plánem dovozu
plnění	vodíku.
Termín	a) Průběžné hodnocení v Q1 každého roku
splnění	

Dílčí úkol	M2.1.3 Aktivní komunikace na meziresortní a dle potřeby na mezivládní úrovní se SRN za účelem vytvoření budoucího likvidního trhu s vodíkem v SRN (pro nákup krátkodobých komoditních produktů vodíku do ČR)
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO (ÚV, další resorty dle potřeby)
Spolupráce	Obchodníci s plynem/vodíkem, NET4GAS, ERÚ. Dále se předpokládá úzká spolupráce MPO s partnerskými organizacemi v SRN (Ministerstvo hospodářství a ochrany klimatu (BMWK), NRA (BNetzA),)
Indikátor plnění	a) Organizace bilaterálních jednání, účast na konzultacích.
Termín splnění	a) Průběžné hodnocení v Q1 každého roku

Dílčí úkol	M2.1.4 Výtvořit "Strategický plán dovozu, vývozu a přepravy vodíku", který bude vycházet z uzavřených a plánovaných kontraktů na přepravu, výrobu a spotřebu vodíku a bude defiovat tok vodíku na vstupních bodech plynárenské přepravní soustavy do ČR
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	Obchodníci s plynem/vodíkem, NET4GAS, velcí odběratelé vodíku, kraje, H3 tým
Indikátor plnění	a) Na úrovni MPO schválený "Strategický plán"
Termín splnění	a) 31.12.2026

M3: Repurposing vybrané části plynárenské přepravní soustavy na území ČR k importu vodíku pro zásobování spotřebitelů v ČR od roku 2030 a k zajištění tranzitu čistého vodíku přes ČR

Karta úkolů	M3.1: Aktivní politická podpora pro začlenění částí české plynárenské přepravní soustavy do evropských vodíkových přepravních koridorů.
Popis karty	Propojení očekávaných výrobních regionů cenově dostupného vodíku (např. Ukrajina, Severní Afrika, Jihovýchodní Evropa) s poptávkovými centry (např. Německo) je teoreticky možné i trasami, které neprocházejí přes ČR. Tyto alternativní trasy (i když často násobně nákladnější než česká cesta) dosáhly v minulých letech výrazné politické podpory (ministerská i premiérská úroveň), což se ukázalo jako klíčové např. při posuzování přihlášek v procesu PCI (Projects of Common Interest). Politická podpora ze strany českého státu se tak pro uskutečnitelnost úkolu M3 jeví jako zcela nezbytná.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M3.1.1: Uzavření mezivládních dohod/memorand pro podporu vodíkových koridorů vedoucích přes ČR s ostatními státy podél těchto koridorů.
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	NET4GAS
Indikátor plnění	a) Uzavřené mezivládní dohody/memoranda se všemi státy podél příslušných koridorů o podpoře těchto projektů.
Termín splnění	a) 31.12.2024 (kvůli využití těchto dohod/memorand pro další kolo PCI žádostí)

Dílčí úkol	M3.1.2: Aktivní politická podpora českých projektů pro přepravu vodíku v rámci strategických infrastrukturních iniciativ a při dalším kole procesu výběru projektů společného zájmu (PCI)
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MZV, ERÚ, Stálé zastoupení ČR při EU, NET4GAS

Indikátor plnění	a) Aktivní účast zástupců MPO, MZV, ERÚ a Stálého zastoupení ČR při EU na příslušných schůzkách regionálních skupin pro výběr PCI projektů s EK. Vyjádření podpory v konzultacích ke kandidátským projektům pro status PCI.
Termín	a) Dle harmonogramu procesu pro další výběr PCI v letech
splnění	2024/2025.

Karta	M3.2: Vytvoření finančního a regulatorního rámce pro realizaci
úkolů	repurposingu vybrané části české plynárenské přepravní soustavy.
Popis	Efektivní využití dostupných EU fondů – přímo řízených či ve sdíleném
karty	řízení, případně národních dotačních titulů pro financování repurposingu a nastavení vhodného regulačního rámce v kontextu postupného náběhu vodíkového hospodářství (náklady v úvodu rozdělené jen mezi malý počet uživatelů) jsou klíčové jak pro ekonomickou proveditelnost repurposingových projektů, tak pro ekonomickou proveditelnost připojení konečných spotřebitelů k vodíkovému přepravnímu systému.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M3.2.1: Umožnění efektivního využití dostupných EU fondů – přímo řízených či ve sdíleném řízení, případně národních dotačních titulů pro financování repurposingu a připojování konečných spotřebitelů k vodíkovému přepravnímu systému.
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	MŽP
Indikátor	a) Konkrétní programy jsou schválené a dostupné pro projekty
plnění	v oblasti repurposingu plynárenské přepravní soustavy
	a připojování konečných spotřebitelů k vodíkovému
	přepravnímu systému.
Termín	a) 31.12.2025 (pro možnost uzavření právního aktu pro udělení
splnění	dotace nejpozději v Q1 2026 a zahrnutí dotace pro potenciální
	FID projekty na repurposing v roce 2026)

Dílčí úkol	M3.2.2: Nastavení vhodného regulačního rámce v kontextu postupného náběhu vodíkového hospodářství.
Odpovědnost za dílčí úkol	ERÚ
Spolupráce	MPO

Indikátor	a) Regulační rámec zakomponován do "Zásad cenové regulace
plnění	pro 6. regulační periodu".
	a) Stanovená pravidla jsou stimulující pro využití regulační
	pobídky.
Termín	Dle harmonogramu tvorby regulačního rámce pro 6. regulační
splnění	periodu.

Karta úkolů	M3.3: Návrh způsobu repurposingu vybrané části české plynárenské přepravní soustavy.
Popis karty	Implementovatelná je pouze technicky vyhovující a ekonomicky efektivní varianta implementovatelná před 2030, která nenaruší bezpečnost dodávek zemního plynu do ČR.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M3.3.1: Zpracování studie proveditelnosti (technické řešení vč. argumentace, náklady, harmonogram) pro úvodní vodíkové koridory (jižní a západní větev).
Odpovědnost za dílčí úkol	NET4GAS
Spolupráce	
Indikátor plnění	a) Studie proveditelnosti pro konverzi jižní a západní větve v rámci české plynárenské přepravní soustavy zpracované.
Termín splnění	a) 31.12.2025

Dílčí úkol	M3.3.2: Realizace repurposingu části české přepravní soustavy (přinejmenším za předpokladu splnění podmínek v dílčích úkolech 3.1, 3.2)
Odpovědnost za dílčí úkol	NET4GAS
Spolupráce	MPO
Indikátor plnění	a) Vybraná část plynárenské přepravní soustavy schopná přepravovat vodík

Termín	a) 31.12.2029
splnění	

M4: Ekonomický efektivní repurposing plynárenských distribučních soustav a jejich napojení na vodíkovou plynárenskou přepravní soustavu v horizontu 2028 a dále

Karta úkolů	M4.1 Cesta transformace plynárenské distribuční soustavy
Popis karty	Připravit plán transformace distribuční soustavy na cílový stav v roce
	2050 z pohledu typu distribuovaných plynů.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	 M4.1.1 Připravit plán transformace plynárenské distribuční soustavy ve scénářích Definice scénářů pro využití vodíku, biometanu a zemního plynu v ČR – místa dovozu a spotřeby, typy spotřeby a objemy v čase. Plán bude obsahovat pro jednotlivé scénáře zejména: cílový stav využití jednotlivých typů plynu v jednotlivých místech soustavy, transformační cestu k cílovému stavu, tj. preference oblastí, logické návaznosti plynoucí z dostupnosti plynů a topologie soustavy.
Odpovědnost	MPO – Definování základních parametrů plánu transformace
za dílčí úkol	plynárenské distribuční soustavy, člen Steering Committee, schválení studie
	ČPS – Zpracování plánu transformace plynárenské distribuční soustavy
Spolupráce	MPO, ČPS, MŽP, distributoři plynu, NET4GAS, provozovatelé zásobníků,
	ERÚ, SPČR
Indikátor	a) Existují plány transformace plynárenské distribuční soustavy
plnění	do roku 2050 v definované míře detailu
Termín	a) 31.12.2025 + následné průběžné revize
splnění	

Dílčí úkol	M4.1.2 Detailní akční plán 2026-2030 Na základě plánu transformace plynárenské distribuční soustavy definovaného v M4.1.1 připravit střednědobý akční plán pro roky 2026-2030 obsahující zejména: • no-regret steps dle jednotlivých scénářů, • body na kritické cestě k cílovému stavu, • identifikovat chybějící body v těchto kartách nepopsané.
Odpovědnost za dílčí úkol	ČPS
Spolupráce	MPO, MŽP, distributoři plynu, NET4GAS, provozovatelé zásobníků, ERÚ, SPČR

Indikátor	a) Existuje plán transformace plynárenské distribuční soustavy
plnění	do roku 2030 ve velké míře detailu
Termín splnění	a) 31.12.2025

Karta úkolů	M4.2 Připravenost technických a legislativních pravidel pro repurposing
	plynárenských distribučních soustav – návaznost na O2.1
Popis karty	Části distribuční soustavy budou transformovány na využití pro čistý
	vodík. Karta úkolů má za cíl nastavit pravidla pro tuto transformaci,
	připravit technické normy a podklady pro změnu legislativy. Tematicky
	úzce navazuje na kartu úkolů O2.1 a její jednotlivé dílčí úkoly a na kartu
	O5.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M4.2.1 Stanovení technických pravidel pro rozvod čistého vodíku v distribuční soustavě a odběrných a předávacích místech (měření, materiály, postupy). Stanovení bezpečnostních aspektů při práci na plynových zařízeních provozovaných s čistým vodíkem. Implementace nutných změnových opatření do technických norem a identifikace případných potřebných změn v legislativě (návaznost na O5 a O2.1.1)
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	TIČR, HZS, SUIP, ČPS, distributoři plynu, ERÚ
Indikátor plnění	a) Jsou stanoveny technické a bezpečnostní požadavky pro provozování distribuční soustavy a OPZ s čistým vodíkem a implementovány v technických normách. Jsou identifikovány potřebné změny v legislativě. Dozorové orgány jsou připraveny provádět kontroly ve své pravomoci v dostatečné intenzitě.
Termín splnění	a) 31.12.2026

Dílčí úkol	M4.2.2 Stanovení práv a povinností při kontrolách koncových zařízení. Za domovní rozvody a koncová zařízení je zodpovědný vlastník odběrného předávacího místa. Je třeba stanovit práva a povinnosti vlastníků vzhledem k přechodu na čistý vodík, tj. kdo provede revizi, kdo ponese náklady, případné povinné zpřístupnění objektu, postup při nespolupráci dotčeného subjektu. Identifikace potřebných změn zákonů a vyhlášek (s vazbou na O5). Částečně může být vyřešeno již v O2.1.2., využít výstupů z O2.1.2
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO

Spolupráce	ERÚ, ČPS
Indikátor plnění	 a) Existuje schválený postup provedení revize domovních rozvodů a koncových zařízení pro blend a čistý vodík. Jsou stanoveny odpovědnosti jednotlivých členů hodnotového řetězce. Jsou navrženy potřebné změny zákonů.
Termín splnění	a) 31.6.2028

Dílčí úkol	M4.2.3 Stanovení pravidel pro řešení situací odběratelů, kteří nemohou akceptovat čistý vodík. Je třeba stanovit podmínky a řešení situace, kdy se stávající zákazník nemůže svou technologii a spotřebiče transformovat na čistý vodík. Identifikace potřebných změn legislativy a vyhlášek (s vazbou na O5).
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	ERÚ, ČPS, SPČR, provozovatelé distribučních soustav
Indikátor	a) Jsou stanovena pravidla pro odběratele, kteří nemohou
plnění	akceptovat čistý vodík. Jsou stanoveny zodpovědnosti
	dozorových orgánů a průmyslu. Jsou navrženy potřebné změny
	zákonů a technických norem.
Termín	A) 31.6.2028
splnění	

Karta úkolů	M4.3 Příprava vybraných částí plynárenské infrastruktury na čistý vodík
Popis karty	Realizace přípravy plynárenské infrastruktury čistý vodík
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M4.3.1 Stanovení a případná výměna nekompatibilních prvků pro rozvod čistého vodíku v distribuční soustavě.
Odpovědnost za dílčí úkol	ČPS
Spolupráce	distributoři plynu
Indikátor plnění	a) Zařízení distribuční soustavy připravena na čistý vodík.
Termín splnění	a) Termíny pro dané regiony podle plánu transformace plynárenské distribuční soustavy definovaného v M4.1

Karta úkolů	M4.4 Nastavení pravidel regulace pro vodíkovou distribuční
	infrastrukturu po dobu transformačního období

Popis karty	Kompletní nastavení regulace částí soustavy provozované na čistý
	vodík. Úprava regulace pro transformační období. Úpravy budou
	potřebné pro regulační období 7 nebo regulační období 8 dle vývoje
	situace. Identifikace potřebných změn v legislativě v návaznosti
	na kartu O5.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M4.4.1 Nastavení pravidel regulace pro vodíkovou infrastrukturu Nastavení pravidel založených na Plynárenském balíčku tak, aby bylo spravedlivé pro odběratele i výrobce plynu, jak během transformačního období, tak v cílovém stavu. Identifikace potřebných změn v legislativě
	(návaznost na kartu O5 legislativní část 2).
Odpovědnost	ERÚ
za dílčí úkol	
Spolupráce	ČPS, MPO, distributoři plynu
Indikátor	a) Nastavena pravidla regulace pro transformační období jak
plnění	pro vodíkovou, tak pro soustavu se zemním plynem.
Termín	a) 30.6.2028 nebo posun dle M4.1
splnění	

Dílčí úkol	M4.4.2 Identifikace a nastavení pravidel specifických pro transformaci, například podmínky uzavíraní částí soustavy. Identifikace potřebných změn v legislativě (návaznost na kartu O5).
Odpovědnost za dílčí úkol	ERÚ
Spolupráce	ČPS, MPO, distributoři plynu, SPČR
Indikátor plnění	a) Identifikovány specifické otázky transformace a navrženo řešení. Připraveny podklady pro změnu legislativy.
Termín splnění	a) 31.6.2028 nebo posun dle M4.1

Karta úkolů	M4.5 Identifikace potřeb pro nastavení tarifního modelu reflektujícího
	"Sector Coupling" v dlouhém časovém horizontu – návaznost na O2.4
Popis karty	Identifikace potřeb změny regulatorního prostředí elektroenergetiky
	a plynárenství pro potřeby stabilizace elektroenergetické soustavy
	v prostředí zvýšené instalované kapacity OZE a implementace těchto
	opatření – dlouhé období pro připojení do sítě provozované na čistém
	vodíku.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M4.5.1 Identifikace potřeb změny regulace pro absorpci nevyužitelné elektrické energie vyrobené z OZE plynárenskou soustavou v dlouhém časovém období (regulační období 7). Implementace změn regulace.
Odpovědnost	ERÚ
za dílčí úkol	
Spolupráce	ČEPS, NET4GAS, distributoři plynu a elektrické energie
Indikátor plnění	a) Regulace je nastavena tak, aby byla ekonomicky (z celospolečenského pohledu) využita veškerá potenciální výroba obnovitelné elektrické energie i neuplatnitelná v elektrizační soustavě a došlo k využití této energie v rámci plynárenské soustavy.
Termín splnění	a) 30.6.2028

M5: Vytvořit podmínky pro budování nebo nákup skladovacích kapacit pro sezónní uložení vodíku

	<u> </u>
Karta úkolů	M5.1 Posoudit podmínky pro budování nebo nákup podzemních
	skladovacích kapacit pro sezónní uložení vodíku
Popis karty	Skladování velkého množství vodíku je nutné zajistit jak z hlediska
	komerční dostupnosti požadovaného množství vodíku na území ČR
	v čase, tak pro zajištění bezpečnosti jeho dodávek. Je třeba prověřit:
	1) stávající podzemní zásobníky zemního plynu z hlediska nadzemní
	technologie i skladovacích obzorů,
	2) prověřit další případné vhodné geologické struktury na území ČR,
	3) ověřit možnosti skladování vodíku v okolních státech a jeho dopravu
	do ČR,
	4) zajistit legislativní připravenost na podzemní skladování vodíku.
	Je pravděpodobné, že současné podzemní zásobníky budou v blízké
	budoucnosti nadále potřebné a využívané pro skladování zemního
	plynu, proto je důležité zaměřit se i na posouzení připravenosti
	na blend zemního plynu a vodíku a aspektů procesu repurposingu
	zásobníků na čistý vodík (časových, technických), aby podzemní
	zásobníky mohly být připravené v čase, kdy skladování bude potřebné.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M5.1.1 Posouzení stávajících podzemních zásobníků plynu/jednotlivých skladovacích objektů z hlediska nadzemní technologie i skladovacích obzorů pro blend zemního plynu a vodíku, určení max. % vodíku v blendu
Odpovědnost	provozovatelé zásobníků plynu
za dílčí úkol	
Spolupráce	ČBÚ, ČPS, ČGS, MPO
Indikátor	a) Studie s posouzením jednotlivých stávajících podzemních
plnění	zásobníků plynu provozovaných v ČR pro skladování blendu
	vodíku a zemního plynu.
Termín	a) 30.6.2026
splnění	

Dílčí úkol	M5.1.2 Posouzení stávajících podzemních zásobníků plynu/jednotlivých
	skladovacích objektů z hlediska nadzemní technologie i skladovacích
	obzorů pro skladování čistého vodíku, vytipování vhodných struktur
	a stanovení procesu jejich konverze (repurposingu) ze zásobníků
	zemního plynu

Odpovědnost	provozovatelé zásobníků plynu
za dílčí úkol	
_ , ,	Y- /, Y Y
Spolupráce	ČBÚ, ČPS, ČGS; MPO
Indikátor	a) Studie s posouzením stávajících podzemních zásobníků, navržený
plnění	proces konverze (repurposingu).
Termín	a) 31.12.2027
splnění	
,	

Dílčí úkol	M5.1.3 Posouzení nyní nevyužívaných vhodných přírodních
	horninových struktur pro skladování čistého vodíku
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	provozovatelé zásobníků plynu, ČPS, ČGS
Indikátor	a) Studie s identifikací vhodných struktur včetně jejich technických
plnění	parametrů
Termín	a) 30.6.2026
splnění	

Dílčí úkol	M5.1.4 Ověřit možnost skladování vodíku v okolních státech a způsob jeho dopravy do ČR
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	provozovatelé zásobníků plynu, ČPS
Indikátor plnění	a) Studie se seznamem vhodných zahraničních skladovacích objektů z hlediska dostatečného objemu, dostupnosti a zajištění bezpečnosti dodávek
Termín splnění	a) 31.12.2028

Dílčí úkol	M5.1.5 Posouzení stávající legislativy v oblasti hornické činnosti a zajištění její kompatibility s cílem skladování vodíku v podzemních zásobnících
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	provozovatelé zásobníků plynu, ČBÚ, ČPS
Indikátor	a) Studie s posouzením stávající legislativy v energetické a hornické
plnění	oblasti a v případech její nekompatibility navržení novelizace
Termín splnění	a) 31.12.2025

Dílčí úkol	M5.1.6 Posouzení možností efektivního využití dostupných národních a mezinárodních fondů (pro financování repurposingu stávajících podzemních zásobníků plynu nebo výstavbu nových skladovacích objektů
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	MŽP
Indikátor plnění	a) Konkrétní národní a mezinárodní podpůrné programy, které jsou dostupné pro projekty repurposingu podzemních zásobníků plynu nebo výstavbu nových objektů.
Termín splnění	a) 31.12.2027

Dílčí úkol	M5.1.7: Na základě provedených analýz navrhnout optimální možnosti pro dlouhodobé skladování vodíku v podzemních zásobnících.
Odpovědnos t za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	Provozovatelé pozemních zásobníků plynu, ČPS, ČGS
Indikátor plnění	a) Studie s návrhem možností pro skladování vodíku v podzemních zásobnících
Termín splnění	a) 31.12.2029

Karta úkolů	M5.2 Posoudit podmínky pro umožnění dlouhodobého (sezónního)
	přípovrchového skladování sloučenin vodíku
Popis karty	Mimo dlouhodobého skladování vodíku v plynném stavu v podzemních zásobnících je vhodné také prověřit možnosti skladování sloučenin vodíku (amoniak, LOHC, metanol,), které přináší výhodu velké energetické skladovací kapacity při normální teplotě a tlaku. Ke skladování sloučenin vodíku bude možné využít existující technologie velkoobjemového skladování chemických surovin a v některých případech i již vybudované nadzemní skladovací zásobníky. Bude potřebné zhodnotit aktivity v zahraničí v této oblasti a posoudit ekonomické, technologické, logistické, bezpečnostní, environmentální a právní a regulatorní aspekty. Zhodnoceny budou rovněž otázky časové realizovatelnosti tohoto typu skladování.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M5.2.1	Posouz	ení možr	možnosti dlo		ho (sezónního)
	velkoobje	mového	skladování	sloučenin	vodíku,	v přípovrchových

	zásobnících – posouzení technologických, ekonomických, logistických, bezpečnostních, environmentálních a právních aspektů. Posouzení stávajících velkoobjemových zásobníků pro skladování sloučenin vodíku, případně nalezení lokalit pro výstavbu nových zásobníků.
Odpovědnost	MPO
za dílčí úkol	
Spolupráce	Technické VŠ, relevantní projektové a inženýrské organizace, ČPS, SCHP
	ČR, HYTEP
Indikátor	a) Studie posuzující možnosti skladování sloučenin vodíku
plnění	v přípovrchových zásobnících vzhledem k potřebám ČR
	b) Studie identifikující podmínky pro skladování sloučenin vodíku,
	posuzující stávající velkoobjemové zásobníky a analyzující místa
	pro výstavbu nových zásobníků.
Termín	a) 30.6.2026
splnění	b) 31.12.2028

Karta úkolů	M5.3 Posoudit možnosti pro velkokapacitní a dlouhodobé skladování kapalného vodíku.
Popis karty	Poslední možností skladování vodíku je jeho skladování v kapalném stavu. Tento způsob skladování je technologicky a ekonomicky velmi náročný. Proto je nutné provést v prvním kroku ekonomickotechnickou studii proveditelnosti.
Gestor	MPO

Dílčí úkol	M5.3.1 Ekonomicko-technologická studie proveditelnosti velkokapacitního a dlouhodobého skladování vodíku v kapalném stavu na základě současného stavu technologie.
Odpovědnost za dílčí úkol	MPO
Spolupráce	ČPS, HYTEP
Indikátor plnění	a) Studie proveditelnosti
Termín splnění	a) 31.12.2027

